

NAŠ KRAJ 45

Glasilo Krajevne skupnosti Limbuš, leto XXXVIII, december 2018

2

3

*Vse v kraju počasi se spreminja,
iz mandata v mandat nova storjena je stopinja,
a če cvenka bi še več bilo,
vzradovano krajanov bi nadvse bilo oko.*

(F. Š.)

4

Uredniški odbor:
 Bernarda Jevšnikar, odg. urednica
 Franjo Šauperl, glavni urednik
 Marija Lončarič, članica
 Vilma Majerle, članica
 Karolina Merc, članica

Jezikovni pregled:
 Vilma Majerle in Julija Flogie

Izdaja:
 Krajevna skupnost Limbuš
 Ob Blažovnici 41, Limbuš

Oblikovanje: Andrej Šauperl

Tisk: Dravski tisk d.o.o., Maribor

Naklada: 1.000 izvodov

Kataloški zapis:
 C501-2759

Limbuš, december 2018

Glasilo je brezplačno.

*Fotografije na ovitku so kolaž
 zgodovine in življenja v našem
 kraju v letu 2018:*

- 1 V podlagi: ... tisočere zanke
povezujejo nit v čudovito
čipko ... - ročna dela naših
krajank
- 2 Prenovljen Dom krajanov
Limbuš
- 3 Hrovatova ulica v novi
preobleki: kanalizacija,
vodovod, cestna razsvetljava
- 4 Domadenikova ulica v novi
preobleki: kanalizacija,
vodovod, cestna razsvetljava
- 5 Otroci, naša prihodnost
- 6 Osnovnošolci Limbušu za
praznik - polna telovadnica
- 7 Osnovnošolci Limbušu za
praznik
- 8 Limbuške dobrote
- 9 Hubertov pohod
- 10 Otoritev "Srečevališča"
- 11 Otroci limbuškega vrtca
nastopajo ob srečanju starejših
krajanov
- 12 Prijetno na izletu Društva
upokojencev Li-Pe
- 13 Vrtnice, vino in klasična
glasbe pri Kramerjevih
- 11 Obisk župana dr. Andreja
Fištravca, podžupana
mag. Zdravka Luketiča s
strokovnimi sodelavci v naši
krajevni skupnosti

Vsebina	
Beseda glavnega urednika 45. številke glasila	3
Krajevna skupnost	
– Štiri leta so minila kakor hip ...	3
– Nagrajenci Krajevne skupnosti Limbuš v letu 2018	4
– Franjo Šauperl, prejemnik pečata mesta Maribora	5
– Projekt participativni proračun Mestne občine Maribor	6
– Kanalizacija v zaselku Ob železnici v Limbušu	7
– Limbuška kanalimazacija	8
– Sokolje oko nad Limbušem b'di	9
Turistične zanimivosti našega kraja	
– Čolnarne in turistični objekti na Limbuškem nabrežju nekoč in danes	9
Vzgoja in izobraževanje	
– Vrtec in turizem: " V obličju nadvojvode Janeza"	12
– Osnovna šola Rada Robiča	13
– Z učenci smo se odpravili v svet	15
– London skozi najine oči	16
– Obiskali smo "Svet v malem"	19
– Šolski bend se je odpravil na glasbeni natečaj Janka Glazerja	17
– Otroški parlament 2018	17
– Akcija zbiranja OEEO - <i>Ni debate - v Gorenje Surovino oddajte stare aparate</i>	18
– Da bomo lahko pomagali ...	18
– Drugošolci so stiskali sladke mošt	18
– Jem drugače, jem domače	20
– Turizem in kulinarika malo drugače	20
– Martinova stojnica	21
– Mednarodno sodelovanje na naši šoli	21
– Likovna dejavnost na limbuški šoli	21
– Vsi smo del te zgodbe	22
– Vseživljenjsko izobraževanje starejših in medgeneracijsko socialno mreženje v organizaciji Kolpingove družine Limbuš	23
Društvena dejavnost	
– Taborniki Maistrovega rodu na letem taboru	24
– Kraj društva gor držijo	24
– Turistično društvo Limbuš krajanom pripravlja veliko prireditev in razvedrila	25
– Nogometni klub Limbuš – Pekre Marles hiše v letu 2018	26
– Karate klub Limbuš v letu 2018	27
– Kulturno društvo Pekre - Limbuš: Ljubezen do kulture in ustvarjanja	28
– Društvo upokojencev Limbuš-Pekre kot družbeni dejavnik v KS Limbuš	29
– Projekt "Starejši za starejše"	30
– Krajevna organizacija ZB NOB Limbuš - Pekre	31
– Krajevni odbor Rdečega križa Limbuš: Skrb za naše zdravje Aktiv krvodajalcev	33
– Prostovoljno gasilsko društvo Pekre skozi leto 2018	34
– Župnijska Karitas Limbuš in mladi	35
– Župnijsko občestvo limbuške župnije v letu 2018	35
Naši starejši krajani - Marica Šraj	37
Zaslužni krajani Limbuša – vredni spomina	37
V prihodnjem letu 2019 se lahko spomnimo in Morda ne veste	38
V spomin: Milan Robnik	39
– Martin Ifko	40
– Rado Artiček, Anton Šraj, Ernest Sužnik	41

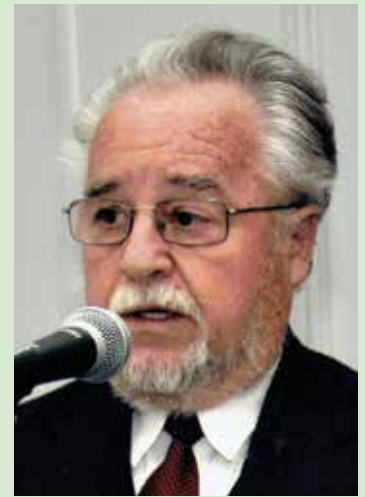
BESEDA GLAVNEGA UREDNIKA

Zapisati besede urednika k 45. številki krajevnega glasila ob njegovi 38. letnici izhajanja je prijetna in častna naloga. Pogled nazaj naj velja kot zahvala številnim sodelavcem pri nastajanju krajevnega glasila skozi dolgo obdobje. Pogled v sedanjost kot zahvala vsem, ki so sodelovali pri tej 45. številki glasila »Naš kraj« in pogled v prihodnji čas kot iskrena želja po uspešnem nastajanju naših glasil tja daleč v prihodnji čas. Glasilo naš kraj je namreč najbolj podroben opis dogajanj v KS kot informativno gradivo sedanjim krajanom in v prihodnje kot bogata zakladnica zapisov za ohranjanje zgodovine kraja.

Bralcem tokratnega Našega kraja želim prijetno branje, tudi kakšna dobrohotna kritika je pri urejanju prihodnjih glasil dobrodošla. Posebno zahvalo sem seveda dolžan vsem tokratnim avtorjem prispevkov in fotografij, lektorici, PDF oblikovalcu, tiskarni, tistim, ki so tisk materialno omogočili in vsem, ki so poskrbeli, da je glasilo doseglo domove krajanov.

Obilje ustvarjalnosti, prijaznosti, medgeneracijskega sodelovanja in zdravja ter veselja želim vsem bralcem tega krajevnega glasila v prihajajočem letu 2019!

Franjo Šaupertl – glavni urednik

ŠTIRI LETA SO MINILA KAKOR HIP ...

Pa je za nami! Štiriletni mandat Sveta krajevnega skupnosti Limbuš, 2014–2018. Bil je pester in razburkan ter v marsičem edinstven. Kot sem že večkrat zapisal, imajo sveti krajevnih skupnosti in mestnih četrti glede na današnjo zakonodajo

o lokalni samoupravi zelo omejene možnosti odločanja. Še največ lahko naredimo svetniki, če imamo dober kontakt s predstavniki svojih strank in list v mestnem svetu ter preko njih in župana vplivamo na to, da je tudi Limbuš, kolikor se le da, enakovredno zastopan v proračunu Mestne občine Maribor. Zbor krajanov, 19 rednih in 11 dopisnih sej Sveta KS, ogromno sestankov, telefonskih pogovorov, dopisov in nekaj tisoč elektronski sporočil je bilo potrebnih v teh štirih letih, da nam je ob rednih delih, ki so zaupana krajevni skupnosti (upravljanje s pokopališčem, vzdrževanje nekategoriziranih cest in poti, koordinacija zimske službe itd.) vendarle uspelo izpeljati še nekaj večjih projektov:

- zgrajeno je prečrpališče fekalnih vod za ves zahodni del Limbuša in Laznico, na katerega bo lahko priklopljena tudi celotna ruška kanalizacija, če se bodo Rušani tako odločili. Prav zaradi Ruš se je izgradnja precej zavlekla, saj je bilo treba prilagoditi prvotne projekte;
- zgrajena je kanalizacija, obnovljen vodovod, javna razsvetljava, telekomunikacije ter položen nov

- asfalt na Obrobni ulici, Hrovatovi ulici, Domadenikovi ulici in Cesti k Dravi. Verjamem, da ste dobro informirani, kako in s koliko zapletit je potekala ta gradnja, sicer pa si lahko več preberete še v prispevku Kanalizacija v zaselku Ob železnici v Limbušu v nadaljevanju Našega kraja;
- obnovljeni sta bili streha in fasada Doma krajanov v Limbušu, stavbe v centru kraja, ki je tako kraju spet v okras, ob tem pa je za nekaj desetletij rešena pred zamakanjem pa tudi za ogrevanje bomo porabili precej manj denarja kot do sedaj;
- obnovljena je soba za druženje v kletnih prostorih Doma krajanov v Limbušu, v kateri nam sedaj manjka še nekaj opreme;
- uspeli smo zagotoviti nujna vzdrževalna dela na Medgeneracijskem domu, v dvorani tega doma zamenjati propadla okna za nova, za kar se še posebej zahvaljujem dosedanjemu podžupanu mag. Zdravku Luketiču. V sodelovanju s Turističnim društvom Limbuš smo letos obnovili tudi dvorano v tej stavbi, ki je sedaj primerna za različne prireditve in lahko sprejme do 60 ljudi;
- po prvotnem šoku in nato triletni borbi z birokratskimi mlini ter velikimi stroški nam je letos le uspelo legalizirati mrliško vežico na limbuškem pokopališču, za katero je inšpekcija odredila rušenje, saj ni imela gradbenega in uporabnega dovoljenja, čeprav je bila razširjena in obnovljena že leta 1985;
- dokončali smo žarni zid na pokopališču ter uredili tudi novo kostnico. S tem smo zagotovili kulturni pokop najdenih ostankov pokojnih pri prekopi in zapuščenih žar.

Posebnost tega mandata je bilo sodelovanje v Projektu participativnega proračuna, o katerem bom spregovoril nekaj več v posebnem prispevku.

Minuli mandat pa je bil tudi zadnji, ki ga je sestavljalo devet svetnikov, saj se je na pobudo krajanov za območje krajevne skupnosti Limbuš Odlok o določitvi volilnih enot spremenil tako, da je sedaj območje celotne krajevne skupnosti ena volilna enota. To pomeni, da ste na lokalnih volitvah 18. novembra 2018 lahko vsi krajanje izbirali med vsemi kandidati, ne glede na to, iz katerega dela krajevne skupnosti kdo prihaja ali kandidira. Sprememba pa je tudi v tem, da je Svet KS sedaj sestavljen le iz sedmih svetnic in svetnikov. Tako ste za mandatno obdobje 2018–2022 izbrali sledeče svetnice in svetnike:

Ime in priimek	Stranka	Št. glasov
1. Andrej Šauperl	NSi	288
2. Marija Lončarič	SD	187
3. Alojz Kraner	NLS	185
4. Marijanca Karmel	SD	170
5. Erika Črnko	NLS	166
6. Ernest Robnik	NLS	165
7. Vili Očko	SD	155

Novi župan g. Saša Arsenovič bo redvidoma še v decembru letos sklical prvo sejo Mestnega sveta Mestne občine Maribor. Na tej seji mestni svetniki med drugim potrjujejo tudi mandate vseh svetnic in svetnikov v mestnih četrtih in krajevnih skupnostih. Za tem bo župan sklical ustanovne seje novih svetov MČ in KS, na katerih bodo nato svetnice in svetniki izmed sebe izvolili predsednico ali predsednika, ki bo zastopal in predstavljal mestno četrt oziroma krajevno skupnost naslednje štiri leta.

Članom novega Sveta krajevne skupnosti Limbuš ne bo zmanjkalo dela, saj ga je za prihodnji mandat

ostalo še veliko. Naj naštejemo le nekaj največjih projektov:

- ureditev manjkajočih priključkov na kanalizacijo v centru Limbuša - Ob Blažovnici;
- nadaljevanje izgradnje kanalizacije, obnove vodovoda, javne razsvetljave, asfalta in telekomunikacij še v preostalih ulicah v zaselku Ob železnici;
- izgradnja kanalizacije, obnova vodovoda, javne razsvetljave, asfalta in telekomunikacij v Laznici;
- ureditev in asfaltiranje ceste ob železnici v Laznici;
- rekonstrukcija ceste in izgradnja pločnika iz centra vasi v zaselek Ob železnici;
- rekonstrukcija ceste v Vrhov Dol z izgradnjo pločnika in obnovo cestne razsvetljave;
- nadaljevanje obnovitvenih del na Medgeneracijskem domu;
- obnova parka in otroškega igrišča ob Ulici Mihe Zidanška
- in še mnogo drugega.

Za konec se zahvaljujem svetnicam in svetnikom minulega mandata za ves trud in delo za izboljšanje kvalitete življenja v naši krajevni skupnosti.

Zahvaljujem pa se tudi vam, spoštovana soseda, krajanke, spoštovani sosed, krajan, za potrpežljivost in razumevanje, predvsem kadar ni šlo vse po načrtih in željah. Zahvaljujem se vam za vse dobronamerne kritike, konstruktivne predloge, podporo v medijih in marsikatero dobro besedo na pravem mestu. Hvala tudi za vaše pohvale in iskreni stisk roke.

In ne nazadnje, hvala tudi za vaše nadaljnje zaupanje meni osebno ter ostalim svetnicam in svetnikom novega sestava Sveta krajevne skupnosti Limbuš 2018-2022.

NAGRAJENCI KRAJEVNE SKUPNOSTI LIMBUŠ V LETU 2018

Svet krajevne skupnosti Limbuš je letos ob krajevnem prazniku podelil krajanom in organizacijam naslednja priznanja krajevne skupnosti. Objavljamo tudi povzetke obrazložitve:

Malo plaketo Krajevne skupnosti Limbuš sta prejeli prejeli:

Krajevna organizacija Rdečega križa, ki slavi 70. jubilej delovanja in v njenem okviru deluje tudi podmladek MČ RK Limbuš na OŠ, kjer učenci spoznavajo poslanstvo o RK, tekmujejo v znanju nudenja prve pomoči, kjer dosegajo odlične rezultate. Dejavnost RK je tudi krvodajalstvo, vpogled v zdravstveno stanje krajanov z merjenjem krvnega tlaka, sladkorja in holesterola. Redna dejavnost je opravljanje obiskov ostarelih in bolnih, česar se vsi izjemno razveselijo. Na področju socialne dejavnosti pomagajo socialno potrebnim krajanom. Vsako leto ob praznovanju krajevnega praznika organizirajo srečanje starejših ob-

čanov. Vse to opravljajo s prostovoljnimi aktivnostmi zavzetih aktivistov.

Turistično društvo Limbuš, ki letos beleži 30. obletnico svojega delovanja na področju razvoja turizma v kraju, povezovanja turističnih ponudnikov, vzpodbujanja turističnega podmladka, ohranjanja kulturne dediščine, urejanja kraja in organizacije številnih turističnih prireditvev. Prireditve v organizaciji TD so etnološko in krajevno obarvane z elementi ohranjanja spomina na pomembne dogodke in ljudi iz zgodovine kraja. V treh desetletjih delovanja je TD Limbuš veliko storilo za turizem v kraju in uvrstilo KS Limbuš na slovenski turistični zemljevid, še posebej z vključenostjo segmenta od Limbuša do Meranovega v sestav Podpohorske vinske turistične poti.

Pisno priznanje Krajevne skupnosti Limbuš sta prejela:

Bogdan Špindler je bil že kot osnovnošolec šole Limbuš predan športu. Bil je vsestranski športnik, vendar mu je nogomet ostal najljubši. Igral ga je kot pionir, kadet, mladinec, igralec v članski ekipi, sedaj pa pomaga zabijati gole pri veteranih. Pa ni njegovo delo samo igranje nogometa, ampak je trener članske ekipe in opravlja še druga dela, ki so potrebna za delovanje kluba in od otroštva ostal zvest domačemu klubu Marles hiše Limbuš-Pekre.

Društvo tabornikov Maistrov rod

Taborništvo ima v Limbušu bogato zgodovino vse od leta 1954. Večina ljudi taborništvo poveže z aktivnostmi v naravi, ki mlade razvije v samozavestne, iznajdljive posameznike in takšni praviloma ostanejo vse življenje. Mnogoštevilne so bile akcije, prireditve, taborjenja, razvoja in ohranjanja domoljubja ter razvijanje prijateljstva, sodelovanja in pomoči. Maistrov rod je bil v bližnji preteklosti nekaj časa neaktiven, sedaj pa že nekaj let aktivno delajo predvsem z otroki in odraslimi, saj štejejo 40 otrok in 24 odraslih. Na osnovi preteklih izkušenj in sedanjih izzivov, ki pritegnejo mlade ljubitelje narave, je taborniška organizacija Maistrov rod ponovno zaživela z novo močjo, dejavnostjo in entuziazmom

Pisno zahvalo Krajevne skupnosti Limbuš je prejel:

Marjan Žunko kot aktivni krajan zelo dobro pozna Limbuš in vidi vse, kaj je potrebno v kraju postoriti. Z njegovim delom poskrbi za lepši kraj, za red na pokopališču in ob njem. Pomaga krajanom pri urejanju na pokopališču in nudi pomoč pri delu v KS. Svoj čas, roke, voljo in um, daje na razpolago za skupno dobro, za urejenost v kraju, z željo, da bil kraj lep in v ponos krajanom. Javne površine kraja so mu stalni izziv in motiv za njegovo delo za kraj.

FRANJO ŠAUPERL, PREJEMNIK PEČATA MESTA MARIBORA

Župan Mestne občine Maribor, dr. Andrej Fištravec je v prostorih Mestne občine Maribor 15. oktobra 2018, izročil našemu častnemu krajanu, Franju Šauperlu visoko priznanje - pečat mesta Maribor.

Predlagatelji, OZ RK Maribor, Župnijska Karitas Limbuš, Prostovoljno gasilsko društvo Pekre, Turistično društvo Limbuš, Društvo upokojencev Limbuš Pekre, Krajevna skupnost Limbuš in Krajevna skupnost Pekre so v obrazložitvi zapisali:

Franjo Šauperl, rojen 5. oktobra 1939 in že od rojstva živi v Limbušu. Tukaj se je postavljaj na noge, tukaj je obiskoval osnovno šolo, tukaj je preživel svoja učna leta, se poročil in z ženo ustvaril družino in družinski dom. V poklicni karieri je dosegel poklic orodjarja, strojnega tehnika, inženirja organizacije dela in univerzitetnega diplomiranega ekonomista.

Verjetno ga ni krajana Limbuša in okolice in med zgodovinarji, ki ga ne pozna predvsem po njegovih aktivnostih v Krajevni skupnosti Limbuš od leta 1976 do danes, kjer je bil najprej član sveta za finance, planiranje in razvoj v KS Limbuš ter član gradbenega odbora za izgradnjo oskrbnega centra v Limbušu, kjer je prispeval svoj delež, da je bila v Limbušu leta 1989 odprta samopostrežna trgovina, mesnica ter bife, nove prostore pa je dobila tudi Kmetijska zadruga Ruše.

Med leti 1989 in 1990 je bil podpredsednik, nato pa do leta 1997 predsednik Skupščine KS Limbuš. Od leta 1997 do 2002 je bil predsednik Sveta KS Limbuš. Tako je vodstvene funkcije v kraju opravljal kar 12 let.

Sodeloval je pri uresničevanju II. in III. krajevnega referendumskega programa, ki je omogočil gradnjo vodovoda v oddaljene predele krajevne skupnosti ter kljub težkim gospodarskim razmeram zasnoval in pričel uresničevati projekt asfaltiranja od centra Limbuša oddaljenih cest in ulic, asfaltiranja šolskih poti, ob tem pa še širjenje cestne razsvetljave, kableskega in telefonskega omrežja.

Ko je vajeti krajevne skupnosti predal mlajšim, pa svojega aktivnega dela v kraju ni prekinil, saj je sprejel predsedovanje Nadzornemu odboru KS, kar je opravljal vse do ukinitve te funkcije v letu 2012, vse do danes pa še vedno aktivno sodeluje pri mnogih aktivnostih v kraju in v večini društev.

Sodeloval je pri nastajanju Turističnega društva Limbuš in bil od leta 1995 dva mandata njegov predsednik. Kot predsednik Projektnega sveta Podpohorske vinske turistične ceste pri Zvezi podpohorskih občin je pomembno prispeval k uvrstitvi limbuške in ruške vinske ceste na zemljevid podpohorskih vinskih cest in s tem na zemljevid turistične ponudbe Slovenije. Posestvo Meranovo je danes rezultat po njem in sodelavcih Fakultete za kmetijstvo Maribor, zasnovanega razvojnega načrta leta 1997.

Franjo Šauperl se aktivno udeležuje pri kulturnem življenju v kraju kot pisec proze in poezije, je dolgoletni član uredniškega odbora in urednik glasila Naš kraj ter glasila Društva upokojencev Li-Pe, hkrati pa avtor mnogih prispevkov, ki jih v našem kraju lahko prebiramo vsako leto. Nekaj zadnjih let nastopa kot limbuška ikona v vlogi Jakobovega romarja, kot moderator pa vztrajno ohranja staro limbuško narečno govorico, kakršno ga je učila njegova mama. Razen govorce je svojevrsten zagovornik pomnikov zgodovine in njegove so ideje ter organizacija izvedbe kipa nadvojvode Janeza na Meranovem, okamenele hudobne limbuške graščakinje na Grajskem griču in pano s podobo limbuškega gradu ob vznožju Grajskega griča. Franjo Šauperl je avtor vrste pesniških zbirk in knjig.

Če ga po pesniškem ustvarjanju štejemo med ljubiteljske pesnike, pa njegov interes zajema obsežna publicistika, ki raziskuje lokalno zgodovino in tudi raziskovanje evropske zgodovine, zlasti v času habsburške monarhije, se uvršča med tehtne, strokovno zanesljive ljubiteljske zgodovinarje. Leta 2009 je izšla obsežna knjiga Limbuš in Pekre v ogledalu časa, ki je svojevrsten spomenik Limbušu in Pekram ter najobsežnejša zbrana in dokumentirana zgodovina Limbuša in Pekar. Knjiga je dosegla izjemen odmev med krajanji Limbuša in Pekar ter mnoge vzpodbudila, da so po svojih albumih in arhivih poiskali dodatne zgodovinske dokumente. Tako se zakladnica limbuške in pekrske zgodovine še vedno veča. V letu 2017 je izdal še Odseve Limbuša in Pekar v ogledalu čas, ki so dopolnilo k prvi in dopolnilo z novimi izsledki iz arhivov. Vsekakor ne gre več za ljubiteljsko zgodovinsko pisanje, ampak izreden zgodovinski prispevek k zgodovini Limbuša, Pekar, Maribora in okolice, tudi avstrijske, ki je relevanten za vso zgodovinsko znanost. Če bi vsaj večina naših krajev imela podobne zgodovinske kronike, bi bilo vedenje o Sloveniji veliko večje. Kot čebela med, je zbiral tudi arhivske dokumente, fotografije. Njegovo delo je tudi zbornik PGD Pekre. Poleg družbenega delovanja v kraju, je to delo, ki bo ostalo kot pomemben dokument kasnejšim rodovom.

Franjo Šauperl je bil aktiven na območju občine Maribor in na republiškem nivoju, tako na strokovnem kot na družbeno političnem področju.

Petindvajset let je bil na vodilnih delovnih mestih v Mariboru, v Cevovodu, Ekonomskem centru in v Metalni, s posebnim osebnim prispevkom na področju strateškega razvoja podjetij, domačega kraja in mesta ter kot svetovalec za razvoj malega podjetništva in turističnih ponudnikov v samostojni Sloveniji.

Bil je sodelavec v strateškem razvojnem projektu »Maribor jutri« in »Maribor 2000«. V obdobju 1990 – 91 je bil delegat Zbora združenega dela v Skupščini Občine Maribor. Daljše obdobje je bil aktiven v organih Društva ekonomistov Maribor. Dobro desetletje je bil nosilec predmeta podjetništvo na Višji strokovni šoli Academia Maribor. Ob 65. obletnici Mariborske knjižnice je bil umeščen med 65 obrazov Mariborske knjižnice.

Pri Direktoratu za turizem RS je sooblikoval sistem kategorizacije nastanitvenih obratov, in več let je strokovno sodeloval pri Turistični zvezi Slovenije. Je avtor vrste strokovnih člankov in učbenika »podjetništvo«. Je dolgoletni krajevni ljubiteljski zgodovinar in urednik lokalnih glasil. Ima izdanih več pesniških zbirk, knjižico aforizmov in več zgodovinskih zbornikov kraja, krajevnih društev in 100 letnega delovanja Kolpingove ustanove na Slovenskem.

Skoraj dve desetletji je bil predsednik Kolpingovega socialnega združenja Slovenije in delegat v generalni skupščini Kolpingove zveze Evrope ter mednarodne organizacije Kolping International. Od 1994 do danes je glavni urednik glasila Kolpingovega združenja Slovenije "Kolpingov bilten".

Je častni krajan KS Limbuš, častni član PGD Pekre, častni predsednik Kolpingovega združenja Slovenije in častni član partnerske Kolpingove družine Marburg ob Lahni. Je prejemnik vrste priznanj in zahval na krajevnem, področnem, republiškem in evropskem nivoju

---

PROJEKT PARTICIPATIVNI PRORAČUN MESTNE OBČINE MARIBOR

Na poziv Mestne občine Maribor k sodelovanju pri projektu participativnega proračuna smo se odzvali tudi v KS Limbuš in tako ste bili lani krajanke in krajanji KS Limbuš pozvani k podajanju predlogov projektov, ki bi jih lahko uvrstili na glasovanje in nato v izvedbo, glede na odločitev na glasovanju.

Zamisel participatornega proračuna je v tem, da bi občina določena sredstva mestnega proračuna namenila za projekte po posameznih MČ in KS, ki sicer ne sodijo v redno ali zakonsko obvezno izvajanje občine, o porabi teh sredstev pa bi odločali občani oz. krajanji na glasovanju.

Na poziv je v krajevno skupnost prispelo 23 različnih predlogov, ki so jih za tem strokovne službe občine pregledale in ovrednotile. Večina predlogov žal ni ustrezalo merilom, na glasovanje pa je bilo uvrščenih devet predlogov.

Na glasovanju, ki je bilo izvedeno 23. maja 2018 je od 2.180 volilnih upravičencev v KS Limbuš glasovalo 54 (2 %), od tega je bilo veljavnih glasovnic 47 (87 %), neveljavnih pa 7 (13 %). Svet KS Limbuš je za tem izbrane projekte razdelil tako:

1. Podporna stena z ograjo, Šolska ulica, 2.000 €
2. Popravilo stopnic, Robičevo naselje, 1.000 €
3. Javna razsvetljava ob Lazniškem potoku, 3.000 €
4. Cvetlična korita in klopi pri spomeniku NOB, 1.500 €

5. Zasaditev žive meje ob spomeniku NOB, 500 €
6. Obnova črk na spomeniku NOB in plošči v spomin ustanovitvi OF, 1.000 €
7. Postavitev košev za smeti, celotna KS, 3.000 €
8. Festival tamburaške glasbe, 10.000 €
9. Ureditev otokov za zbiranje odpadkov, 10.000 €

Glede na ocenjene vrednosti predlaganih projektov ter predvidenih sredstev za izvedbo in realizacijo le teh, noben predlagan projekt ni izpadel. V kolikor bo novi sestav mestnega sveta nadaljeval s projektom participativnega proračuna in obljubljenih sredstev v mestnem proračunu tudi zagotovil, bi k izvedbi teh projektov lahko pristopili takoj po sprejetju proračuna 2019.

Andrej Šauperl, predsednik Sveta KS Limbuš

KANALIZACIJA V ZASELKU OB ŽELEZNICI V LIMBUŠU

Obljube, odhodi in vračanja izvajalca

Obisk župana MOM v KS Limbuš in prekinitev del v Domadenikovi ulici: Ko je bilo izvajanje kanalizacije v Hrovatovi ulici urejeno do asfaltiranja, so stroje pomaknili v Domadenikovo ulico in pričeli z izkopom ter s polaganjem kanalizacijskih cevi. Stanovalci so umaknili avtomobile, dobili so vodo po pomožni cevi iz hidranta, dostop v ulico je bil za kakršno koli vozilo onemogočen, še peš ni bilo varno hoditi. Vsi smo upali, da bo tudi v tej ulici delo hitro opravljeno, še posebej, ko je prišel na pogovor s predstavniki Sveta KS župan MOM dr. Andrej Fištravec in zagotovil, da pa gre sedaj zadeva s kanalizacijo za celoten zaselek vključno s prečrpališčem do konca. Žal se je že nekaj dni za tem izkazalo, da te besede ne držijo, saj so občinski ljudje, podrejeni županu, odredili izvajalcu kanalizacije, da se takoj umakne z gradbišča, ker nima pogodbe za dela v Domadenikovi ulici. Gradbeni stroji so bili odpeljani na drugo delovišče, stanovalci pa so ostali sredi gradbišča brez dostopa do svojih domov. Kar nekaj časa je poteklo, da so po intervencijah predsednika Sveta KS in predvsem po objavah nemogočega stanja v sredstvih javnega obveščanja, v MOM le odločili, da naj Nigrad ulico uredi toliko, da bo možen zasilni promet do stanovanjskih hiš, še posebej za nujne intervencijske primere. Potem je stekel počasen birokratski potek razpisa, prijav in izbora izvajalca, pritožbeni rok in kdo ve kaj vse še, da je bilo končno za nadaljevanje del izbrano podjetje Nigrad, ki pa je delo predalo podizvajalcu, in sicer prav tistemu, ki je gradbišče po nalogu občine zapustil. Perpetuum mobile – in vendar se vrtil, pa čeprav nadvse počasi in tako sta bili Hrovatova in Domadenikova v novembru le dokončani.

Radio Maribor, 6. 7. 2018: Stanovalci v Domadenikovi ulici v Limbušu so jezni in razburjeni, saj so se pred njihovimi hišami začela izvajati in kmalu zatem tudi zaustavila gradbena dela, za katera nihče ne ve,

kdaj se bodo nadaljevala. Predsednik Sveta krajevne skupnosti Limbuš Andrej Šauperl je pojasnil, da so z občine dobili eno razlago, od izvajalca del pa drugo. Poleg tega so začele krožiti govorice, da je zmanjkalo denarja za dokončanje del. Na mariborski občini pa zagotavljajo, da je denar za gradnjo kanalizacijskega omrežja v Limbušu zagotovljen in da to ni pravi razlog za zaustavitev del. Kot je dejal vodja občinskega Urada za komunalo, promet in prostor Vili Eisenhut, se je izvajalec del lotil samovoljno in brez podpisane pogodbe z občino. A v podjetju Indrast, ki gradi kanalizacijo v eni od bližnjih ulic, trdijo, da so se o hkratnem poteku del na več ulicah dogovorili na občini in so jih po elektronski pošti o začetku del tudi obvestili. Direktor Rastko Ferk je prepričan, da bi občina dela morala zaustaviti takoj po prejemu njihovega obvestila.

Na občini pravijo, da se bodo dela nadaljevala, ko bodo končani postopki za izbor izvajalca. In kaj bodo do takrat stanovalci v Domadenikovi ulici? Predsednik Sveta krajevne skupnosti Limbuš Andrej Šauperl je odločen: "Poiskal bom prvega privatnika, ki ima uro, dve časa in dva, tri kamione gramoza, da bomo omogočili dostop vsaj rešilcu, ki dvakrat na teden vozi starejšega krajana iz te ulice v bolnico na zdravljenje."

Časopis Večer 1. 9. 2018 poroča:

V Hrovatovi se končno premika

Delavci podjetja Indrast so v Hrovatovi ulici v Limbušu začeli gradnjo javne razsvetljave, v prihodnjem tednu bodo začeli priprave na asfaltiranje. Rastko Ferk, direktor Indrasta, načrtuje, da bo ulica dokončana v 14 dneh. Ta ulica bi morala biti dokončana že pred meseci, a je Indrast zaradi spora z mariborsko občino dela ustavil, gradbene stroje pa odpeljal.

Stanovalci sosednje Domadenikove ulice bodo morali na javno kanalizacijo in urejeno ulico še malo počakati. Kot smo že poročali, je bil na javnem razpisu za izgradnjo kanalizacijskega omrežja izbran Nigrad, ta pa bo sklenil pogodbo s podjetjem Indrast. Z mariborske občine so sporočili, da drži, da je bil "gospod Ferk na sestanku pri županu MO Maribor, kjer je bilo govora o

nastali situaciji na terenu v Limbušu, ni pa bilo govora o oddaji naročila". Izgradnja kanalizacijskega omrežja v drugih ulicah v Limbušu v zaselku Ob železnici se bo,

kot je načrtovano, financirala iz kohezijskih sredstev, za kar je bil podpisan dogovor.

Opomba urednika glasila: Ker v novembru 2018 še nič ni izgledalo, da bodo stanovalci Hrovatove in Domadenikove ulice deležni urejene in na desno obrežni kolektor priklopljene kanalizacije, je takrat nastala tej »jari kači« posvečena pesnitev. K sreči so bile Dravske vile (in občinski možje) Limbušanom naklonjene in je danes ta del projekta zaključen.

LIMBUŠKA KANALIMAZACIJA

8 Dobrina kraja urejena kanalizacija vsekakor je, a če nje izgradnja po polževo desetletja izvaja se, postane mora za krajane, ki neizmerno živčnost buri, ko v zaselku Ob železnici gnev od duri širi se do duri.

Bi načrti prvi kloake prek čistilnice lokalne v Dravo odpeljale, a so v analih Nigrada ostali, kdo ve, koliko novih so umne glave še dodale, najbolj dolgoročna ideja tista je bila, ki naj v Dogoške nesnago Limbuša preda, da donosna bo centralna čistilna tam naprava, ki zmogljivosti obilje še ima.

Pa so kanali iz mesta se prek Marlesa do Limbuša speljali, desno krilo kraja s kanali so počasi v sistem skupni že predali, a za zaselek Ob železnici ovir se mnoštvo iz leta v leto je zgodilo, da še Ruše semkaj treba je povezati, se zaradi EU denarja je govorilo.

Čas je tekel, je poteklo sestankov neštevilno, le rešitve na obzorju ni bilo, so menjali se nam z obljubami župani in ekip se komunalcev zaviranje je šlo, da potrebno bi bilo, so rekli, a so v načrtih se finančnih na občini postavke izgubile, brez denarja akcije potrebne ni, se pač kanalizacije skomine ne bodo še zgodile.

Pa je vodstvo skupnosti krajevne vztrajnost vso za kraj na plano dalo, da obljub naj dolgotrajnih bo obilje končno vendar v udejanjanje predano, pa so odločujoči sklepe potrdili in finance še potrebne zagotovili, da odslej bo šlo zares iz dneva v dan, smo se krajani končno zveselili.

In so zares stroje izvajalci pred leti tremi pripeljali, nagradili so gramoz in cevi, se zarili stroji so v gozdu in zemlje mnoštvo premetali, tam prečrpališče naj stoji, so pretočne jame nam zgradili, in ko ni cvenka več bilo, so gradbišče zapustili, da za opremo strojno potreben novi je denar, so odgovorni na vsa usta govorili.

Pa se gradbišče še eno sočasno je odprlo, da bo kanal Ob gozdu sočasno še zgrajen, iz dneva v dan se slišal strojev je ropot in bil delavcem naklonjen krajanov je sprejem, saj so izvajalci res bili odlični in zavzeti, kljub vročici v poletju za delo vsi zagreti, so kanale dvojne in za vodovod cevi še nove strokovno položili, s krajani v radosti objeti.

In zatišje znova je nastalo, za leti dve al' tri delo v celoti je zastalo, ko se za Limbuš bil politični je boj, da za kanalizacijo obljube so premalo, tako so končno v letu letošnjem ponovno stroji v Hrovatovi ulici zabrnili, da povezovalni vod je na kolektor že spojen, čeprav črpalk ne bomo še imeli.

In je bil premik mehanizacije v Domadenikovo še storjen, do tri četrtine ulice kanal in vodovod še položen, in v tistih dneh je občine vrhovni šef obljubo trdno dal, da za izgradnjo kanalizacijo v Limbušu bo trdno stal.

A ko vrag mladiče ima, beseda taka nič ne velja, da izvajalec naročila za delo nima, občinska služba oznanilo da, in je kdo ve koliko krat ponovno pospravil stroje svoje vse, pustil vnemar krajanom ulico razrito, le peš dostop bil možen je.

Kot je počasen v suši Blažovnice nam tok, tako počasen je birokratski lok, ko za papirje vse ustreznega potrebne je časa več, kot za izvedbo del obrok, kdo ve, koliko moralo preteči vode je v Dravi, da se v tem hitečem času prisluhne v obupih prošnji, klicev, krikov in kletev krajanov naših glasov.

Naj človek stvari obrača kakor hoče, vsa zadeva bolj kot kloaka že smrdi, ne stroju birokratov, nam krajanom dela nepremostljive že skrbi, zato poraja prisposodba se, da kanalizacija v Limbušu ime spreminja, saj vse bolj in čisto zares se kot najslabša kanali-ma-zacija razgrinja.

SOKOLJE OKO NAD LIMBUŠEM B'DI

Mnogokaj so že videle moje ostre oči, a to, kar vidim pri kanalizaciji v zaselku Ob železnici, je pa za moje oči tako hudo, da sem potreben že kapljic za oči, vendar ne vem, če bo kaj pomagalo. Vid se mi ob opazovanju tega »projekta« nenehno slabša ali pa je to podoba »jare kače«. Če sem že jaz, kot ptica ujeda, ki kanalizacije ne potrebujem, povsem obupan, žalosten in besen, kaj šele krajanji tega zaselka. Rad bi sočustvoval z njimi, a od tega ne bi imeli nič oni in ne jaz. Raje bi se kakšni odločevalni ekipi spustil za vrat in jih počasi, a vztrajno kljuval tako dolgo, da bi se ta salamska desetletja dolga saga končno zaključila. Pa je vendar pri vseh peklenščkih jasno, da bodo koristniki te kanalizacije, potem ko jo bodo končno lahko koristili, tudi plačevali takso za kanalščino. Kako že govorijo latinski pregovori? »Acta non verba« (dejanja, ne besed) in pa »audemus jura nostra defendere« (drznemo si braniti svoje pravice), pravijo krajanji zaselka!

No, pa imamo v kraju še več packarij, a niso tako v nebo vpijoče kot je kanalizacija. Kar proč me je odnašal veter od gledanja na napol porušeno nekdanjo kovačijo sredi vasi. Zgleda, da je tudi moje grdo gledanje

pripomoglo, da je po poletju vendarle ta packa z njeno dokončno porušitvijo, hvala Bogu, izginila. Prav tu blizu je na desni strani Lackove ceste naslednja packa v zaraščeni in podirajoči se nekdanji vili. Ko poletim proti zahodu, opazim, da je nekdo malo pokosil razraščeno travino in grmovino med tistim opuščnim gradbiščem, za predvideno lepo naselje hiš med Limbušem in Laznico, da so iz zemlje štrleči neki betonski jaški oziroma večje cevi, kdo ve za kaj, in da opuščeno gradbišče propadle firme iz Celja še kar čaka, kot speča Trnjulčica, do kdo ve kdaj na odrešitelja. Dvignem se nad Grajski grič in tam med grmovjem iščem okamenelo graščakinjo in zaokrožim še naprej nad limbuško dolinco, kjer me že dolgo časa bode v oči na pol porušena Orlica v Vrhovem Dolu, nekoč zgledna poletna zgradba benediktincev iz Šentpavla na Koroškem. Z dokaj izmučenim pogledom sem zaokrožil nad delom limbuškega dela Pohorja, še prej pa pomislil na vendarle kaj vzpodbudnega v tem kraju prelepe Slovenije med Pohorjem in Dravo ter med Studenci in Bistrico ob Dravi.

Edino, kar mi je v kraju všeč, je nova podoba sedeža KS oz. Doma krajanov, ki se blešči v prenovljeni podobi sredi vasi, in na dvoriščni strani urejeno Srečevališče DU Li-Pe ter to, da se po društvih še vedno kaj zanimivega dogaja. Nadvse sem bil vesel tudi novega šolskega leta, ko je šola oživela z zadostnim številom učencev (400 sem jih na hitro naštel), za šolo se pa že pripravljajo tudi nadobudni otroci v limbuškem in pekrskem vrtcu. »V mladih je prihodnost naših krajev« – sem zapel s svojim visokim glasom in poletel v svoje gnezdo, visoko na limbuškem delu Pohorja, od koder opazujem vse lepote in nebodijihtraba v naši krajevni skupnosti.

Sokol Branko Biser

TURISTIČNE ZANIMIVOSTI NAŠEGA KRAJA

Čolnarne in turistični objekti na Limbuškem nabrežju nekoč in danes

Limbuško nabrežje, ki se razteza na desnem bregu Drave od Laznice do zadnjega dela Brestniškega jezera pred Hidrocentralo Mariborski otok, je skozi čas doživljalo zanimiva obdobja.

Najstarejše obdobje sega v čas Ilirov, Keltov in Rimljanov. Na območju Laznice bi naj bila neka osamela ilirska gomila. V času Rimljanov je bilo na desni strani Starega zaliva (ob nekdanjem izlivu potoka Blažovnice v Dravo) naselje Olimacium in vzhodno od tega naselja je še danes vidnih sedem podolgovatih rimskih gomil v smeri sever-jug in ob raziskovanju le-teh je bilo najdeno kurišče, lončevina in Trajanov novc. Potem dolga stoletja o tem območju ni nekih posebnih zgodovinskih

sporočil. Ko je bila Drava do druge svetovne vojne in izgradnje HE Mariborski otok namenjena splavarjenju, na Limbuškem nabrežju ni bilo postojanke za splave.

Na Limbuškem nabrežju se je pričel v šestdesetih letih prejšnjega, 20. stoletja tako imenovani sindikalni turizem, ko so mariborska velika podjetja na tem območju postavljala svoje čolnarne in gostinske objekte. Tedaj še sindikalnih domov na morju ni bilo in na Limbuško nabrežje se je romalo s kolesi, z vlaki in peš.

Naj predstavimo te objekte in opis njihove zgodovine po zaporedju nizvodnega toka reke Drave:

Čolnarna UJV (Uprava javne varnosti Maribor), **kasneje TNZ** (Tajništvo za notranje zadeve Maribor), Cesta k Dravi, Laznica

V šestdesetih letih prejšnjega stoletja je na zahodu Limbuškega nabrežja, na platoju nad starim Limbuškim zalivom nastala za potrebe mariborskih miličnikov Čolnarna Uprave javne varnosti, sestavljena iz gostinskega lokala, večjega kopalnega in manjšega otroškega bazena ter na zahodni strani še poseben objekt s pre-

nočitvenimi kapacitetami v nekaj sobah, kar pa je bilo za javnost v glavnem zaprtega tipa in temu ustrezno tudi zagrajeno z visoko mrežno ograjo. Po spremembi notranje organizacije v miličniški organizaciji se je iz UJV preimenovalo v Čolnarno TNZ.

Ko TNZ ni imelo več interesa za lastno ponudbo objektov, je gostinski objekt s pripadajočo infrastrukturo in bazenom dalo v najem in nastalo je gostišče *Stari Ilir*. S tem se je ponudba odprla za javnost in se je tam skozi vse leto dogajala gostinska ponudba, občasno tudi kakšne prezentacije in druge organizirane prireditve.

Pred osamosvojitvijo Slovenije je bila dejavnost gostinska ponudba opuščena in objekt je bil zaprt ter dolga leta deležen mnogih vandalizmov in uničevanja. Trenutno bi naj na pol porušen in demoliran objekt nekdo kupil, kakšni so pa načrti z njim, se v javnosti še ne ve.

Čolnarna Elektrokovine, Limbuško nabrežje

Na najlepšem območju Limbuškega nabrežja, na polotoku med novim Limbuškim zalivom in reko Dravo, je v šestdesetih letih 20. stoletja sindikat Elektrokovine Maribor na tem najbolj idiličnem območju zgradil čolnarno z gostinskim obratom, bazenom in gostinsko zunanjo ponudbo ter vzhodno od gostinskega lokala v gozdu velik hangar za shranjevanje čolnov in druge opreme za plovbo po Dravi. Bazen so sorazmerno kmalu, zaradi strožjih predpisov o kakovosti vode za kopanje, opustili in kasneje tudi zasuli. Delavci Elektrokovine in drugi občani so jo zares dobro koristili vse do urejanja sindikalnih domov na Jadranu.

Restavracija, pivnica in pivovarna

Nekje okoli leta 1995 je objekt in zemljišče odkupil Darko Zupanič in pričel tam urejati gostinski lokal iz dveh, prej velikih gostinskih prostorov v gusarskem stilu in opremil z obiljem vbetoniranih potočnih kamnov ter naredil vrsto manjših separejev. Pred lokalom je bil urejen večji gostinski vrt. Izza gostinskega lokala je uredil novi objekt s pivovarno za lastno proizvodnjo piva. Uredil je tudi ladjico z imenom »Dravska roža«, ki je obiskovalce popeljala po Brestrniškem jezeru. Začetna ponudba je bila obetavna, a je zadeva kmalu, zaradi čudnih odnosov do obiskovalcev, pričela drseti navzdol. Dobavitelji pivovarniške opreme so terjali za njo plačilo in zaradi neporavnanih obveznosti je prišlo do zaprtja lokala in pivnice. Na koncu je celoten objekt še pogorel.

Zasebni turistično-stanovanjski objekt

Dolgo časa po požaru, ko je bil pogled na nekdanjo dobro delujočo čolnarno Elektrokovine že domala zastrašujoč, se je našel kupec, ki je zemljišče in razpadajoči objekt odkupil ter pridobil gradbeno dovoljenje za izgradnjo turistično-stanovanjskega objekta. Nastal je le velik stanovanjski objekt, zavarovan z visoko ograjo in je javnosti nedostopen.

Čolnarna Tekstilne tovarne Tabor, Limbuško nabrežje

V času nastajanja sindikalnega turizma na domačih tleh je tudi Tekstilna tovarna Tabor pridobila parcelo na Limbuškem nabrežju in tam uredila svojo čolnarno, kamor so leta dolgo prihajali na izlet, čolnarjenje in oddih njeni delavci. To je bilo obdobje razcveta Limbuškega nabrežja, ko je bilo tam, še posebej v vročih poletnih dneh in še prav množično ob nedeljah, polno počitka in rekreacije željnega delavnega ljudstva.

Gostišče Hugo

Po opustitvi čolnarne s strani TT Tabor je le-ta nekaj časa samevala, nato pa jo je pridobil Mariborčan Hugo Kuhar, ki se je vračal z uspešnega gostinskega zdomstva s Švedske v domovino. Lokal je uredil v prijeten intimni ambient in nadvse uspešna zgodba Gostišča Hugo je stekla. Večinski gostje so bili dolgo časa predvsem avstrijski gostje, ki jim je ponudba na vročem kamnu izjemno ustrezala. Hugo Kuhar z ženo Anito je tudi izjemno dobro sodeloval s TD Limbuš in Anita Kuhar je bila tudi botra Moškega pevskega zbora TD Limbuš.

V tem gostišču so bili zaposleni vrhunski kuharji in natakarji, ki so se kasneje vsi dobro uveljavili tudi na drugih področjih svoje kasnejše zaposlitve. Ko je Lasnik gostišča iskal in pripravljaval še druge poslovne ideje, je dejavnost restavracije predal mlajšim članom družine, a se je s tem pričela tudi pot gostišča navzdol, vse do njenega prenehanja delovanja. Vse od osamosvojitve Slovenije objekt sameva kot začarana Trnjulčica.

Dom ŽIŠ

Nasproti sedanjemu objektu Teta Frida je v hrib postavljen manjši objekt, ki ga je zgradila neznano kdaj Železničarska industrijska šola Maribor za potrebe svojega učnega in drugega kadra. V njem so bili v glavnem shranjeni čolni in oprema za čolnarjenje. Kdaj je prenehalo lastništvo ŽIŠ-a, ki ga tudi ni več, v javno dostopnih datotekah ni mogoče najti. Nekaj časa je objekt uporabljalo za skladišče in izdajo pijač ob večjih prireditvah še Turistično društvo Limbuš.

Čolnarna MTT

Tudi velika Mariborska tekstilna tovarna se je ob razcvetu sindikalnega turizma ob Dravi v Limbušu odločila, da zgradi svojo čolnarno z velikim okoliškim gozdom

za zunanjo gostinsko ponudbo in tako so imeli njeni zaposleni na oddaljenosti okrog 6 km iz Maribora idealne pogoje za oddih in rekreacijo ob reki Dravi ter na njej. Ko je začela tekstilna industrija zamirati in je tovarna MTT postala velik dolžnik za porabljeno, a neplačano elektriko, je prišlo do kompenzacije in objekt Čolnarna MTT je prešel pod lastništvo Dravskih elektrarn Maribor.

Dom Nabrežje TD in KS Limbuš

Ker Dravske elektrarne niso imele posebnega interesa za lastno koriščenje tega objekta, je prišlo do tripartitnega najemnega odnosa med DEM ter TD Limbuš in Krajevno skupnostjo Limbuš. To je bil za to območje pravi razcvet množičnih prireditve na samem območju doma, v okoliškem gozdu in v povezavi s sosednjima čolnarnama Hugo ter TVT. TD je postopoma urejalo objekt, okolico, otroška igrala in postavilo kiosk za točenje pijač. Delno je zasulo tudi daljši kanal za spust čolnov v Dravo in vodni zaliv skrajšalo do nivoja južnega trakta objekta. V objektu je bila velika dvorana za gostinsko ponudbo in prireditve, s točilnim pultom, razdelilno kuhinjo, garderobo, skladiščem in sanitarijami.

Kljub vsem preureditvam pa je ostala podoba hangarja.

Tu so se po ureditvi objekta, v veliki meri s prostovoljstvom članov TD in krajanov KS Limbuš ter s podarjenim gradbenim materialom, odvijale mnoge prireditve. Množične prireditve v organizaciji TD Limbuš in soorganizatorjev so bile odmevne Limbuške noči, srečanja borcev NOB, ribiška tekmovanja ipd.

Po nastanku Drava Centra se je parcela za prireditve občutno zmanjšala in to na ožjo okolico objekta.

V obdobju osvobajanja Slovenije je prišlo do prekinitve najemne pogodbe in do finančnega poplačila ocenjenih vlaganj TD Limbuš s strani DEM.

Dom DEM

Po ponovnem prevzemu objekta s strani DEM in po tamkajšnjem prestrukturiranju, je objekt po temeljiti prenovi in ureditvi ogrevanja, katerega prej ni bilo, pripadel njihovi poslovni enoti za gostinstvo in turizem. Dogajanja v tem času so bila namenjena bolj internim potrebam.

Čokoladna manufaktura Teta Frida

Ta objekt je pridobila v letu 2015 slaščičarska dejavnost »Teta Frida«, ki ima na Štajerskem več poslovalnic in nudi odlične slaščice ter sladolede in koktajle. Odprta je samo v času od pomladi do jeseni.

Čolnarna TVT

Za Čolnarno Boris Kidrič sem vedel že ob njenem nastajanju okoli leta 1956, ker je ostrešje delal moj oče. Izgradnjo pa je vodil tovarniški sindikat in dolgo časa so lahko delavci TVT »Boris Kidrič« in drugi občani uživali svoj prosti čas v lepem ambientu te čolnarne, njene okolice ter s čolni na Dravi.

Čolnarna Marina

Sorazmerno kratek čas je pridobil čolnarno v upravljanje obrtnik povsem drugega strokovnega področja, ki je za vodjo pridobil znano mariborsko uspešno gostinko, a je imela pri uveljavljanju svojih idej o ponudbi dokaj zavezane roke in je lokal sorazmerno hitro zapustila. Gostinska ponudba se ni prav uveljavila in lokal je bil po sorazmerno kratkem poslovanju zopet zaprt.

Nekaj časa je potem lokal ponovno obratoval v sklopu Družbene prehrane TVT in po nekem času v gospodarski krizi je v sklopu TVT delujoči objekt z imenom »Marina« tudi zaprl svoja vrata.

Drava center z gostinsko in rekreacijsko ponudbo na vodi in ob njej

Ponovni razcvet tega lokala se je zgodil, ko ga je odkupil podjetnik in ga pričel sistematično urejati v Drava center, z ureditvijo nadvodne terase, točilnice, kuhinje, pokrite terase nad vodno gladino in obširnega gostinskega zunanjšega prostora ob vzhodni obali Drave z mnogimi možnostmi rekreacije otrok ter odraslih ob in na Dravi ter z dobro gostinsko ponudbo ter z animacijskimi programi. Ob čolnarni je še večji objekt za čolnarsko in drugo opremo, v bližini pa je tudi trim steza.

Sklepna misel

Limbuško nabrežje s kar šestimi čolnarnami je bilo nekje od leta 1958 pa do časa razvijajoče se sindikalne ponudbe dopustovanja na morju po letu 1970 nadvse priljubljen rekreacijski in gostinski širši prostor, kamor so prihajali Mariborčani na oddih in na aktivnosti na Dravi. Postopoma so tovarne te objekte predajale najprej v najem drugim ponudnikom, potem pa tudi v odkup. Kljub zavzetim aktivnostim Turistične zveze Podravja v Mariboru o razvoju turizma na Dravi in ob njej, je bil na pohodu postopen zaton ponudnikov na Limbuškem nabrežju.

V letu 2018 delujeta še samo dva ponudnika, in sicer Drava center ter Teta Frida, ki obratujeta za goste od pomladi do jeseni in sta vedno dobro obiskana. Saje o velikem turistično-rekreacijskem kompleksu ob Dravi so se pa žal razblinile in nabrežje kazijo zapuščeni in razpadajoči objekti nekoč dobro stoječih čolnarn.

*Franjo Šauperl,
nekdanji snovalec razvoja turizma v kraju*

VRTEC IN TURIZEM

Vrtec Studenci Maribor, enota Limbuš, »V OBLIČJU NADVOJVODE JANEZA«

(Teden evropske kulturne dediščine med 22.
9. 2018 in 6. 10. 2018)

Otrok je socialno bitje in, kot je zapisano že v kurikulumu za vrtce, del družbenega okolja, v katerem raste, živi in deluje. Za potešitev njegove radovednosti in za svoj celosten razvoj potrebuje dovolj raznovrstnih izzivov z različnih področij in v veliki meri smo prav vzgojitelji tisti, ki mu jih lahko ponudimo.

Da bi otroci lahko sodelovali z okoljem, nanj vplivali, ga nekoč spreminjali, morajo postopoma spoznati različne aspekte bližnjega družbenega okolja. Tako je pomembno, da se otroci že v predšolskem obdobju, na starosti primeren način (skozi pripovedi, pravljice, igre, slikovno gradivo, aktivnim bivanjem v okolju samem ...) seznanjajo s svojim domačim krajem, s tem, kako so tu ljudje živeli nekoč, kako se je spreminjala pokrajina, kultura, družba nasploh.

Limbuš s svojim širšim območjem ponuja številne možnosti za seznanjanje otrok z omenjenim, saj ima precej bogato zgodovino.

Letos smo se odločili, da v sklopu projekta »Teden evropske kulturne dediščine« svojo pozornost posvetimo nadvojvodi Janezu, vnuku Marije Terezije, saj je prav on na omenjenem območju pustil velik pečat. Le-ta sega v zgodnje 19. stoletje, natančneje v leto 1820, ko je nadvojvoda Janez (nadvojvoda Janez Habsburško-Lotarinški) z nakupom posestva na gričevnatem območju Meranovega in ustanovitvijo 1. vinogradniško-sadjarške šole daleč naokoli, postavil zibelko sodobnemu vinogradništvu na tedanjem Štajerskem. Omenjena šola je predstavljala predhodnico današnje Biotehniške šole v Mariboru ter tudi Fakultete

za kmetijske in biosistemske vede Maribor. Poleg vpliva na izjemen razvoj vinogradništva ter kmetijstva nasploh, je imel nadvojvoda Janez velik vpliv tudi na gospodarstvo. Med drugim je bil pobudnik gradnje znamenite Južne železnice od Dunaja do Trsta, ki so jo slovesno odprli leta 1857 in je imela, tako za razvoj Maribora kot tudi širše Štajerske, izjemen pomen.

Glede na vse zgoraj omenjeno smo izvedli številne, otrokom zanimive aktivnosti, vse to pa tudi slikovno evidentirali.

AKTIVNOSTI, ki smo jih v sklopu projekta izvajali, so bile naslednje:

- pripovedovanje različnih zgodb, pripovedi o nadvojvodi Janezu in njegovem pečatu na Limbuš z bližnjo okolico,
- orientacijski pohodi po vinogradniških gričih bližnje okolice vrtca oziroma po poteh nadvojvode Janeza,
- ogled Čeligijeve preše,
- trgatav,
- skrb za sadno drevje (jablane, hruške) na igrišču vrtca,
- zasaditev vinske trte ter skrb zanjo,
- kuhanje grozdnega soka/grozdnje marmelade ter okušanje nastalih dobrot,
- peka jabolk in jabolčnega zavitka,

- likovno ustvarjanje – izdelava klopotca iz naravnih materialov (kombinirana tehnika), razstava končnih izdelkov,
- likovno ustvarjanje – slikovna upodobitev Meranovega s kipom nadvojvode Janeza (kombinirana tehnika); razstava končnih izdelkov,
- pohod do reke Drave, ki ima ugoden vpliv na mikroklimo mariborskega območja (za vinogradništvo, sadjarstvo),
- sprehod do bližnje železniške proge, za katero je zaslužen nadvojvoda Janez,
- usvajanje enostavnih plesov – kačo/polža vit, pod mostom ... (nadvojvoda Janez je namreč že v njegovem času pisal, da se je v naših krajih rado plesalo),
- sodelovanje z Biotehniško šolo (obisk le-te in ogled njenega posestva ter aktivnosti, ki se tam odvijajo),

- sodelovanje z Razvojno agencijo Maribor: delavnica o pomenu zdrave prehrane in gibanja – izdelava grozdnih/zelenjavnih smoothijev ipd. (glede na to, da smo se veliko gibali po gričevnatih območjih bližnje okolice vrtca ter nabirali in ustvarjali s sadnimi plodovi),
- zaključno srečanje s starši – pohod po poteh nadvojvode Janeza v sodelovanju s Pohodno sekcijo Turističnega društva Limbuš, s katerim smo uspešno, polni novih znanj in vtisov, zaključili omenjeni projekt.

CILJI, ki smo jih ves čas izvajanja projekta zasledovali in jih v celoti tudi dosegli, so bili naslednji:

- o spoznavanje ožjega družbenega in kulturnega okolja,
- o oblikovanje osnove za dožemanje zgodovinskih sprememb; spoznavanje, da se ljudje in okolje, družba in kultura v času spreminjajo,

- o ozaveščanje, da vsi, odrasli in otroci, pripadajo družbi, so pomembni, da si moramo med seboj pomagati, sodelovati,
- o seznanjanje z značilnostmi okolja, ki so pomembne za lokalno skupnost,
- o razvijanje naklonjenega, spoštljivega in odgovornega odnosa do žive in nežive narave,
- o razvijanje estetskega zaznavanja in umetniške predstaviteljnosti kot del družabnega in kulturnega življenja.

Veselimo se podobnih, bogatih in zanimivih aktivnosti, ki jih bomo izvajali v naslednjih tovrstnih projektih, saj v njih uživamo ter plemenitimo svoje znanje, tako otroci, njihovi (stari) starši in tudi mi – vzgojitelji.

Avtorica članka in koordinatorka projekta: vzgojiteljica Saša Krefl, prof. geo. in soc.

OSNOVNA ŠOLA RADA ROBIČA

Pogled v delo naše šole v preteklem šolskem letu

Pisateljica Maya Angelou je zapisala: »Moje življenjsko poslanstvo ni le, da preživim, ampak da se razcvetim in to z dobro mero strasti, sočutja, humorja in elegance.«

Misel pisateljice odzvanja v meni, saj enako želim tudi našim učencem. Želim, da odkrijejo in razvijejo vse svoje potenciale in se ne zadovoljijo le s povprečjem, da si postavljajo cilje in v njihovo uresničevanje vložijo trud in strast, ob tem pa nikdar ne pozabijo na vrednote, ki so pomembne za dobro razumevanje vseh nas.

V šolskem letu 2017/2018 je šolo obiskovalo 384 učencev, ki so bili razporejeni v 18 rednih oddelkov. Večina učencev je prihajala iz našega šolskega okoliša Limbuš in Pekre, vendar smo imeli tudi četrtino otrok iz Bistrice ob Dravi ter Ruš, nekaj učencev pa tudi iz Maribora in drugih občin. V mesecu juniju je šolanje pri nas zaključilo 33 devetošolcev.

V šoli smo za učence dnevno pripravljali 383 matic, 74 zajtrkov in 308 kosil.

Na šoli je bilo zaposlenih 39 strokovnih delavcev, 15 tehničnih delavcev ter 2 delavca preko javnih del. Zastavljeni program predmetnika smo v celoti realizirali. Učenci so v šestih in devetih razredih na nacionalnem preverjanju znanja dosegli odlične rezultate, ki so bili višji od državnega povprečja. Razredniki so z učenci izvedli ure oddelčne skupnosti, pri katerih so posebno skrb namenili tudi sobivanju in pomoči drugim. Okrepili smo sodelovanje med starejšimi in mlajšimi učenci, vsak oddelek razredne stopnje je sodeloval z enim oddelkom predmetne stopnje. Sodelovanje je potekalo na različne načine, aktivnosti so načrtovali razredniki skupaj z učenci. Tako so se ne-

kateri družili in skupaj ustvarjali ob namenskih dneh, pri učnem procesu, v OPB, urah oddelčne skupnosti ipd.

Še posebej je bilo sodelovanje vidno v tednu otroka ob svetovnem dnevu učiteljev, ko so poučevanje v razredih za eno uro pouka, ob predhodnem mentorstvu učiteljev, prevzeli učenci predmetne stopnje, seveda ob prisotnosti učiteljev v razredu. Tudi na zaključni prireditvi ob državnem prazniku je bilo v ospredju sodelovanje mlajših in starejših učencev.

Podaljšano bivanje smo izvajali v osmih oddelkih, ki so se pričeli in končali ob različnem času, glede na urnike in druge dejavnosti otrok. Za učence prve triade smo organizirali jutranje varstvo.

Kot vsako leto smo tudi v tem šolskem letu posebno skrb posvetili delu z nadarjenimi učenci in učenci s posebnimi potrebami. Na šoli smo imeli 39 otrok z odločbo o usmeritvi, vendar se je število v času šolskega leta spreminjalo zaradi novih zahtevkov za usmerjanje ter novih odločb. Za nadarjene učence so učitelji med šolskim letom izvedli 18 delavnic z različnih področij, dvodnevni tabor v CŠOD Štrk, obiskali so knjižni sejem v Ljubljani, se udeležili kiperske kolonije ter izvedli zaključno strokovno ekskurzijo na avstrijsko Koroško, ki je bila namenjena tudi vsem učencem, ki so med šolskim letom prispevali k ugledu šole. Nadarjeni učenci so se vključevali tudi v ostale aktivnosti na šoli, kot so interesne dejavnosti, šolske prireditve, dodatni pouk ter tekmovanja na različnih področjih.

Na šoli smo izvajali različne aktivnosti, s katerimi želimo, da učenci odkrijejo svoje potenciale. Izvajali smo izbirne in neobvezne izbirne predmete, fakultativni pouk nemščine in računalništva, dodatne ure športne vzgoje, imeli smo 39 interesnih dejavnosti, učenci 1. in 3. razredov so opravili tečaj plavanja. Prvošolce smo odpeljali v šolo v naravi v CŠOD Škorpiljon, tretješolce na tek na smučeh na Pohorje, petošolce na plavalno šolo v naravi v Poreč ter sedmošolce v alpsko šolo smučanja v Avstrijo. Šole v naravi sodijo v nadstandardi program, zato so plačniki straši. Vendar smo v prejšnjem šolskem letu preko različnih akcij zbrali veliko prostovoljnih prispevkov ter tako staršem zmanjšali stroške. Finančno smo preko donatorjev, ki jih pridobi šola, pomagali pri plačilu staršem, ki tega ne zmorejo. Izvedli smo tudi astronomsko strokovno ekskurzijo v Muenchen in Salzburg.

Pri našem delu smo ves čas sledili uresničevanju vizije šole in prednostnim nalogam ter v delo vključevali sodobne pristope in spoznanja novejših raziskav. Svoje delo smo spremljali in ga analizirali z namenom, da ga v naslednjih letih še izboljšamo. O delovanju šole smo povprašali starše, učence in strokovne delavce. Tudi te ugotovite bomo upoštevali pri načrtovanju dela v prihodnje.

Naši učenci so med šolskim letom uspešno sodelovali tudi na številnih tekmovanjih z različnih področij znanja in športa. V tekmovanjih iz znanja so dosegli štiri zlata priznanja. Šestošolec Urban Švagerl je osvojil zlato Vegovo priznanje iz matematike z osvojenimi vsemi možnimi točkami in tako dosegel naslov državnega prvaka. Zlato Vegovo priznanje je osvojil tudi sedmošolec Aljoša Vreš. Osmošolec Jurij Švagerl je bil zlat na tekmovanju iz fizike za Stefanovo priznanje, osvojil je 7. mesto v državi med osmošolci, devetošolka Nika Maroh pa je dosegla zlato priznanje na tekmovanju Zeleno pero. Naši učenci so osvojili 26 srebrnih priznanj: osem na tekmovanju Vesele šole, štiri na tekmovanju Zeleno pero in fizike, tri na področju matematike in slovenščine, dve na področju angleščine ter eno pri geografiji in zgodovini. Devetošolec Jure Antolinc je prejel diamantno Vegovo priznanje, ker je vsa leta šolanja osvojil vsaj bronasto Vegovo priznanje.

Sodelovali smo na različnih natečajih. Na likovnem natečaju Plakat miru v organizaciji Lions kluba Maribor je bil izbran plakat naše učenke Neže Musil med 24 najlepših v državi. Na Bienalu otroške keramike »Terra Mystica« so naše učenke osvojile bronasto priznanje. Ob slovenskem kulturnem prazniku smo na šoli izvedli natečaj, učenci so ustvarjali na temo Naš kraj.

Sodelovali smo na tekmovanju iz prve pomoči, kjer smo dosegli 2. mesto na območnem tekmovanju.

Sodelovali smo na predtekmovanju Male sive celice, udeležili smo se bralnega maratona.

Udeležili smo se tudi dveh debatnih turnirjev. Na državnem turnirju je ena ekipa osvojila 8. mesto, sedmošolec Aljoša Vreš pa med posamezniki 6. mesto.

Prav tako so bili učenci uspešni na številnih športnih tekmovanjih. Tekmovali so v atletiki, krosu, badmintonu, namiznem tenisu, odbojki, rokometu, nogometu, smučanju, deskanju na snegu, judu, gimnastiki in šahu. Na ekipnih tekmovanjih so najvidnejši uspeh dosegle starejše deklice v rokometu, saj so bile občinske in področne prvakinja, osvojile so 1. mesto na četrtfinalu državnega prvenstva in 3. mesto v polfinalu državnega prvenstva, fantje so osvojili 1. mesto na občinskem in 4. mesto na področnem tekmovanju. Odlična so bila tudi dekleta v odbojki na mivki, saj so bile občinske in območne prvakinja. Občinski in območni prvaki so bili mlajši dečki v rokometu in deklice v nogometu, ki so dosegle še 3. mesto v polfinalu državnega tekmovanja. Ob tem smo ekipno dosegli tudi nekaj drugih in tretjih mest na občinskem in področnem tekmovanju. Na šoli imamo tudi odlične športnike, ki so osvojili vidne uvrstitve na posamičnih tekmovanjih: Lina Črnko je v atletiki na državnem tekmovanju dosegla 7. mesto. Še posebej smo ponosni, ker smo osvojili 3. mesto Naj športna osnovna šola Maribora za leto 2017.

Trije devetošolci so po izboru učiteljev in sošolcev udeležili mednarodnega humanitarnega projekta Mirno morje.

Otroški in mladinski pevski zbor sta se predstavila na reviji pevskih zborov. Šolski bend je sodeloval na natečaju Janka Glazerja v Rušah, folkloristi pa na Srečanju folklornih skupin. Izvedli smo Prežihovo bralno značko ter angleško in nemško bralno značko.

Tekom šolskega leta smo izvedli različne proslave, delavnice, prireditve in obeležitve spominskih dni. Naši učenci, učitelji in mentorji vedno znova dokazujejo, da smo lahko nanje ponosni. Izstopali sta prireditvi ob 1. maju in dnevu državnosti, ki sta namenjeni učencem šole in prireditvi ob krajevnem prazniku za starše in kraj ter valeta za devetošolce in njihove starše oz. sorodnike.

Še posebej je treba izpostaviti tudi Sejem dobre volje, ki je potekal v mesecu decembru 2017. Bazar je bil odlično pripravljen, medijsko odmeven in zelo obiskan. Vsa zbrana sredstva smo namenili za sofinanciranje šol v naravi.

V šolskem letu 2017/2018 smo bili prisotni v različnih medijih. V mesecu oktobru smo sodelovali v oddaji Dobro jutro na RTV SLO, skupaj s predsednikom PGD Pekre, saj je gasilsko društvo šoli namenilo donacijo za izvajane šol v naravi. V oddaji smo ponovno sodelovali ob Sejmu dobre volje. Šola se je predstavila tudi na Radiu Maribor v praznični oddaji v mesecu decembru v Šolskih megahercih. Na šoli so iz RTV Slovenije posneli prispevek o naših živalih v avli šole ter ga v decembru predvajali v oddaji O živa-

lih in ljudeh. Večkrat smo bili prisotni tudi v dnevnem časopisju.

Tudi s krajem smo sodelovali na številnih prireditvah, kot so slovenski kulturni praznik, dan spomina na mrtve, prižiganje novoletnih lučk, martinova tržnica, pustovanje ... Za starše naših otrok smo, ob roditeljskih sestankih in govorilnih urah, pripravili tudi predavanje psihologinje Nine Babič z naslovom Lotim se te virtualno in se tako dotaknili pomembne aktualne teme. Tudi učence ves čas seznanjamo s pomenom varne uporabe interneta.

Konec meseca septembra se je upokojila naša dolgoletna učiteljica, ga. Zdenka Dvoršek, konec meseca decembra pa zaključuje svojo službeno pot tudi čistilka, ga. Marjana Šerčer. Obe ma tudi na tem mestu velika zahvala za njuno delo. Ob svetovnem dnevu učiteljev je naša učiteljica likovne umetnosti, akademska slikarka ga. Jasna Antolinc, prejela za svoje delo Šilihovo priznanje, ki ga podeljuje Poslovna skupnost osnovnih šol Maribor.

Za šolo skrbimo po naših najboljših močeh, vendar bi morali dokončno urediti vhode v šolo, pridobljeno imamo vso potrebno projektno dokumentacijo, določena lastna sredstva naj bi nam namenila tudi MOM, a se je že drugič ustavilo pri izboru izvajalca oz. izboru ustrezne ponudbe. Zadnji javni razpis je potekal v mesecu maju 2018, žal sta prispeli ponudbi bistveno presejali predvidena sredstva, zato se je postopek ustavil in smo opravili le najnujnejša sanacijska dela na stopnicah.

Upamo, da se bodo naše želje uresničile v naslednjem letu. V tem šolskem letu smo se vključili tudi v projekt SIO-2020, kjer smo in še bomo v naslednjih treh letih iz evropskih in lastnih sredstev nakupili IKT opremo in zgradili brezžično omrežje na šoli.

Koledarsko leto bomo zaključili s pomembno prireditvijo ... Stopaj po poti mavrice .. saj je minilo 20 let, odkar imamo novo telovadnico in prizidek. Nazaj se ozri s hvaležnostjo. Naprej glej z upanjem. Samozavestno pa poglej navzgor (Alan in Mollie Posner).

V svojem imenu in v imenu šole se zahvaljujem vsem, ki ste sodelovali z nami ter nam pomagali na naši poti, z upanjem, da bomo tudi v prihodnjem letu hodili po skupnih poteh. Ponosna sem na svoj kolektiv, naše učence in šolo ter vesela, da smo v kraju, kot je Limbuš.

V novem letu vam želim polno zdravja, sreče in zadovoljstva.

Mojca Kirbiš, ravnateljica OŠ Rada Robiča Limbuš

Z UČENCI SMO SE ODPRAVILI V SVET

Na naši šole smo že drugič organizirali strokovno ekskurzijo v London za osmo- in devetošolce. Ekskurzijo organiziramo vsaki dve leti in tokrat se je je udeležilo 24 učencev. Cilj strokovne ekskurzije je, da učenci izpopolnijo svojo angleščino, jo vadijo in poslušajo v realnih situacijah. Čeprav so vodiči Slovenci, je vse vodenje potekalo izključno v angleškem jeziku. Prav tako pa je cilj ekskurzije, da učenci spoznajo London in vidijo čim več znamenitosti.

Štirje dnevi so bili zelo zapolnjeni in utrujajoči, saj smo večji del hodili od jutra do večera, a zato

15

Na podzemni postaji v Londonu

toliko zanimivejši in polni prijetnih občutkov. Za mnoge je že sam polet z letalom bil velik podvig, saj so bili prvič na letališču in se peljali z letalom. V Londonu smo se vozili tako z znamenitim rdečim dvonadstropnim avtobusom kot tudi s podzemno železnico, vlakom in ladjo. Bili smo nastanjeni v hotelu, ki je bil zelo lep in nedaleč stran od samega središča Londona. Ogledali smo si vse bolj znane znamenitosti tega veličastnega in kraljevega mesta: znamenito tržnico Camdem Town, angleški parlament Houses of Parliament, stolp Elizabeth Tower z znamenitim zvonom Big Ben, Westminster Abbey, kjer že stoletja kronajo angleške kralje in kraljice. Skozi St. James park smo se sprehodili in prišli do Buckinghamske palače, prebivališča britanske kraljice Elizabete II. Tam smo si najprej ogledali menjavo straže, nato pa se, vodeno, sprehodili po palači. Prav tako smo si ogledali muzej voščenih lutk Madame Tussauds, narodno galerijo, muzeje ter znamenito ulico Downing Street, kjer na številki 10 biva angleška »Prime Minister«, Theresa May. Sprehodili smo se tudi do Greenwicha, kjer se sti-

kata vzhod in zahod in do ničelnega poldnevnik, ki določa čas po vsem svetu. Seveda ni šlo brez prečkanja enega najbolj slavnih dviznih mostov Tower Bridge in prečkanja reke Temze z ladjico. Prav tako pa smo si London ogledali s ptičje perspektive, z londonskim očesom The London Eye. Nakupovali smo po znamenitih Oxford Street, Regent Street, Covent Garden, China Town in Piccadilly Circus-u. Najbolj pa so se učenci razveselili najlepše londonske postaje podzemne železnice King's Cross, kjer je s perona 9 $\frac{3}{4}$ svoje potovanje na Bradavičarko pričel Harry Potter.

Še zadnjič smo se sprehodili skozi njihove veličastne, velike in lepo negovane parke in že je bil čas povratka v Slovenijo. Vsem je strokovna ekskurzija ostala v zelo lepem in nepozabnem spominu.

*Monika Biderman in Jelka Napast,
mentorici ekskurzije*

Pred nogometnim klubom

LONDON SKOZI NAJINE OČI

Letošnje leto smo se devetošolci in osmošolci udeležili ekskurzije v London. Vsi smo na izlet že nestrpnost čakali. Ekskurzija je trajala štiri dni in vse te dni smo se imelo zelo lepo. Na dan odhoda smo se zbrali pred šolo ob petih zjutraj, kar se nam je zdela zelo zgodnja ura, nato smo odrinili na dolgo pričakovano pot. Pot z avtobusom je trajala pet ur, resda je bilo to zgodaj, vendar smo se vseeno zelo zabavali, dokler nismo prišli na Dunaj. Z Dunaja smo odleteli v London, za veliko od nas je bil to napet let, saj je bila to naša prva izkušnja z letalom. Že na letališču se je čutila napetost in neučakanost. Let je bil miren, vreme pa nam je ponujalo tudi prečudovit pogled na Zemljo. Po dveh urah leta smo pristali na Otoku.

Z letališča smo se z vlakom odpravili do hotela Premium Inn. In tako se je začela naša ekskurzija. Po postanku v hotelu smo se odpravili na tržnico Camden Town, kjer smo opazovali fasade hiš, ki so bile obdane s svobodno umetnostjo. Tržnica je bila polna življenja, vsi smo se zelo zabavali pri nakupovanju, saj smo se preizkušali v barantanju. Obiskali smo tudi

Buckinghamsko palačo, pred katero smo si ogledali zamenjavo straže, nato pa smo imeli možnost ogleda notranjosti palače. Palača je bila čudovita in premožna.

Kasneje sva bili osupli še od prečudovitega pogleda na London z vrtiljaka London Eye. Najboljša paša za oči pa je bil pogled v trgovini M&M's in Lego World. V Lego trgovini smo se čudili ogromnim in realističnim skulpturam iz lego kock, npr. Harry Potter, Big Ben, karta mesta, Eifflov stolp in še mnogo drugih.

Obiskali smo tudi muzej voščenenih lutk Madame Tussauds. Najprej nas je obdal srh ob pogledu na zelo realistične podobe znanih oseb. Po premaganem strahu smo vsi uživali ob slikanju z našimi idoli. A to ni bil edini strah, sledila je še vožnja z vlakcem po »zgodovini Londona«, ki je zelo nazorno pokazala življenje nekoč v tem mestu.

Vsekakor pa so nama v spominu ostali tudi vožnja s podzemno železnico, nakupovanje na znamenitih londonskih ulicah, ogledovanje muzejev in galerij ter vsi drobni trenutki, ki so bogatili naš potep po Londonu.

Naša ekskurzija pa je počasi šla h koncu. Domov smo se vrnili izčrpani, ampak polni spominov, ki jih nikoli ne bomo pozabili. Ugotovili pa smo, da se znamo v angleščini že prav dobro sporazumevati.

Alis Kamenšek, 8. b, in Nika Vecl, 8. a

OBISKALI SMO »SVET V MALEM«

V soboto, 2. junija 2018, se je v jutranjih urah na parkirišču pred našo šolo zbralo 32 učencev in trije učitelji spremljevalci. Vsi smo z nestrpnostjo in radovednostjo čakali, da se vkrcamo na avtobus, ki nas bo popeljal na strokovno ekskurzijo na avstrijsko Koroško. Vstopnico za vstop na avtobus so si pridobili prepoznani nadarjeni učenci, ki so bili med šolskim letom aktivni na različnih področjih delovanja, ter učenci, ki so v šolskem letu na različnih področjih (šport, tekmovanja iz znanj, sodelovanje na prireditvah ...) prispevali k ugledu naše šole. Po vkrcanju na avtobus ter po osnovnih navodilih so nekateri malo počivali, spet drugi so klepetali in se družili ter se zraven spraševali, kaj bodo videli in kaj se bodo novega naučili.

Pot je kmalu minila in že smo se izkrcali na hribu Jedovec, tik pod stolpom imenovanim Pyramidenkogel. Že pogled navzgor nam je dal vedeti, da je stolp zelo visok, nekateri so imeli pomisleke, ali bi se povzpeli ali ne. Vsi smo zbrali pogum in vstopili v dvigalo, ki nas je popeljalo do višine 64,16 metrov. Ob izstopu iz dvigala smo imeli čudovit razgled na celotno Vrbsko jezero in okolico. Najbolj pogumni so se po stopnicah povzpeli še višje, in sicer do višine 71 metrov, kjer je najvišja razgledna ploščad tega stolpa, ki je visok 100

metrov. Po spustu s stolpa smo nekaj časa namenili druženju in seveda malici. Pot smo nadaljevali v dolino in si iz avtobusa ogledali del obale Vrbskega jezera. Naslednji postanek smo naredili pri Reptilienzou in Minimundusu. V Reptilienzou smo si ogledali veliko vrst plazilcev. Kar nekaj učencev je zbralo pogum in si dalo okoli vratu pitona, nekateri so imeli v rokah različne kuščarje. Tik ob Reptilienzou se nahaja Minimundus. V Minimundusu najdemo 159 miniaturnih arhitekturnih modelov iz več kot 40 dežel. Med njimi smo našli tudi tri slovenske znamenitosti, in sicer Narodno in univerzitetno knjižnico iz Ljubljane ter blejski grad in Blejsko jezero s cerkvico. Svet smo obhodili v dobri uri in se pri tem čudili znamenitostim, ki jih še nismo videli v živo. Po odhodu iz Minimundusa smo se napotili v Celovec, kjer smo se sprehodili po njegovih ulicah. Nekaj prostega časa v Celovcu smo namenili tudi druženju ob sladoledu in ostalih prigrizkih. Dan je kar hitro minil in pred odhodom domov smo se ustavili le še na Gosposvetskem polju, kjer smo si ogledali vojvodski prestol. Tokrat prijazna vodička ni imela dela, saj so učenci sami povedali, kaj vedo o Gosposvetskem polju in vojvodskem prestolu. Sledila je le še pot domov.

Za konec lahko povemo le, da smo preživeli zelo lep in sproščujoč dan, ki je bil poln novih spoznanj, znanj in še marsičesa drugega.

Andreja Cvetko, organizatorica ekskurzije

ŠOLSKI BEND SE JE ODPRAVIL NA GLASBENI NATEČAJ JANKA GLAZERJA

Na eni izmed petkovih vaj nas je naš učitelj glasbe presenetil z vprašanjem, ali bi želeli nastopati na natečaju Janka Glazerja v Rušah. Od presenečenja smo na široko odprli oči, a smo nekaj sekund kasneje seveda bili takoj za. Izbrali smo si pesem in jo začeli vaditi. Komaj smo čakali na nastop, da bomo lahko pokazali, kaj znamo, in da se bomo lahko malo »považili« pred starejšimi. Med samimi vajami smo se imeli zelo zabavno, tako kot se imamo zmeraj pri glasbenih urah.

Ko je prišel dan nastopa, 21. marec, smo zjutraj prišli v šolo in bili pri nekaj šolskih urah, nato pa smo šli v glasbeno učilnico po glasbila in jih dali v kombi, ki nas je že čakal. Pripeljali smo se v Ruše, prinesli

glasbila v dvorano, opravili tonsko vajo, nekaj malega povadili, nato pa še poslušali ostale nastopajoče. Malo sem se ustrašila, saj sem mislila, da bodo na nastopu sami profesionalci, potem pa sem na strah pozabila, saj sem vedela, da nam bo uspelo. Ko se je program začel, smo se usedli na klopi in poslušali glasbene nastope ter besedila. Nato pa smo po mikrofону zaslíšali: »Osnovna šola Rada Robiča Limbuš!« in tako smo bili na vrsti mi. Bila sem nekoliko nervozna, mislim, da smo bili vsi, ampak nastop smo izpeljali odlično! Ob koncu programa so nam podelili priznanja, a najbolj so odmevale pohvale starejših šolarjev, ki so se nam čudili, kako dobro igramo. Ponosni smo se vrnili nazaj v šolo in pospravili svoje inštrumente. Vesela sem, da smo se udeležili tega natečaja.

Prej se nisem ukvarjala z glasbo, nikakor nisem želela v pevski zbor, ampak ko sem šla prvič, sem vedela, da je to moj novi hobi. K petju sem še dodala igranje na Orffova glasbila in uživanje v glasbi se je poglobilo. V šoli se imamo pri urah šolskega benda prav fajn, spoznavamo nove pesmi, glasbene pojme, glasbila in kako igrati nanje. Zelo sem vesela, da sem se začela ukvarjati z glasbo in komaj čakam na naslednji nastop.

Prej se nisem ukvarjala z glasbo, nikakor nisem želela v pevski zbor, ampak ko sem šla prvič, sem vedela, da je to moj novi hobi. K petju sem še dodala igranje na Orffova glasbila in uživanje v glasbi se je poglobilo. V šoli se imamo pri urah šolskega benda prav fajn, spoznavamo nove pesmi, glasbene pojme, glasbila in kako igrati nanje. Zelo sem vesela, da sem se začela ukvarjati z glasbo in komaj čakam na naslednji nastop.

Anamari Tone, 7. a

OTROŠKI PARLAMENT 2018

Otroški parlament je skupščina mladih, na kateri se vsako leto razpravlja o aktualnih, za mlade pomembnih temah. Poteka v treh fazah – šolski, regijski in državni. Otroškega parlamenta se redno udeležuje tudi naša šola. V letu 2018 se je razpravljalo o šolskem sistemu. Regijska razprava je potekala v dvorani zavarovalnice Sava v Mariboru. Mladi z večine mariborskih šol so poudarjali predvsem premalo učenja v praksi (šivanje, delo na vrtu), potrebo po učenju ob konkretnih primerih (učenje o drevesih – sprehod

v gozd) in premalo medsebojnega povezovanja, ne samo med generacijami na šoli, temveč tudi med šolami. Razpravi so prisluhnili mestni svetniki, ki so želje mladih prenesli do odgovornih. Na regijski ravni so se izvolili tudi predstavniki za državno raven, kjer so se zastopali interesi regij, ki so jim prisluhnilo tudi predsednik države Borut Pahor in nekateri poslanci državnega zbora. Vsi mladi, ki smo razpravljali, upamo, da bodo naše ideje slišane, kar je tudi cilj otroškega parlamenta. Učiteljem naše šole pa sem ideje otroškega parlamenta predstavil na njihovi pedagoški konferenci.

Aljoša Vreš, 8. a

AKCIJA ZBIRANJA OEEO – »NI DEBATE – V GORENJE SUROVINO DAJTE STARE APARATE«

Osnovna šola Rada Robiča Limbuš se je letos pravič priklučila zbiralni akciji odpadne električne in elektronske opreme na območju Maribora z okolico. V akciji je sodelovalo 26 osnovnih šol, vsi pa smo imeli enak cilj, zbrati čim več odpadne električne opreme. Zavedamo se, da je ločevanje odpadkov zelo pomembno in to odgovornost do okolja želimo prenesti tudi na mlajše generacije.

Zbiralna akcija je trajala tri tedne in v tem času so lahko učenci ter drugi krajanje Limbuša, Paker, Bistrice itd. v šolo prinašali manjše električne aparate (monitorje, računalnike, tiskalnike, baterije, sijalke, televizorje in druge drobne aparate). Na šolskem igrišču pa je bil za en dan na voljo tudi velik mobilni zbiralnik za večje gospodinjske aparate (hladilnike, pralne stroje, hladilne skrinje, štedilnike ...). Trudili smo se in zbrali kar 4.688,60 kg odpadne opreme, kar nas je umestilo na končno 9. mesto med vsemi sodelujočimi šolami.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste sodelovali pri zbiralni akciji, in s tem pokazali, da vam je mar za okolje.

Katja Gracar, vodja akcije na OŠ Rada Robiča Limbuš

DA BOMO LAHKO POMAGALI ...

V mesecu oktobru smo se sedmošolci in devetošolci seznanili z osnovami prve pomoči. Sicer upava, da nam pridobljenega znanja ne bo treba uporabljati, ker oživljanje ni tako preprosto, saj lahko zlomimo tudi kakšno rebro.

Predavatelj iz Zdravstvenega doma Adolfa Drolca sta pripomogla, da zdaj bolje razumemo, kaj je oživljanje in kako pomembno je poznati te postopke, saj gre pogosto za minute.

Najprej smo izpolnili anketo, v kateri smo prikazali svoje znanje, ki pa ni bilo najboljše. Skupaj smo ugotovili, da se pri prvi pomoči »ni za hecat«. Po teoretičnem pridobivanju znanja pa smo prešli do praktičnih vaj oživljanja. Imeli smo lutke, na katerih smo izvajali oživljanje. Postopek je zelo pomemben, saj lahko marsikomu reši življenje. Na žalost zna pravilno oživljati le malo ljudi. Oživljanja bi se morali naučiti vsi, saj nikoli ne veš, kaj se bo zgodilo tvojim bližnjim. Naši občutki med vajo so bili mešani, najbolj čudni pa so bili pri umetnem dihanju, saj lutke (oz. človeka) ne napuhujemo kot balona. Pri postopku oživljanja moraš imeti dobro kondicijo, saj moraš kar tridesetkrat pritisniti na prsi bolnika, nato pa sledi dvakratni vpih. Ob tem moraš imeti tudi določen ritem.

Znanje oživljanja je res pomembno, a lahko strneva, da roke res boljijo, a človeka lahko rešijo!

Sara Svena Soršak in Neža Musil, 7. a

DRUGOŠOLCI SO STISKALI SLADEK MOŠT

Lep novembrski dan je kar sam vabil, da se otroci, ki bi sicer morali guliti šolske klopi, podajo ven. Jesenska narava je kot odprta knjiga, ki vabi, da jo prelistamo in kaj novega izvemo. Tokrat smo se z učenci drugih razredov res podali v naravo in naša pot se je ustavila ob stiskalnici sadja, kjer smo se ozirali v preteklost. Učenci so z zanimanjem pogledali, nato pa

tudi prisluhnili vsem predstavnikom Turističnega društva Limbuš, ki so nam o stiskalnici povedali veliko zanimivega. Učenci so velik zaboj pomagali napolniti z jabolki, nato pa so jabolka pomagali zmleti. Dolga kolona otrok, ki so jo naredili pred sadnim mlinom z betonskima valjema, je bila dokaz, da so vsi želeli pomagati in poskusiti, kakšno delo je to. Spoznali so, da moraš biti za mletje kar močan in da se tudi hitro utrušiš. Zmleta jabolka so nato dali v posebno posodo v stiskalnici in povedali so nam, kako vse to s pomočjo vretena, ki se pomika gor ali dol, močno stisnejo. Kljub temu da tega stiskanja nismo videli, je sok že tekel iz vseh rež lesenega koša. Jabolka so letos res sočna in zelo dobra. Otroci so videli in doživeli postopek pridobivanja soka. Jabolka, ki so bila na voljo vsem, pa so marsikomu tudi teknila. Bajе, da doma ni tako dobrih.

Knjiga preteklosti je bila ponovno zanimiva in poučna. Dobro je poznati pot od jabolk do soka na trgovskih policah. Dobro je vedeti, da je za vsakim domačim izdelkom skrito delo, pa čeprav je danes krepko drugačno, kot je bilo nekoč.

*V imenu otrok zapisali učiteljici
Katica Vežjak in Nina Povšič Trantura*

19

Zapisi učencev:

ZELO JE BILO ZANIMIVO, DA JE SOK TAKOJ PRITEKEL IZ JABOLK. (Ajda, 2. a)

KO SEM MLEL JABOLKA, JE BILO ZABAVNO PA TUDI TEŽKO.
NE BI MOGEL DOLGO TEGA DELATI. (Tomi, 2. a)

VŠEČ MI JE BILO, KO SEM POJEDEL ŠTIRI JABOLKA. DOMA MI MAMA TEGA NE DOVOLI. (Nik V., 2. a)

RES JE BILO ZANIMIVO, KAKO DVA KAMNA STISNETA JABOLKO,
KI JE POTEM ČISTO V MALIH KOŠČKIH. (Matija, 2. a)

NAJLEPŠE JE BILO VRTENJE KOLESJA. JAZ SEM BIL TAKO MOČAN,
DA SEM ŠE KAR SOŠOLCA POTEGNIL ZRAVEN. (Tine, 2. a)

PRAV JE, DA NAREDIJO SOK, KER TAK DOMAČ SOK NI PREVEČ SLADEK
IN OTROKOM NE ŠKODI. (Ema, 2. a)

VŠEČ MI JE BILO VSE, KER JE STARO. (Lana, 2. a)

OPAZOVAL SEM KAMNE, KAKO JE ZANIMIVO, DA S KAMNI STISNEJO JABOLKA.
NE BI BILO DOBRO, DA IMAŠ TAM PRST. (Jure, 2. a)

ZANIMIVO MI JE BILO, DA JE IMELA STISKALNICA KAR DVE ROČICI ZA POGANJANJE. (Neža Teja, 2. b)

VŠEČ MI JE BILO, DA SMO LAHKO POMAGALI. (Staš, 2. b)

TISTA JABOLKA SO BILA RES DOBRA. ZANIMIVO PA JE BILO POSLUŠATI GOSPODA,
KO STA GOVORILA IN OPISOVALA STISKALNICO. (Maj, 2. b)

ZANIMIVA MI JE BILA SAMA PREŠA IN VSE TISTE LESENE DESKE. (JULIA, 2. b)

LEPO JE BILO, DA SMO SE OB TEM NEKAJ NOVEGA NAUČILI. (Lina, 2. b)

HVALA GOSPODOMA, Z NAMI STA BILA ZELO POTRPEŽLJIVA. (Lovro, 2. b)

JEM DRUGAČE, JEM DOMAČE

Vsak posameznik se zaveda, kako pomembno je, da se zdravo prehranjuje. Vsakdo pa tudi ve, da je hrana, pridelana v naši bližini, torej lokalnem okolju, kvalitetnejša, bolj zdrava in nedvomno bogatejša z vitamini ter minerali kot tista, ki je prepotovala na tisoče kilometrov.

Prav zato sva bili učiteljici tretjih razredov veseli pobude Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in koordinatorice, ge. Klavdije Gornik, da nas je povabila k sodelovanju v projektu Jem drugače, jem domače: Zdrava prehrana in gibanje z roko v roki. Namen projekta je bil ozavestiti učence in starše o zdravih učinkih lokalno pridelane hrane.

20

Koordinatorica, ga. Gornik, je z dvema sodelavkama in ponudniki lokalnih pridelkov pripravila delavnico za učence in starše tretjih razredov naše šole. Medtem ko so starši prisluhnili predavanju in degustaciji pridelkov lokalnega okolja, so učenci sodelovali v pogovoru o zdravi prehrani in gibanju. Na njihova vprašanja jim je odgovoril g. Jasmin Handanović. Poudaril je, kako je pravilna in zdrava prehrana zanj pomembna, da ohranja telesno vzdržljivost. Potem so tudi učenci poskušali sadne napitke, ki jih je iz lastnih ekoloških pridelkov pripravila ekološka kmetija Tikva. Pripravljeni napitki so bili okusni in učenci so spoznali, kaj vse se lahko pripravi iz sadja in zelenjave. S polnimi trebuščki in z novimi spoznanji smo se odpravili proti domu

Majda Dajčman in Anita Ranc, učiteljici 3. a in 3. b

TURIZEM IN KULINARIKA MALO DRUGAČE

Čeprav je šola za nekatere že dovolj stresna zaradi ocenjevanja, veliko stresa doda tudi odločanje, kam po končanem devetem razredu. Odločiti se je treba, ali boš obiskoval gimnazijo ali poklicno šolo, za kateri poklic se boš odločil in kako lahko šolanje razvijamo še naprej. Pri tem nam pomagajo informativni dnevi, ki jih pripravi vsaka šola. Po navadi se sprehodimo po šoli, poslušamo predstavitev šole ter poskusimo delo učencev. Mi pa smo letos obiskali Srednjo šolo za gostinstvo in turizem že oktobra in tam preživeli naš tehniški dan.

Ob prihodu nas je v šolo pospremila ena od učenk in nam izrekla prijetno dobrodošlico. Nato so nas pogostili z odlično hrano in pijačo, ki so jo pripravili dijaki sami. Zraven je sedel eden od učencev, ki je odgovarjal na naša vprašanja o šoli in njenem programu. Ker nam je ostalo še nekaj časa, so nas odpeljali v kuhinjo, kjer so se učenci ravno učili kuhati. Tam nas je njihova mentorica zelo navdušila s kuharskim programom. Pozneje so nas odpeljali v eno od učilnic, v kateri so nam pripravili zelo zanimivo predstavitev. Zelo zabavno je bilo, kako so bili vsi v svojih pravih uniformah in delali so s pravimi pripomočki, ki jih uporabljajo tudi v vrhunskih restavracijah po vsem svetu. Začeli so s »potovanjem«, v katerem so nam predstavili postopek mešanja koktejljev, seveda brezalkoholnih. Pa tudi postopek pripravljanja prav posebnih palačink s sokom. Vse smo lahko tudi sami poskusili in šlo nam je odlično ter bilo je zelo okusno. Čeprav je bila priprava palačink s sokom kar zahtevna in nevarna, smo se kar dokazali. Pripravili so nam tudi kratek kviz o slovenskih znamenitostih in športu. Bili smo v skupinah in tekmovali za nagrado. Zmagovalci so dobili uporabno nagrado, ostali pa smo dobili njihove zapestnice, na katerih je pisalo šola z okusom. Potem smo se vkrcali v vlakec in se podali po mestu. S seboj smo imeli dve učenki s področja turizma, ki sta nam vso pot pripovedovali raz-

lične zanimivosti in legende o znamenitostih, ki smo jih obiskali. Peljali smo se mimo trga, parka, drugih srednjih šol, različnih restavracij, reke Drave, ki smo jo tudi večkrat prečkali. Peljali smo se po levi in desni strani Maribora. Čeprav živimo blizu Maribora in smo mislili, da ga poznamo, smo na tej poti odkrili veliko novega in zanimivega. Naša vožnja je trajala približno štiritideset minut. Vlasec nas je odložil pred prvo gimnazijo.

Ta tehniški dan je veliko učencev navdušil za gostinsko ali turistično smer. Zelo so se potrudili pričarati sposobnosti, ki se jih naučiš na tej šoli. Bilo nam je zelo všeč.

Pia Grudnik, 8. a

MARTINOVA STOJNICA

V soboto, 10. 11. 2018, smo učenci sedmih razredov osnovne šole Rada Robiča Limbuš organizirali Martinovo stojnico, ki je stala na prostoru pri g. Jauniku. Zbirali smo prostovoljne prispevke za izvedbo šole v naravi, ki se bo izvajala proti koncu januarja 2019 v Schladmingu v Avstriji.

Na stojnici smo ponujali slaščice, ki smo jih pekli v šoli, zahvaljujemo pa se tudi našim kuharjem, ki so nam pomagali. Seveda ne smemo pozabiti na naše mame, ki so se doma pozno v noč vrtele po kuhinjah. Miške in še nekaj jedi pa smo pripravljali kar med samo akcijo. Gostje so se lahko posladkali s sladkorno peno, kopicami, gibanico, mafini ... Če pa si je kdo zaželel tople jedi, pa si je lahko privoščil tudi pohorski lonec.

Vse dogajanje je popestrila narodno-zabavna glasba, ki so jo predvajali naši učenci, skladbo pa je na harmoniko zaigral tudi eden izmed naših očetov. Stojnica je potekala od 12. ure do poznih večernih ur.

K izvedbi dogodka smo pripomogli na različne načine tudi učenci sami, saj smo pripravljali in naslednji dan pospravljali stojnico, ponujali smo pripravljeno, klepetali z obiskovalci ipd. Veseli smo, da je dogodek tako lepo uspel, saj smo dogajanje načrtovali učenci, starši pa so pomagali pri organizaciji. Ob tem smo se tudi veliko naučili.

Zahvaljujemo se vsem obiskovalcem, ki ste nas obiskali in nam namenili prostovoljne prispevke.

Neža Musil in Sara Svena Soršak, 7. a

MEDNARODNO SODELOVANJE NA NAŠI OSNOVNI ŠOLI

V tednu od 22. do 26. oktobra 2018 smo na OŠ Rada Robiča v Limbušu v sklopu mednarodnega projekta učne mobilnosti Erasmus + gostili učiteljici Nieves in Vanesso iz Španije. Glavni cilj omenjenega projekta je omogočiti udeležencem pridobitev znanja, spretnosti in izkušenj, ki prinašajo dodano vrednost njihovemu izobraževanju in delu doma. Gostji sta prisostvovali pri določenih urah matematike in angleščine, pri gospodinjstvu pa smo z njuno pomočjo pripravili

slastne španske tortilje. Učenci so ju lahko povprašali o življenju v Španiji ter z njima spontano komunicirali v angleškem jeziku.

Učiteljici je zanimala narava dela na naši šoli, slovenski šolski sistem ter različne učne metode in oblike, ki jih uporabljamo. Spoznali sta, da je med slovenskim in španskim šolskim sistemom kar precej razlik. Po njenem mnenju sta od ur pouka odnesli veliko novih idej, ki jih želita vključiti v pouk na njuni šoli.

V popoldanskem času smo ju sodelavci povabili na ogled okoliških krajev in seveda Maribora ter Ptuja. Poskusili sta tipične slovenske jedi, videli najstarejšo vinsko trto na svetu ter se oblekli v kurenta. Doživeli sta vse to in še mnogo več. Prepričana sem, da je bila to nepozabna izkušnja tako zanju kot tudi za vse nas.

Eva Dajčman Jaušovec, vodja izmenjave na šoli

LIKOVNA DEJAVNOST NA LIMBUŠKI ŠOLI

Učenci naše šole so vsako leto zelo dejavni tudi na likovnem področju. Udeležujejo se različnih likovnih delavnic za nadarjene učence, sodelujejo na različnih natečajih, s svojimi izdelki krasijo hodnike šole, v sodelovanju s Turističnim društvom Limbuš so s poslikavo zabojnikov za smeti pripomogli k lepšemu izgledu kraja, ob svetovnem dnevu knjige so poslikali star hladilnik, v katerega učenci odlagajo knjige za prebiranje v času odmorov in prostih ur . . .

Letos smo v sodelovanju z Javnim skladom za kulturne dejavnosti Maribor in Društvom Jasa organizirali 18. slikarsko kolonijo osnovnošolcev Limbuš 2018 (Acin memorial) na temo kulturne dediščine pod naslovom »Kjer preteklost sreča prihodnost - kakšno Slovenijo si želim«. Dvodnevne kolonije, ki je potekala 3. in 4. oktobra na šoli, se je udeležilo 18 šol. 45 otrok je pod vodstvom svojih mentorjev razmišljalo o tem, kaj jim je zapustila kulturna dediščina, kako živijo danes in zlasti, kaj si sami želijo za svojo prihodnost - kakšno Slovenijo, Evropo, svet si želijo. V različnih risarskih in slikarskih tehnikah so ustvarili veliko zelo lepih in sporočilnih izdelkov, ki si jih bomo lahko ogledali

Plakat miru - Kaja Fidler Jurič

Plakat miru - Neža Musil

v razstavišču Karlina. Našo šolo bodo na razstavi zastopale štiri devetošolke, ki so se udeležile slikarske kolonije. To so Glorija Capl, Lana Leskovar, Tajda Reiter in Lucija Vanček.

Že sedmo leto pa smo sodelovali na mednarodnem natečaju oblikovanja Plakata miru. Letošnja tema je Bodimo prijazni.

Več kot trideset otrok naše šole je razmišljalo o prijaznosti med ljudmi, živalmi, o življenju na svetu in svoja razmišljanja na najrazličnejše načine upodobilo v prosti likovni tehniki. Trinajst najizvirnejših plakatov je našo šolo zastopalo na lokalnem nivoju, kjer je strokovna žirija v sestavi članov Lions kluba Piramida izbrala kar dva plakata naših sodelujočih učenk. Izbor je bil zelo težak, saj so vsi plakati zelo sporočilni in izvirni.

Po izboru žirije sta nato našo šolo na državnem nivoju zastopala plakata **Neže Musil** iz 7. r. in **Kaje Fidler Jurič** iz 8. r., Neži pa se je s svojim plakatom uspelo uvrstiti med 24 najlepših plakatov v Sloveniji. Iskrene čestitke obema!

Čestitke tudi vsem ostalim mladim ustvarjalcem, ki so ustvarjali plakate in našo šolo zastopali na lokalnem izboru.

Jasna Antolinc, mentorica

VSI SMO DEL TE ZGODBE

Saj ne more biti res! Pa je! Dvajset let je minilo od odprtja zadnjega prizidka limbuške osnovne šole, s katerim smo pridobili novo, veliko telovadnico, pet učilnic, knjižnico in avlo. Taka obletnica si zasluži obeležje – kakšno neki, če ne prireditve za starše, krajanje, predstavnike Zavoda za šolstvo, ministra za šolstvo in šport in zakaj ne celo predsednika države?

Prireditve smo posvetili otroku – njegovemu rojstvu, rasti in enemu najpomembnejših mejnikov v njegovem življenju, srečanju s šolo. Najprej smo si malce dali duška – nismo si mogli kaj, da se ne bi pritožili nad abecedo, ki nikakor ne gre v glave prvčkov, saj je resnici na ljubo – popolnoma brez reda. Pa domača nadloga! Uf! Ta šele nam daje vetra! In zapeli smo si – Jaz ne grem v šolo, nič več ne grem v šolo, jaz bom kar počitnice imel!

Toda doumeli smo, da lahko na vsako oviro v življenju gledamo kot na problem. Toda to po navadi ne prinaša najboljših rešitev – ovira ne bo izginila, problem bo vse večji. Lahko pa sprejmemo vsako težavo, oviro kot izziv. In glej! Vse, kar se je zdelo, da je brez reda, brez smisla, dobi povsem nov sijaj. In tako smo na šaljiv način poveličevali in se čudili vsemu, česar se učimo v šoli in – čarovnija vseh čarovnij – dobilo je povsem nov, privzdignjen pomen. Kako lahko rečete, da to ni mogoče, če še nikoli niste poizkusili?

Spomnili smo se pionirjev učenosti – Leonarda da Vincija, Galilea, Giordana Bruna, katerih ideje za časa življenja niso bile cenjene, a se jim niso odrekli. Giordano Bruno se je zanje odrekal življenju. Že zato moramo varovati znanje, ki so ga ustvarili naši predniki in ga z vsem spoštovanjem prenašati na nove rodove. Spomnili smo se učiteljev, ki se tega zagotovo najbolj zavedajo.

Učiteljev pa ni brez učencev, zato smo posvetili nekaj misli tudi njim – njihovim izjemnosti in edinstvenosti. Prisluhnilni smo zgodbi o učitelju, ki je učencem, nad katerimi bi vsak obupal, zaupal izjemno nalogo – da poučujejo mlajše učence branja. In učenci so se povsem spremenili. Z vso odgovornostjo so opravljali to častno nalogo. In spomnili smo se misli Victorja Hugoja: »Kdor odpre šolska vrata, zapre zapor.«

Pobrskali smo po zgodovini limbuške šole. Zanimalo nas je, kdaj je le ta odprla svoja vrata in kako je iskala in širila svoj prostor v tem malem lepem kraju. Besedo je prevzela ga. ravnateljica Mojca Kirbiš, ki je izpostavila 20 let od gradnje zadnjega prizidka. Spomnila se je nekdanjega ravnatelja Rada Wuteja, ki je izpeljal ta projekt. Spomnila se je njegovega nastopa na takratnem odprtju telovadnice in ravnatelj se ji je pridružil na odru in ponovil del svojega nastopa, ki je odražal takratno vznesenost ob velikem dogodku.

Ravnateljica je izpostavila simbol šole, ki je bil sprejet v tistem času – mavrico – in opozorila na vizijo šole, ki so jo navdihnili simbolni pomeni barv v mavrici.

Znova smo se zavedli vrednosti vključujoče šole, šole, ki odpre svoja vrata, da bi zaprla zapor. In vprašali smo se, kaj je smisel življenja. Vsak človek si ga izbira sam, Aleksander Papaderos, grški filozof, pa nam ponuja možnost, ki je sprejemljiva za vse. Kot otroka ga je ob neki priložnosti očaralo dejstvo, da lahko s pomočjo drobca razbitega zrcala preusmeri svetlobo tja, kamor sonce ne bi nikoli posijalo. Skozi čas odraščanja se je večkrat predajal izzivu, ki ga je ponujala ta igra. Ko je odrasel, pa je spoznal, da to ni le otroška igra, temveč metafora za to, kar bi lahko naredil s svojim življenjem. Sam ni vir svetlobe, a svetloba – razumevanje, resnica, znanje – je tukaj in v temne koticke bo posvetila le, če jo bo usmeril tja. Sam je le delček zrcala, katerega velikosti ne pozna, a s tem, kar ima, lahko preusmeri svetlobo v črne koticke sveta, v črne koticke v srcih ljudi in pri nekaterih kaj spremeni. Morda bodo drugi to opazili in storili enako. Na koncu zgodbe nam razkrije, da je to njegovo poslanstvo, smisel njegovega življenja. Lepa zgodba, kajne! In učitelj to priložnost, da preusmerja, širi svetlobo, zagotovo ima.

Tako je napočil trenutek za majhno igro, za metaforo. Vključili smo lučke na naših telefonih in posvetili v vsak kotiček našega šolskega prostora. Ja! Lahko smo svetel otoček sredi ne zmeraj svetlega sveta. Ali

si predstavljate, da to počnemo vsi v tem prostoru? Učitelji, starši, za nami pa to ponavljajo naši učenci, vaši otroci? In da iz tega prostora širimo svetlobo še v druge prostore?

Bližajoči konec prireditve smo nekoliko povezali z začetkom. »Ob zori sem se rodil, dopoldan sem preživel svoje otroštvo, opoldne sem bil že najstnik. Saj se ne bojim, da čas mineva tako hitro, a bojim se, da bom mogoče jutri že prestar, da bi postoril vse, kar sem preložil na jutri.« (Jorge Bucay)

Pa smo dobili iztočnico – zjutraj je bil začetek šolskega leta, večer je, pa je že novo leto pred vrati. Kaj naj si zaželimo? Zakaj pa ne bi izrekli hvaležnosti? Najprej nastopajoči in potem vsi v dvorani ... Kako lep je lahko ta svet!

Pevski zbor je ob spremljavi šolskega benda zapel pesem Stopimo skupaj. Z isto pesmijo se je pred 20 leti zaključilo odprtje telovadnice. Takrat je pevce vodila učiteljica glasbe, ki je danes, žal, ni več med nami. Naša prireditev pa je bila posvečena vsem, tistim, ki jih več ni, tistim, ki so še in so bili in so na kakršen koli način del te zgodbe.

Ja, tako je! Vsi smo del te zgodbe! In ja! Lepo je bilo biti del te zgodbe!

Darja Medved, mentorica recitacijskega krožka

23

VSEŽIVLJENJSKO IZOBRAŽEVANJE STAREJŠIH in medgeneracijsko socialno mreženje v organizaciji Kolpingove družine Limbuš

Kolpingova družina Limbuš je stalna organizatorica vseživljenjskega neformalnega izobraževanja za vse zainteresirane. Tako je v okviru Kolpingovih izobraževalnih večerov letos izvedla izobraževanje za skupno 326 udeležencev o naslednjih temah:

- Predstavitve krajevnega zbornika »Odsevi Limbuša in Peker v ogledalu časa«;
- Oglad in razlaga filma »Goreči škof«;
- Sveti Janez Bosko – vzgojitelj in Kolpingov sodobnik;
- Koristi in pasti računalništva za mlade in stare;
- Škodljiv vpliv digitalizacije na mladi rod;
- Zgodovina arheologije v Podravju;
- Romanja limbuške župnije.

Opravljen je bil izobraževalni dan z motom »Obiščimo pokrajino, kjer »klopoutec kleple prejk bregač«, ko je bilo 45 udeležencev deležnih vodenega ogleda Polnilnice Radenske slatine, obiska domačije Petra Dajnka in domačije sestre podpredsednika KD, spoznavanje Občine Sveta Ana v Slovenskih goricah ter spoznavanje sakralne umetnosti pri Mariji Snežni v Zgornji Velki.

Uspešno je bil opravljen tudi tečaj nemškega jezika in tečaj računalništva z medgeneracijskim socialnim mreženjem, ki se izvaja v sodelovanju z našo osnovno šolo, udeležencem pa se poleg članov Kolpingove družine pridružijo tudi člani DU Li-Pe.

Izobraževanje naj zajema vse generacije, saj so nova znanja izjemno pomembna, da se starejši še lahko kosamo z računalniško generacijo mladine.

Vsi udeleženci vseživljenjskega izobraževanja postajajo prijateljsko povezani in izražajo svojo hvaležnost za nova spoznanja in znanja.

Franjo Šauperl, predsednik Kolpingove družine Limbuš

TABORNIKI MAISTROVEGA RODU NA LETNEM TABORU

Da tabornike povezujemo predvsem s preživljanjem prostega časa v naravi in učenjem specifičnih, taborniških veščin ter vzgoji mladih v odgovorne posameznike, smo v preteklih številkah Našega kraja že pisali. Tokrat vam želim opisati naše letošnje taborjenje konec junija v Dobravi pri Radljah ob Dravi.

Svoje večinoma nove šotore (hvala donatorjem) smo razpeli na travniku, ki so ga obkrožali gozdiček, koruza in spet koruza. Ta je bila ob prihodu taka, da si tabor opazil že s ceste, ob odhodu domov pa je bil tabor povsem skrit. Ob gozdiču smo postavili kuhinjo z jedilnico, ob njem pomivalnico posode in umivalnico, dixije smo potisnili skoraj v gozdiček. Sredi tabora smo izkopali ognjišče in postavili jambor za zastavo. Za vrsto šotorov smo uredili igrišče.

In ta prelepi tabor je za 8 dni postal dom 38-im Maistrovim tabornikom vseh starosti. Ker smo bivali blizu reke Drave, je bila tema tabora gusarstvo. Izdelali smo si gusarske ladje in priredili gusarsko bitko, iskali smo gusarski zaklad in se skopali v blatnem dravskem rokavu. Tudi brez kopanja smo bili večkrat blatni, saj je dež lep travnik počasi spreminjal v blatno polje. Takrat smo bili zelo hvaležni za vojaško poljsko kuhinjo, v kateri je bila vedno vroča voda za pomivanje posode, umivanje in pranje. Pred šotore smo si morali položiti smrekove predpražnike in kljub mokroti vestno skrbeti za red in čistočo v šotorih. Kljub temu pa so vodniki večkrat našli pod spalkami blatne gozjarje in obleke, v kovčku pa vse vestno zloženo, ker se preveč preoblačiti pač ni imelo smisla. Pravzaprav ni imelo smisla otrok preveč gnjaviti z oblačenjem – pravi tabornik vse to sam ve, ne glede na to, koliko je star. Tudi o umivanju ve tabornik toliko, kolikor je nujno potrebno, sicer pa so vsi imeli čast preizkusiti pionirska objekta taborniški tuš in »fačuži«. Sijalo je tudi sonce in takrat smo si šli ogledat Radlje, vodno učno pot, obiskali smo ribiče, se s kanuji vozili po Dravi in se zadnji dan lahko celo kopali v radeljskem kopalnem ribniku. Le-ta je bil zaradi deževnega vremena do takrat zaprt. Tudi trava na igrišču je bila na preizkušnji, predvsem pred golom, ki sta ga predstavljala kar indijanska totema.

Otroci so torej sami skrbeli zase in za tabor: pomagali so kuharici, pomivali svojo posodo, dežurni vod je skrbel za ostalo posodo, jedilnico in sanitarije. Vsi pa smo občasno naredili čistilno falango – postavili smo se v dolgo vrsto, hodili po taboru in sproti pobirali smeti. Čez dan je določen vod pripravil taborni ogenj, ob katerem se je po večerji odvijal taborniški program: ob kitarah smo peli taborniške in druge pesmi, se smejali ob skečih, imeli smo taborniški krst in poroko in nasploh bili srečni, da nam ni bilo treba zgodaj spat. Seveda so ponoči taborniki stražili ogenj, da ne

ugasne in zastavo, da je kdo ne ukrade. Zastava sicer ni bila ukradena, straža je enkrat le zaspala in ogenj je ugasnil dež. Ampak vse se zgodi z razlogom, kajne?

Otroci so imeli tudi skrivne prijatelje, ki so si pošiljali pisemca preko poštnega nabiralnika v jedilnici.

Bile so tudi skrivne simpatije – zakaj bi bila taborniška poroka sicer tako številna? In sklenjena prijateljstva so postala še bolj trdna, vezi še močnejše. Otroci so se učili živeti v skupini, z ročnimi deli, s športnimi igrami so se učili timskega dela, z usvajanjem različnih veščin so pridobivali znanja, ki jim bodo koristila v vsakdanjem življenju. In veste kaj – preživeli smo 8 dni brez telefona!!!

Taborništvo je šola za življenje in način življenja. Enkrat tabornik, vedno tabornik.

Tabornica Špela

KRAJ DRUŠTVA GOR DRŽIJO

Kraj naš društva gor držijo,
da krajani marsikaj lahko doživijo,
je za šport, kulturo in veselje poskrbljeno,
dogodkov za vsakogar v obilju podeljeno.
Imamo društev celo vrsto delujočih,
na prireditvah raznovrstnih pri nas navzočih,
ki ob krajevnem prazniku strnejo moči,
ko vsakodnevno prireditev zanimiva se zgodi.
Se taborniki mladi in starejši trudijo,
ekipe športnikov različna doživetja nudijo,
Društvo za turizem prireditev nudi nam obilo,
DU Li-Pe upokojujencem stanovstvo vselej je delilo.

Humanost humanitarcev srčnost zaposluje,
prostovoljstvo se s pomoči potrebnimi rokuje,
gasilci vselej v potrebi na pomoč hitijo,
kulturna doživetja kulturniki delijo.

O, da vselej kraj bi društva gor držala,
da šport, kultura, druženja med nami bi ostala,
naj dejavnost društev bogato plemeniti kraj,
da na vseh področjih krajani bi užili domači raj.

Franjo Šaupert

TURISTIČNO DRUŠTVO LIMBUŠ krajanom pripravlja veliko prireditev in razvedrila

V kraju Limbuš je veliko aktivnih društev in organizacij, med katerimi je TD, ki letos proslavlja 30. obletnico delovanja. Imamo 165 članov, ki se radi vključujejo v naša dogajanja v kraju, od pohodov, tržnic, športnih aktivnosti, dnevov odprtih vrat, izletov, čistilnih akcij, bazarjev, postavljanja mlaja, kuhanja »kisle župe«, klopotčevanja, martinovanja, prižiganja lučk na božično-novoletni smreki in še bi lahko naštevali.

Uvodoma so našteje naše prireditve, ki jih naj opišemo še malo podrobneje: dva pohoda – Hubertov v januarju in Šternov pohod konec septembra, pustovanje s povorko organiziramo skupaj z vrtcem in šolo, dve tržnici – spomladanska v aprilu in jesenska v oktobru, dva bazarja – velikonočni in božično-no-

voletni, dve čistilni akciji in zasaditev korit – spomladi in jeseni, dva izleta – spomladi in jeseni, dan odprtih vrat – na Meranovem, pri Kramerjevih in pri Repniku, klopotčevanje – zadnjo soboto v juliju na Meranovem, martinovanje na naši Podpohorski vinski cesti s krstom vina, ki je bil letos pri vinogradniku Repnik. Ta prireditev privabi veliko ljudi, saj vedo, da imajo naši vinogradniki zelo dobro vino in pri vsakem vinotoču je veselo. TD organizira tudi športne aktivnosti, kot so pozimi sankanje, poleti orientacijski pohod Limbuš - Meranovo in pohod na Pečke.

Praznovanje krajevnega praznika pričnemo s postavljanjem majskega drevesa 30. aprila, 1. maja pa pričnemo z budnico in pohodom na Pečke. Naši največji prireditvi sta kuhanje limbuške »župe« in prižig novoletnih lučk na smreki, ki krasi naš kraj od prve adventne nedelje pa do Treh kraljev.

Društveni piknik, ki smo ga organizirali vsako leto, je letos odpadel zaradi vlaganja sredstev v naš največji projekt, to je društveni dom. Naslednje leto bo spet organiziran, za letos pa se članom opravičujemo.

Največja pridobitev za društvo je ureditev velike sobe (salona) v naši stavbi Ob Blažovnici 51, kjer se ureja večnamenski prostor z obnovo elektrike, zidar-

stva, pleskanja, parketarstva, restavracije predmetov in opreme. Uredili bomo tudi hodnik pred vstopom v ta prostor. Tukaj gre zahvala vsem donatorjem, ki nam omogočajo urejanje tega prostora. Donatorje bomo povabili na otvoritev. Velika zahvala velja krajevnim skupnostim, ki nam veliko pomagajo pri tem projektu.

Za vsako dogajanje vas obveščamo preko plakatov, facebooka in našega Informatorja. Hvala tiskarni Uprint za delo, v katerem je veliko donatorskega vložka.

Tudi naš podmladek, ki vključuje otroke iz vrtca, je zelo aktiven, saj imajo veliko prireditev čez vse leto. Prav tako dobro sodelujemo s šolo in vrtcem, ki nam pomagata pri različnih prireditvah v kraju.

Ne smemo pozabiti na naše starejše, ki nam zapojejo marsikatero pesem, izbrano za različne vrste prireditev. Obema zboroma, Pevkam ljudskih pesmi »Spominčicam« in Mešanemu pevskemu zboru DU Li-Pe, se iskreno zahvaljujemo in jih vabimo še na

naše prihodnje prireditve. Dobro sodelovanje obrodi sadove, saj nam pri akcijah veliko pomagajo tudi taborniki, ki nam kuhajo na tržnicah in bazarju, kjer nam popestrijo čas, ko se ob obisku srečamo z znanci in krajanji. Zahvala velja tudi Ivanu Mergedušu, ki nam pripravi ozvočenje ob pustovanju, komemoraciji in pri prižigu lučk. Pohvala velja celotnemu UO TD za marljivo delo pri realizaciji našega plana, Tonetu Kovačiču pa za fizično pomoč pri akcijah.

Krajanji, pridite na naše prireditve, veseli vas bomo in vi se boste imeli lepo.

Marija Lončarič, predsednica Programskega sveta TD

NOGOMETNI KLUB LIMBUŠ - PEKRE MARLES HIŠE V LETU 2018

Brez njih ni športa

Pregled na prehojeno pot v letu 2018 bomo začeli in končali malo drugače. Vsako leto je isto, treningi, tekme, porazi, zmage, uspehi, razočaranja ... Tokrat bo pisana beseda teklala o ljudeh, ki s svojo marljivostjo in prizadevanjem skrbijo za red, urejenost, čistočo in nasploh dobro počutje na in ob igrišču pod Grajskim gričem. Vsi nam priznavajo kako je urejena okolica, vzdrževana trata, očiščene garderobe, oprana oprema in cvetlična korita na vsakem koraku. Za urejenost smo prejeli v letu 2015 tudi priznanje za urejen športni park z okolico. Seveda to ne bi bilo kot je, če ne bi imeli odličnih ljudi, ki skrbijo za vsakodnevno čistočo in urejenost v objektih in na odprtih površinah ob igrišču. Seveda je za to »krivih« kar nekaj oseb, najbolj zaslužna sta pa vsekakor Marija Špindler in Zvonko Kaligaro, ki skrbita da je vse brezhibno. Marija Špindler je v klubu že celih 14 let, najprej zaposlena preko javnih del, sedaj pomaga prostovoljno, Zvonko je v klubu kot prostovoljec že preko 7 let. Opravili smo kratek pogovor z njima, vendar jima besede težje stečejo, kot pa njuno vsakodnevno delo pri skrbi za urejenost okoli 18.000 m² velike površine. Glede na to da sta oba v zasluženem pokoju in da ju obkrožajo večinoma mlajši, smo želeli izvedeti kako se počutita v tako številnem kolektivu, ki raste iz leta v leto?

Marija Špindler: najprej sem bila 4 leta zaposlena v NK Limbuš-Pekre preko javnih del, nato mi je to ostalo kot hobi in v krvi, prav tako je vse moje sorodstvo vezano tako ali drugače na klub. Vsako leto nas je več, saj prihajajo igralci iz drugih klubov, sosednjih okolij. Ob pogledu na te razigrane otroke se počutim mlajšo, veselim se vsake zmage, vendar me porazi vseeno prizadejo, ne glede za katero ekipo gre.

Prav tako redno spremljam tekme članske ekipe, tako doma, kot na gostovanjih. Ve se, ko je fusbalo, je fusbalo! Dela je ogromno, saj skrbim za opremo 9 ekip, higieno in urejenost notranjih prostorov. Moja največja skrb in zadovoljstvo so pa lepo polna cvetlična korita, ki dajejo poseben čar.

Zvonko Kaligaro: Ker sem imel v »penziji« še nekaj časa in energije, sem na prigovarjanje Gregorja Urbančiča in sina Gregorja sprejel povabilo v vrste kluba. Moje delo je vezano na urejanje okolja, vzdrževanje igrišča in ustreznost črt na igrišču. Prav tako smo aktivni pri organizaciji tekem ter pri sprejemu ekip iz tujine, ki so na pripravah v našem okolju v času poletnih priprav. Moram povedati, da je vsako leto več obveznosti, saj se število ekip in s tem tudi tekem večja. Imamo pa vse stroje, ki so potrebni za vzdrževanje in skrbi za urejano igrišče, tako da je delo lažje.

Kako poteka vajin »delovnik« ?

Marija: V času treningov in tekem, sem v klubskih prostorih že zjutraj okoli 6 ure, opremo je potrebno dati v pranje, počistiti garderobe in klubske prostore. Nato je potrebno oprano opremo posušiti in zložiti v omaro. Skrbim še tudi za urejenost rož v cvetličnih koritih in njihovo redno zalivanje. Počistiti je potrebno pred garderobami, to je zlasti prisotno v času slabega vremena in obilnejših padavin.

NK Limbuš - Pekre Marles hiše, člani

Zvonko: Ogromno dela je s košnjo, saj je potrebno v času rasti trave kositi tudi do 3 x na teden. Ko so na pripravah ekipe iz tujine, pa celo vsak drugi dan. Črte morajo biti dobro vidne, igrišče tudi ustrezno zalito. To je v času, ko domače ekipe uživajo poletne počitnice in so na igrišču ekipe iz bližnjih in daljnih držav, ki so na pripravah pod Pohorjem. Vsaka ekipa ima druge navade, drugačne zahteve. Vendar poskušamo zadovoljiti še tako zahtevne trenerje in njihove posebnosti. Nato pa je potrebno poskrbeti za obe igrišči, da sta vedno pripravljena za potrebe treningov in tekem. Letno 3 do 4 krat igrišča tudi gnojimo ter vsako drugo leto še zračimo in dosejemo travo, kar nam opravi zunanji sodelavec, kakor tudi škropljenje proti širokolistnem plevelu. In tako to poteka dan za dnem, teden za tednom, mesec...

KARATE KLUB LIMBUŠ V LETU 2018

Letošnje leto je znova minilo v prizadevni vadbi in sodelovanjih na različnih tekmovanjih. Karate, ki je postal olimpijski šport, je vse bolj množičen in tekmovalno zahteven. Starostna meja karateistov je vse nižja in zato danes, že zelo mladi tekmovalci, nastopajo z veliko borbenostjo in tekmovalnostjo. Konkurenca je vsako leto vse večja.

Naše tekmovalke in tekmovalci so, kot že vrsto let do sedaj, uspešno predstavljali OŠ Rada Robiča in Ludvika Pliberška v osnovnošolski karate ligi 2017/2018. Uspehi tudi tokrat niso izostali. V končnem vrstnem redu sta dve naši tekmovalki, vsaka v svoji kategoriji, dosegle odličen rezultat. Neja Kodrič je osvojila prvo mesto, Urška Kutnjak pa drugo. Obe sta tekmovali v športnih borbah. V kategoriji tekmovanja v katah posamezno sta v posameznih kolih lige bila uspešna Jernej Pušnik in Rene Kodrič. Prav tako je bila uspešna naša kata ekipa v sestavi Neja Kodrič, Iza Zorko in Urška Kutnjak, ki je na dveh posameznih kolih osvojila tretje mesto. V tej sezoni so se razen naštetih mladih tekmovalcev izkazali še ostali člani kluba, še posebej Jakob Horvat, ki se že kali v vlogi trenerja. Pogosto mu je pomagal tudi Grega Roškar. Oba pa sta bila pod budnim očesom trenerja z veljavno licenco Hermana Vocovnika.

Člani KK Limbuš smo redni udeleženci tudi majskega turnirja mestne četrti Tezno. Jeseni smo se udeležili mednarodnega tekmovanja »Maribor Open«, ki je bil letos še posebej kvaliteten in množičen. Zelo smo bili zadovoljni z doseženimi rezultati:

- Kate ekipno deklice: 3. mesto, v ekipi so bile: Neja Kodrič, Urška Kutnjak in Iza Zorko;
- Borbe deklice - 35 kilogramov: 3. mesto: Urška Kutnjak
- Borbe deklice - 40 kilogramov: 3. mesto: Neja Kodrič
- Kate posamezno malčki: 5. mesto: Rene Kodrič

Hvala Marija in Zvonko in še na dolga leta pod obronki Grajskega griča!

Seveda bi še lahko govorili o njunem delu, vendar je bilo dovolj, da vidimo koliko truda in energije je potrebno vložiti za vzdrževanje takšnega kompleksa.

Za zaključek se zahvaljujem vsem, ki ste tako ali drugače pomagali NK Limbuš-Pekre v letu ki se izteka. Pri vas se bo oglasil sosed, malček iz sosednjega vhoda, veteran ali simpatizer in vam prinesel koledar NK Limbuš-Pekre za leto 2019, prosim polepšajte mu dan in namenite nekaj za razvoj kluba v prihodnje.

Vsem želim obilo uspeha in sreče v letu 2019 in naj vas pot zanese pod obronke Grajskega griča, ne bo vam žal. Tam bosta tudi Marija in Zvonko!

Tone Grašič, predsednik UO NK Limbuš - Pekre

V klubu smo ob zaključku spomladanske sezone imeli tudi izpite za šolske in mojstrske pasove. Izpitno komisijo so sestavljali Mladen Kutnjak, Valter Bogatin in Marjan Lederer.

Začetno – nadaljevalna skupina:

- za rumeni pas, 8. kyu: Rene Kodrič in Urška Kutnjak;
- za oranžni pas, 7. kyu: Iza Zorko in Neja Kodrič;
- za drugo stopnjo rjavega pasu, 2. kyu: Domen Strmšek in Grega Roškar.

Dobili smo tudi novega mojstra (črni pas 1. DAN). To je Jakob Horvat.

Veterani:

- za rumeni pas, 8. kyu: Tomi Sitar;
- za oranžni pas, 7. kyu: Drago Kraner;
- za prvo stopnjo rjavega pasu, 3. kyu: Rastko Vrečko;
- za drugo stopnjo rjavega pasu, 2. kyu: Slavko Kraner.

Poletni čas smo znova izkoristili za strokovna izpopolnjevanja in druženja. V začetku julija smo se udeležili svetovnega karate kampa v Umagu, ki je potekal v organizaciji WKF-a. V okviru kampa so potekale tudi kvalifikacije za nastop na prvih olimpijskih igrah za mlade v Buenos Airesu. S tekmovalci je bil tudi trener in nato aktivni sodnik Mladen Kutnjak. Avgusta smo se znova udeležili medklubskega karate kampa v Bovcu. Tokrat so se mladim pridružili tudi člani naše veteran-

ske skupine in preživeli so lep in ustvarjalen seminar. Tudi tokrat je bil z njimi Mladen Kutnjak, ki je v Bovcu tudi vodil posamezne treninge.

V začetku letošnjega šolskega leta smo pripravili predstavitveni večer, ki je bil namenjen vsem zainteresiranim za karate. Staršem in otrokom smo se skozi trening predstavili. Prikazali smo metode dela v klubu. Ob zaključku treninga smo prikazali eno od posebnosti karateja, lomljenje opeke. Ne samo starejši karateisti, tudi mladi so pokazali, da so kos lomljenju opeke. Sledil je družabni večer za vse prisotne.

Sledimo trendom v svetu. Mednarodna sodnika Primož Debenak in Mladen Kutnjak sta letos sodila na treh kontinentih in se s tem kvalificirala za sojenje na članskem svetovnem prvenstvu v Madridu v mesecu novembru. Svoje znanje sta izpopolnjevala na raznih mednarodnih sodniških seminarjih. Na tekmah doma

se jima je pridružil tudi Vojko Prajnc, ki je letos uspešno opravil izpit za višji državni rang sodnika.

Naša izkušena trenerja Herman Vocovnik in Marjan Lederer se prav tako redno strokovno izpopolnjujeta. Znova sta uspešno opravila zahtevane licenčne izpite.

Čez celo leto se trudimo na mlajše generacije prenašati pozitiven odnos do športa in gibanja. Poudarek dajemo fizičnim aktivnostim in razvijanju prijateljskih odnosov. Ob tem so nam v veliko podporo tudi starši in stari starši, ki usmerjajo otroke v svet športa. Tudi njim gre zahvala, da klub lahko dobro deluje in se na tekmovanjih dokaže z rezultati.

Z vsemi, ki sodelujejo pri delovanju našega kluba, želimo in upamo na uspešno sodelovanje tudi v prihodnjem letu.

Člani Karate kluba Limbuš

KULTURNO DRUŠTVO PEKRE - LIMBUŠ

Ljubezen do kulture in ustvarjanja v Domu kulture Pekre

Letos smo se igralci odrasle gledališke skupine KD Pekre-Limbuš predstavili s komedijo Toneta Partljiča »Partnerska poroka«. Napisal jo je že pred desetimi leti in kranjski gledališčniki so jo igrali več let. Potem se je preselila še na ljubiteljske odre. »Vsaka nova uprizoritev je edina in nova, pekrska je šele v moji glavi«, se je ob naših pomislekih, da so jo že mnogi videli, ujezil Tone Partljič. Seveda je bila naša edina in nova.

Za igralno sezono, že trinajsto po vrsti, je kazalo, da bo tekla po že utečenem urniku kot vse doslej. Začetek bralnih vaj pa je prekinil sveti Martin in z njim povezan praznik vina, ko se mošt spremeni v vino. Bili smo povabljeni v Ruše in v znano gostišče Šiker. Za kulturni program in šaljivi blagoslovitveni obred je poskrbel naš režiser.

Potem so sledile strnjene vaje za »Partnersko poroko«. Naporni dnevi do premiere so kar hitro kopnели. 22. februarja je bila javna vaja pred premiero. Prvi sklop predstav s svečano premiero pa je bil na domačem odru 23., 24. in 25. februarja. Gledalci so nas prišli podpret v hvalevrednem številu. Polne dvorane vselej dajo igralcem dodatno vzpodbudo in zagon. Po ogledu predstave na Območnem Linhartovem srečanju je strokovna svetovalka v laskavi oceni med drugim zapisala: »... Kar se same igre tiče, so se prav vsi igralci dokazali... Prav vsi elementi so komplementarni – scenografija, rekviziti, kostumi... Dobra, prepričljiva in aktualna uprizoritev. Skupina je disciplinirana in gledališko izobražena, predvsem pa je odlično voden...« Prvem sklopu predstav sta sledili še predstavi v počastitev Dneva žena. S to predstavo smo maja gostovali tudi na Mednarodnem festivalu upodobi-

tvenih umetnosti v Hrastniku. Na svečanosti ob Dnevu kulturnih društev, 16. novembra v Unionski dvorani v Mariboru, smo se veselili z našo kolegico Ksenijo Onič, ki je prejela priznanje za stransko žensko vlogo čistilke Marije.

In kako sta nadaljevali pot med gledalce predstavi »Silvestrska sprava« in kabaret »Nebesa pod Pohorjem«? S komedijo smo nastopili še v kulturnem domu v Rušah in na Festivalu komedije Pekre, s kabaretom pa na domačem odru ob 15-letnici delovanja Centra za pomoč na domu in na proslavi ob 60-letnici Turistične zveze Maribor, s prizorom pa na občnem zboru Društva inženirjev Maribor.

Kot že nekaj let, smo tudi letos pripravili dostojno počastitev slovenskega kulturnega praznika. Tone Partljič je tokrat prepustil oder OŠ Franceta Prešerna, ki je bila razglašena za najbolj kulturno šolo v Sloveniji, dramskim igralkam in igralcem, Mešanemu pevske-mu zboru DU Li-Pe in se pogovarjal z uglednim dram-skim igralcem in dobitnikom Borštnikovega prstana Janezom Hočevarjem – Rifletom.

Ksenija Onič

Letos smo poskrbeli tudi za program svečane proslave ob zaključku krajevnega praznika KS Pekre in KS Limbuš. Med dobitniki priznanj, ki jih krajevna skupnost Pekre podeljuje zaslužnim krajanom, je bil tudi naš predsednik Stanko Zorec z Malo plaketo KS. Bilo pa je zanj to posebno leto. Njegovo prostovoljno delo v več društvih ni ostalo neopaženo. Zanj je prejel najvišje državno odlikovanje, ki mu ga je izročil predsednik države Borut Pahor. Dobil je še priznanje župana občine Ruše Uroša Razpeta, čestital mu je tudi župan Mestne občine Maribor Andrej Fištravec.

Odrasla gledališka skupina KD Pekre-Limbuš

Odrasla gledališka skupina pa je letos že zgodaj zakorakala v novo igralno sezono. Partljičevo komedijo »Čaj za dve« smo naštudirali že pred dvanajstimi leti. Sedaj smo jo v avtorjevi režiji obnovili in z njo 1. oktobra nastopili v okviru strokovnega programa 18. Festi-

vala za tretje življenjsko obdobje v Linhartovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani. Kmalu bo znova tudi na domačem odru v Pekrah. Ljubitelji komedije, pridite na predstavo, saj veste, da Partljič v svojih komedijah ob aktualni kritiki družbe, vselej prinaša tudi smeh.

*Anica Jurkovič,
predsednica odrasle igralske skupine KD Pekre - Limbuš*

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LIMBUŠ - PEKRE KOT DRUŽBENI DEJAVNIK V KS LIMBUŠ

Ura teče nič ne reče, dnevi in meseci bežijo z neizmerno hitrostjo. Čeprav trdijo, da gre življenje upokojenca v počasnem ritmu, temu ni tako. Marca je minilo prvo leto delovanja nove ekipe, ki skrbi za naše članstvo. Na zboru članstva 5. 4. 2018 smo pregledali aktivnosti in naloge, ki smo si jih zadali za leto 2017. Ugotovili smo, da smo dobro organizirani, sekcije delajo vzorno in smo dosegli načrtane cilje. Edina bolezen je izletništvo, ki je zaradi zahtev zakonodaje in nezainteresiranosti vodenja te sekcije, naša rak rana, ki jo moramo prioritarno rešiti. Letos nadaljujemo z aktivnostmi, ki smo si ji zadali v planu dela za leto 2018. Poudariti moram, da je sodelovanje med sekcijami in društvom na visoki ravni. Vsi delujejo z velikim veseljem, ponosom in zadovoljstvom.

Kegljači dosegajo zavidljive športne uspehe v ligi PZDU in na turnirjih DU, kjer jih povabijo. Ponosni smo, da so si zastekli in zaprli zunanje kegljišče in tako izboljšali pogoje za športno delovanje.

Člani Šahovske sekcije se redno udeležujejo turnirjev in tekmovanja v PZDU. Kot slikovito reče njihov vodja g. Šalomon, so kot ptice selivke, saj so v poletnem času v KS Limbuš, pozimi pa v KS Pekre. Z ureditvijo kletnih prostorov, dobijo svoj končni dom v Limbušu.

Rekreativke se razgibavajo in ohranjajo svoje vitko telo v telovadnici TVD Partizan Limbuš.

Ročnodelska sekcija »Rožice« iz Pekar s svojimi članicami ustvarja unikate in jih tudi razstavlja v čast

praznikov KS Limbuš in KS Pekre. Letos so prejele ob 25. obletnici delovanja sekcije, tudi Malo plaketo KS Pekre.

Ročnodelska sekcija »Spominčice« iz Limbuša je letos obeležila že 30. obletnico delovanja. Zato so se še posebej potrudile. Poleg čudovite razstave so pripravile otvoritev v Srečevališču z nastopom Pevk ljudskih pesmi in moderacijo g. Franja Šauperla.

Člani Likovne sekcije pod umetniškim vodjem g. Bojana Valha ustvarjajo svoja umetniška dela in nas znova presenečajo. Trenutno razstavljajo v prostorih »Srečevališča«, hkrati pa že pripravljajo nov projekt slik za otvoritev večnamenske dvorane TD Limbuš in novoletnih voščilnic z motivi svoji likovnih del.

Pevci MePZ se po svojih najboljših močeh trudijo, da bi dali Limbušu zborovsko petje na visoki ravni. Kljub težavam s pomankanjem pevcev, se redno udeležujejo nastopov v domovih za starostnike, na komemoraciji ob spomeniku NOB, nastopajo na vseh prireditvah v čast KS Limbuš in KS Pekre, kulturnih praznikov, društvenih nastopih, prižigu novoletnih luči ... Še posebej moram izpostaviti nastop na reviji upo-

kojenski zborov v Unionski dvorani. Odzvali so se tudi povabilu prijateljskega Društva upokojencev Mislinja in uspešno nastopili na njihovi reviji pevski zborov.

Največji napredek v letu 2018 pa je nastal v skupini Pevk ljudskih pesmi »Spominčice«. Pod taktirko ga. Štefke Čontala in z odličnim harmonikašem g. Milkom Repnikom, so pevke dosegle visok nivo delovanja skupine, kar nam priznavajo povsod, kjer nastopajo. Pojejo v Limbušu in Pekrah za starejše občane, za ZB, ob spomeniku padlih, na vseh prireditvah društva upokojencev Limbuš-Pekre, ob prižigu novoletnih luči, na Studencih, Bistrici ob Dravi, pri g. Repniku ob Dnevu odprtih vrat in krstu vina na Martinovanju 2018. Še in še bi lahko našteval. Najpomembnejši nastop pa je bil na 7. večeru ljudskih pesmi in glasbe v Lenartu.

Izredno delovni so naši člani v Projektu »Starejši za starejše« in dajejo posebno humanitarno noto v delovanju našega društva.

V letošnjem letu nam je končno uspelo urediti naš novi prostor »Srečevališče«. Prebudili smo Trnuljčico. Izredno odmevna s čudovitim kulturnim programom naših pevcev in pevk ter moderatorjem g. Šauperlom, je bila njegova otvoritev. Ponosni smo lahko na naše predsednike Svetov KS, g. Branka Mlakerja iz KS Pekre ter g. Andreja Šauperla iz KS Limbuš ter predstavnikov ostalih društev, ki so se udeležili otvoritve in nam tako izrazili zadovoljstvo in pohvalo nad projektom in dobro medsebojno sodelovanje.

Nanizal sem samo nekaj drobnih stvari našega delovanja. Vsega tega pa žal ne bi bilo, če ne bilo tukaj oseb, brez katerih preprosto ne bi mogli delati. Prav posebna zahvala velja MOM za vso materialno pomoč in nudenje prostorov, da lahko nemoteno delujemo za dobro upokojencev in krajev Limbuša in Peker. Vsekakor ne smem pozabiti članov Sveta KS z g. Andrejem Šauperlom na čelu in naše tajnice KS ga. Karoline Merc, ki nam je zmeraj na razpolago in nam nudi pomoč kadar jo potrebujemo.

Za ZDUS in naše upokojence je sedaj zelo napet čas. Poslovila se je vlada, ki je za seboj pustila veliko nerešenih ciljev, ki so za nas vitalnega pomena. Že kar nekaj vlad ni bilo naklonjeno reševanju ljudi v tre-

tjem življenjskem obdobju. Upokojencem ni važno kdo bo vodil vlado, ampak kako jo bo vodil in ne bo snedel obljub, ki jih je dal v soočenjih pred volitvami. Upokojenci imajo izredno nizke »škandalozne« pokojnine. V letu 2018 se je pokojnina na predlog ZDUS-a za 40 let delovne dobe dvignila na 516 €. Še veliko več pa jih živi še slabše, saj so se že tako mizerne pokojnine letos uskladile zgolj za 2,2 % in v aprilu še za 1,1 %. Tudi to je odraz, da si marsikdo ne more več privoščiti izleta in še krutejše, plačila članarine DU.

Ko boste prebirali ta sestavek bodo lokalne volitve že mimo. Dobili bomo novega župana, nove ljudi v Svetu KS Limbuš. Kdor koli bo zasedal mesta na občini ali v KS naj pomisli na malega človeka, ki mu je delovanje v kakšni sekciji ali društvu edino, kar si še lahko privoščiti. To je njegov dopust, veselje in zadoščenje. Prepričan sem, da bomo s skupnimi močmi in medsebojnim razumevanjem še močnejši in srečnejši.

Drago Koletnik, predsednik DU Li-Pe

PROJEKT »STAREJŠI ZA STAREJŠE«

Poročilo o projektu »Starejši za boljšo kakovost življenja doma«

Starost je ena od obdobij človeškega življenja in ima z drugimi obdobji več podobnosti kot razlik. Starejše ljudi moramo jemati kot avtonomne, spoštovanja vredne osebnosti z najrazličnejšimi osebnostnimi lastnostmi in vedenji. Ni prav nobenega razloga, da bi bil naš odnos do teh vedenj bistveno drugačen kot je naš odnos do vedenj oseb v drugih življenjskih obdobjih.

Pred 12 leti (2016) je naše DU pristopilo k projektu, ki ga je vpeljala Zveza Društev upokojencev Slovenije (ZDUS), to je projekt »STAREJŠI ZA STAREJŠE«.

Večina izmed nas želi preživeti starost doma, med lastnimi stenami. Tako želimo, da drug drugemu pomagamo, da bomo lahko ostali doma, ko sami ne bomo več mogli v celoti skrbeti zase. Vemo, kako je danes težko, da bi obremenjevali svoje otroke, saj imajo tudi sami svoje obremenitve in težave. Vendar je nujno, da se počasi tudi ta miselnost prične spreminjati. Otroci so vendar dolžni svojim staršem na kakršen koli način čim več pomagati in jim starši ne smejo biti v breme.

Cilji našega dela v projektu:

- najti osamljene, onemogle;
- odpreti vrata naših DU ter vse osamljene in pomoči potrebne povabiti k našim aktivnostim;
- sodelovati z drugimi humanitarnimi organizacijami;
- povečati vpliv civilne družbe na odločitve o starejših in njihovih potrebah.

S tem projektom želimo uresničevati skupne plemenite namene, poskusiti nuditi starejšim obča-

Otvoritev »Srečevališča«

nom občutek, da niso del družbe, za katerega se nihče ne zmeni, da niso pozabljeni in da nam je še kako mar, kako živijo v pozni jeseni življenja. Z obiski, pogovori, pomočjo in sožitjem prostovoljci pomagajo starejšim lepšati njihovo življenje.

Na območju Limbuša, Pekre in Laznice deluje 13 uspešnih in marljivih prostovoljcev in en prostovoljec, in sicer:

- za Limbuš: Janez Karničnik, Magda Šalomon, Anka Onič, Danila Vozelj, Vera Prevorčič, Jožica Koletnik in Mimica Jarc;
- za Pekre: Mira Fišer, Helena Glavič, Lea Dominkovič, Lojzka Kodrin, Majda Cvetanovski in Brigita Hojnik;
- za Laznico: Tilčka Možič.

Prostovoljec Vlado Muršič je v letošnjem letu deloval na področju prostovoljstva za obdobje od januarja do junija 2018. V imenu krajanov in v imenu prostovoljstva iskrena hvala za vestno opravljanje zahtevnega dela.

Prikaz dela za obdobje od januarja do oktobra 2018: število prebivalcev starejših nad 69 let v tekočem letu 950, število prebivalcev vključenih v projekt 1.036, predvideni obiski v tekočem letu 500, število dejanskih obiskov 378, število aktivnih prostovoljcev 13, število umrlih 30, število preseljenih 4, število premeščenih v domove za starejše 8, število odklonjenih obiskov 1, število obiskanih, ki niso želeli odgovarjati na vprašanja 9, število obiskanih do meseca oktobra 284, število obiskanih oseb s pomočmi 16, druženje na domu 2, pomoč RK 7, humanitarni paketi RK 9, pomoč Karitas 8, oskrba na domu 2, zdravstvena oskrba 1 in pomoč pri hišnih opravilih 1.

Predavanja v letu 2018 za prostovoljce, koordinatorje in vnašalce v računalnik s tematiko: Socialni odnosi v starosti, Socialna mreža, Plesno gibalna terapija, Financiranje programa.

V mesecu juniju 2018 smo bili povabljeni na pogovor z evropskim poslancem dr. Igorjem Šoltesom. Srečanje je bilo v Domu kulture v Pekrah. Srečanje je organiziral in vodil predsednik Zgornjepodravske pokrajinske zveze, g. Edi Sever. Evropski poslanec dr. Igor Šoltes se je uvodoma dotaknil problema na področju oskrbe in nege starostnikov tudi z vidika pre-

dlaganega Zakona o dolgotrajni oskrbi. Imeli smo priložnost govoriti o vsakodnevni problematiki starejših, kajti vedno več je bolnih starejših ljudi, katere domači težko oskrbujejo. Nujno potrebujemo negovalne bolnišnice ali prostore v sklopu bolnišnic, kjer bi imeli starostniki možnost nadaljevanja nege in zdravljenja. Vse gre prepočasno glede na to, da je takšnih problemov vedno več in so vedno težji.

Na koncu bi rada v imenu prostovoljstva zaželela vsem našim starejšim krajanom in njihovim mladim družinam, da skupaj vstopijo v enega najlepših obdobij leta, ko hladne zimske dneve in večere polnijo toplina, druženje in veselje. Naj bo ta trenutek vsem skupaj čaroben in nepozaben. Hvala!

Anka Onič, koordinatorka projekta »Starejši za starejše«

P.S.: Prihaja pa tudi neprijeten čas, čas za tiste krajanke, ki si sami več ne morejo očistiti zapadlega snega okoli hiš. Naj bo to letos presenečenje mladih v kraju. Stopite skupaj in tokrat pomagajte »mlada generacija starejši generaciji«, saj je tudi naš projekt medgeneracijski projekt.

Kontaktne podatki: DU Limbuš – Pekre, ob sredah med 9. in 12. uro, tel. 02/613-44-00

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZB NOB LIMBUŠ-PEKRE

Krajevna organizacija Zveze borcev za vrednote Narodno osvobodilne borbe Pekre - Limbuš je tudi letos nadaljevala svoje delo po programu. Že v januarju se je nekaj posameznikov udeležilo spominske prireditve pri Treh žeblikih, kjer je zaradi izdajstva padel Pohorski bataljon. V počastitev mednarodnega dneva žena v mesecu marcu se je večje število članic udeležilo ogleda gledališke predstave »Partnerska poroka«, avtorja in režiserja Toneta Partljiča. Tradicionalno smo se v mesecu aprilu udeležili prireditve pri Treh kraljih v počastitev dneva upora, ki je 27. aprila. V mesecu maju je veliko naših članic in članov sodelovalo v prireditvah krajevnega praznika Limbuš - Pekre, predvsem pa na pohodu in prireditvi ob pekrskih dogodkih. V počastitev dneva borcev, 4. julija, smo se udeležili tovariškega srečanja borcev mariborskih organizacij ZB NOB, kjer so donele partizanske in domoljubne ter ljudske pesmi. Letos so na tem srečanju sodelovale tudi naše pevke ljudskih pesmi »Spominčice«. Vse organizacije in posamezniki pa so prejeli pisna priznanja Zveze ZB NOB ob 70. obletnici ustanovitve Zveze borcev NOB v Sloveniji. Udeležili smo se tudi republiške proslave ZB NOB v Ljubljani. V septembru smo odšli na proslavo internirank v Portorož, v oktobru pa na 75. obletnico 1. kongresa protifašistične zveze žensk Slovenije. Konec oktobra smo pripravili komemoracijo pri spomeniku NOB v Limbušu. Vsem navzočim in sodelujočim v programu pa se iskreno zahvaljujemo za udeležbo in

izkazano pozornost vsem umrlim žrtvam 2. svetovne vojne.

Na žalost leta hitro tečejo in imamo v svoji vrstah vedno več bolnih članic in članov, ki ne zmorejo več tako aktivno sodelovati v našem delu kot so nekoč. Trudimo se pa, da jih ustno ali pisno obveščamo o dogodkih v organizaciji in jih tudi obiščemo.

Za svoje aktivno delo je Branko Vranič prejel občinsko priznanje ZB, Majda Cvetanovski pa plaketo Zveze ZB NOB Slovenije.

Hvala vsem organizacijam, društvom in obema krajevnima skupnostma za dobro sodelovanje.

Majda Cvetanovski, predsednica KO ZB ZV NOB

32

KRAJEVNI ODBOR RDEČEGA KRIŽA LIMBUŠ

Skrb za naše zdravje

Zdravje je največja vrednota. Cilje izboljšanja zdravja je možno doseči z ukrepanjem na področjih, kot so lastna skrb za zdravje, delovanje zdravstvene službe, socialna politika, bivalni pogoji prebivalstva, varstvo na delovnih mestih, naravno okolje. Tako upokojenci podpiramo vse zamisli o spremembah, ki vodijo k boljšemu zdravju, boljši dostopnosti do zdravstvenih storitev, ohranitvi v ustavi zapisanega socialno zdravstvenega zavarovanja na temelju solidarnosti.

Tako skušamo tudi v našem kraju narediti nekaj pozitivnih poti za naše krajanje in jim pomagati ob težavah, ki jih prinaša vsakodnevno življenje. Z ljudmi iz Limbuša, Laznice, limbuškega dela Hrastja in Vrhovega Dola se pogosto srečujemo preko raznih projektov, obiskov na domu, klicev po telefonu, ne nazadnje tudi preko meritev krvnih vrednosti (holesterola, trigliceridov, sladkorja in tlaka) v kraju, ki se izvajajo vsake tri do štiri mesece in jih izvaja patronažna sestra, ga. Stanka Krajnc. Ob izvidu rezultatov se pogovorimo o problemu, prehrani ali napotitvi k zdravniku. Vedno več pa je želja po druženju. To se odraža prav na meritvah.

V kraju skušamo preko RK in DU približati, kaj bi se v kraju lahko še odvijalo. V mesecu oktobru smo

pričeli s predavanjem in podpori pri demenci. Predavanja in individualne pogovore bo vodila strokovna sodelavka projekta Aloja preko Zavoda za dolgotrajno pomoč Maribor. Glede prehrane je mnogo informacij javnih občil. Posebej dajemo povdarek na sol in sladkor, ki sta pomemben del naše prehrane. Pomembna sta za presnovo in ena glavnih nosilcev okusa. Vendar pa preveč soli in sladkorja v vsakodnevni prehrani prispeva k nastanku bolezni srca in ožilja, sladkorne bolezni ipd. Velik korak je narejen že, če vse zmanjšamo, kar pomeni velik korak k ohranjanju zdravja.

Torej na kratko: Pričnimo narediti sami več za naše zdravje!

Anka Onič

Misli in občutki članov KO RK Limbuš pri prostovoljnem delu v naši organizaciji

Vsi aktivisti v naši organizaciji, RK Limbuš, imamo določen svoj teren, ki temelji na lokacijah, ki so v okolici naših domov in s tem seveda tudi svoje krajanje. Vemo, kateri so »naši ljudje«, zato z veseljem stopimo do njih. Mene veseli, ko nastopi datum okroglega rojstnega dne na mojem terenu, saj veselja, ki ga pokažejo naši občani, se ne da opisati. Običajno rečejo: "O, kako lepo, da ste se me spomnili!" Veselja, smeha, dobre volje ne skrivajo in zelo so veseli naše skromne pozornosti. Vedno rada obiščem ljudi na mojem terenu, kakor ob praznikih, tako tudi na obiskih ob koncu leta. Še posebej pa je prijetno obiškati svoje krajanje in občane s koledarji RK ob koncu leta, saj nekateri nas že čakajo, da izmenjamo nekaj prijetnih besed in si zaželimo zdravja in ponovnega srečanja ob obisku v naslednjem letu. Člani razumejo, čemu je namenjen denar od prispevkov za koledarje, saj povem, da denar ostane v našem kraju, v naši organizaciji za pomoč občanom, ki so pomoči potrebni.

Anica Osovnikar

Izjave članic RK:

Marijanca Karmel: *S prostovoljnimi delom dajem ljudem del sebe in to me izpolnjuje.*

Magda Šalamon: *Prihaja čas praznikov, čas srečanj in stiskov rok z našimi vaščani v domovih ostarelih. Veliko mi pomeni, kako se razveselijo obiska in me tudi spoznajo.*

Zdravka Keramat: *Pomeni mi povezovanje in solidarnost med krajanji.*

Nada Simonič: *Rada sodelujem pri delu RK v našem kraju. Ob okroglih življenjskih jubilejih ali v decembarskih prazničnih dneh rada obiščem naše starejše krajanje s skromno pozornostjo, predvsem na območju marlesovega naselja. Ljudje me sprejmejo različno, eni z veseljem, drugi spet nasprotno. Največja težava je pri ponudbi koledarjev, kjer naletim na*

ne najbolj dobrodošlo, ker so nezaupljivi, predvsem zaradi finančne stiske.

Katica Smolar: *Rada obiskujem starejše ljudi, že 15 let. Vsakega obiska in pozornosti so veseli. Meni je sprostitev. Dokler mi bo zdravje služilo, bom to nadaljevala.*

Daniela Vozelj: *Za sodelovanje v organizaciji Rdečega križa so me navdušili že moji starši, saj sta oba delala v tej humanitarni organizaciji. Leta 1962 me je takratna predsednica RK Limbuš povabila, da jim pomagam pri delu in od takrat pa do danes še vedno vztrajam. Delo v vrstah RK me je vedno osrečevalo, posebno delo s starejšimi, ki razen pomoči potrebujejo tudi druženje, pogovor, da si nekdo vzame čas in jih posluša. Veseli so nas, ko se spomnimo nanje ob raznih praznikih in jubilejih. Večkrat rečejo: "A vi ste se spomnili name?" Njihova hvaležnost mi je v veliko zadovoljstvo.*

Aktiv krvodajalcev

KO RK Limbuš, skupaj s KO RK Pekre, letno izvede dve krvodajalski akciji v Centru za transfuzijsko medicino UKC Maribor in sicer v mesecu februarju in juniju. Tako je planirano tudi za leto 2019 in sicer torek, 19. 2. 2019 in četrtek, 27. 6. 2019.

Skrbimo za organizacijo, pridobivanje in pozivanje krajanov k darovanju krvi, poudarjamo vlogo in pomen krvodajalstva v družbi.

in predvsem med nesebične družbe in smo na to upravičeno ponosni. Krvodajalci smo pomemben del zdravstvenega sistema in predpogoj za preskrbo s krvjo. V teh letih je več kot 5,5 milijonov krvodajalcev s svojo krvjo omogočilo zdravljenje ali jim celo rešilo življenje.

Ludvik Čulk, vodja Aktiva krvodajalcev

Misli in občutki krvodajalcev Limbuša:

Nina Križanec: *Danes potrebuje kri nekdo, ki ga ne poznam. Jutri bom to morda jaz ali kdo od mojih bližnjih. Solidarnost je ključna za preživetje človeštva, torej, bodimo solidarni in darujmo.*

Bogdan Robnik: *Za krvodajalstvo sem se odločil, saj se mi zdi to zelo humana gesta, kako pomagati ljudem v stiski. Nikoli ne vem, kdaj se mi bo to povrnilo in bo moje življenje odvisno od drugega krvodajalca.*

Prijatelj in soseda Svetko Ilić in Oto Žoher: *Od 1. do 4. septembra 2018 smo se krvodajalci mariborskega RK s štirimi avtobusi odpeljali na prekrasno srečanje in druženje v MPD Frankopan v Punat. Občutek, da si z ljudmi, ki radi pomagajo drugim in sam občutek, da*

daruješ kri, je nekaj najlepšega. Sama misel na to, da si mogoče ravno ti tisti, ki bo s svojo krvjo pomagal ali pa nekomu rešil življenje, je neprecenljiva. Nikoli ne vemo ali bomo mogoče tudi mi potrebovali kdaj kri in ravno zaradi tega bomo še naprej darovali kri, dokler bomo lahko.

Pripis: V letu 2018 želimo urediti evidenco članstva KO RK Limbuš. Vljudno vabimo, da se nam pridružite

Letos v Sloveniji obeležujemo 65 let prostovoljnega, anonimnega in neplačanega krvodajalstva pod okriljem Rdečega križa Slovenije. Prvo krvodajalsko akcijo je organiziral 9. marca 1953 v Zagorju. Udeležilo se je devet zagorskih rudarjev, ki so kmalu dobili posnemovalce po vsej državi. Vse od takrat prostovoljni in neplačani krvodajalci zagotavljamo zadostno količino varne in kakovostne krvi za potrebe zdravljenja pri nas, kar nas uvršča med dobro organizirane

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO PEKRE SKOZI LETO 2018

Za gasilci Pekar so pestri meseci dela, tekmovanj, izobraževanj, nabralo se je tudi nekaj intervencij. Zanj leta prednjačijo predvsem intervencije, za katere so povod naravne ujme, če ni žleda, je visok sneg, obilica padavin ali močan veter. Tako smo zaradi močnih nalivov črpali vodo predvsem v mesecu maju, pod Pekrsko gorco, Ob Blažovnici, Hrastju, Gačnikovi ulici, kot v Hotinji vasi, kamor smo odhite-li na pomoč v sosednjo občino Hoče- Slivnica. Sodelovali smo na požaru trgovine Mrcator v Prušnikovi ulici, nadzorovanem kurjenju v naravnem okolju Ob Blažovnici v Limbušu, odkriti strehi prav tako Ob Blažovnici in Cesti graške gore v Pekrah.

V mesecu februarju smo izvedli programsko-volilno konferenco z izvolitvijo vodstva in organov društva. Po predhodnem kandidacijskem postopku smo na podlagi prijavljenih kandidatur izvolili novega-starega predsednika PGD Pekre Jože Žoharja, za poveljnika je bil izvoljen Dejan Krامل, ki je na tem položaju zamenjal dolgoletnega poveljnika Branka Mlakerja. Zamenjalo se je nekaj članov Upravnega odbora in Poveljstva. Predvsem zamenjava na vrhu operative je bila za nekatere izven gasilskih vrst presenečenje. Vendar takšna so Pravila gasilske službe, ki omejujejo operativno vodenje po 63. letu starosti. Novi poveljnik tov. Dejan Krامل, je bil zadnjih 10 let pomočnik poveljnika tako, da si je v vseh teh letih nabral izkušenj s področja operativnega vodenja.

V mesecu aprilu smo obiskali naše podporne članke, ki nam vsako leto namenijo podporno članarino v višini 5,00 EUR. Izvedli smo tekmovanje za pokal Pekar. Izpeljali smo ga na nogometnem igrišču v Limbušu, s tega mesta se zahvaljujem NK Marles hiše Limbuš-Pekre, predvsem predsedniku kluba g. Tone-tu Grašiču, da so nam odstopili njihovo »sveto travo« kot pravijo sami. Tekmovanje je bilo predstavljeno zaradi zemeljskih del na našem poligonu v Pekrah. Po programu dela smo uredili vadbeni gasilski poligon za Domom kulture v Pekrah, ki je bil potreben konkretne sanacije. Poligon smo tudi ogradjali z leseno ograjo, ki daje vadbeni površini dodatno vrednost. Čaka nas samo še postavitev stebrov za zastave in poligon bo pripravljen za vadbene aktivnosti. Ne smem pozabiti, da smo gasilci Pekar ponovno blesteli na tekmovanju

GZ Maribor. Članice A so ponovno prvakinja GZ Maribor, prav tako veterani, člani A in B so zasedli 3. mesto. Posebno priznanje zasluži tekmovalna desetina članic A, ki je na državnem tekmovanju septembra v Gornji Radgoni zasedla odlično 5. mesto med 45 tekmovalnimi enotami iz cele Slovenije. Posebej me veseli, da so pripravljene sodelovati in tekmovati tudi v prihodnje. Verjemite mi, da je težko zadržati punce v

enaki sestavi, kajti potrebno je vaditi tedensko, da se ohranja znanje, hitrost in pravilna izvedba.

Kot vedno smo bili gasilci Pekar pripravljene tesno sodelovati z vsemi društvi v Pekrah in Limbušu in tako bo ostalo tudi v prihodnje. Čeprav se je del odgovornih zamenjal, pa to ne bo vplivalo na delo društva v sodelovanju z ostalimi akterji v obeh KS Pekre in Limbuš.

Čez slab mesec vas bomo že tradicionalno obiskali z novoletnim koledarjem za leto 2019. Prostovoljni prispevek za Novoletni koledar je dodaten in pomemben vir finančnih sredstev, s katerimi zagotavljamo nakup in obnavljanje potrebne zaščitne gasilske osebne in skupne opreme. Letos ponovno prevzemamo raznos novoletnih koledarjev in podporne članarine v Laznici (zadnjih 20 let so bili po dogovoru z nami prisotni gasilci PGD Bistrica ob Dravi). Nov dogovor z njimi je, da se področje Laznice ponovno vrne pod okrilje Pekrskih gasilcev, ki so bili in bodo nosilci požarne varnosti in interveniranja, kajti Laznica je del mestne občine Maribor, ki zagotavlja požarne in druge intervencije v sistemu Javne gasilske službe Maribor.

Kot predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Pekre se vam zahvaljujem v upanju, da bodo vaša vrata v Pekrah, Limbušu, Hrastju, Vrhovem Dolu in Laznici odprta, ko bomo potrkali na njih.

S spoštovanjem in gasilskim pozdravom »Na pomoč«!

Jože Žohar, predsednik PGD Pekre

ŽUPNIJSKA KARITAS LIMBUŠ IN MLADI

Mladost iz korenin modrosti

Sem Urban Hajnc, trenutno sem star 13 let in že približno eno leto sodelujem pri Župnijski karitas v Limbušu. K sodelovanju me je povabila ga. Terezija Lesjak. Jaz sem se z veseljem odzval na povabilo in pričel ob petkih prihajati k uradnim uram. Ostali prostovoljci so me z veseljem sprejeli. Že prvič, ko sem pomagal pri uradnih urah, so se mi ljudje, ki so v stiski nekako vtisnili v srce. Na Karitas se namreč srečujemo z zelo velikimi stiskami ljudi. Ti ljudje nas lahko veliko naučijo. Res, da živijo skromno, a so veseli in nikoli ne tarnajo. Nato so me sodelavci začeli vključevati tudi v druge akcije in srečanja, ki jih organizira Karitas (pomoč pri pripravi srečanja starejših, pomoč ob župnijskem prazniku...).

Ga. Lesjak me spodbuja, da se vključujem tudi v dejavnosti, ki jih organizira nadškofijska Karitas Maribor. Tako sem letos bil že na izobraževanju v Mariboru, na seminarju v Celju ter na duhovni obnovi sodelavcev Karitas. Letošnja izobraževanja so potekala na temo medgeneracijskega sodelovanja. Tudi moto letošnjega tedna Karitas, ki poteka od 26. 11. do 2. 12. 2018 je povezan z medgeneracijskim sodelovanjem, saj se glasi "Mladost iz korenin modrosti".

Na tem mestu je zagotovo vredno omeniti sodelovanje naše župnijske Karitas z mladimi. V lanskem šolskem letu smo na pobudo ge. Terezije Lesjak na šoli uvedli dobredelni krožek. Tudi sam sem član tega krožka in mi je zelo všeč, da nas sodeluje kar nekaj. Lansko leto smo organizirali zbiranje hrane za ljudi v stiski. Učenke in učence smo pozvali, da v šolo prinesejo živila, ki jih oddajo v poseben zabojnik. Nato smo učenci pri dobrodelnem krožku živila popisali. Zatem so živila prepeljali v prostore župnijske Karitas. Z mladimi sodelujemo tudi tako, da jih povabimo k akcijam, ki jih organizira župnijska Karitas Limbuš. Letos z gospo Lesjak pripravljava tudi delavnico s predstavitevjo Karitas za bodoče birmance. Nekaj mladih, je pri župnijski Karitas sodelovalo že prejšnja leta. Vsi sodelavci si želijo, da bi tudi v prihodnje Karitas lahko sodelovala z mladimi.

Danes se med sodelavci Karitas in starejšimi nasploh pojavlja vprašanje, kako pa mlade pritegniti k sodelovanju? Večina ljudi meni, da mladi pač potrebujejo nekaj modernega in da jim starejši tega ne morejo zagotoviti. Ampak to ni res. Kot predstavnik mladih lahko rečem, da imamo mladi v tem svetu dovolj modernega. Vsak ima v svojem žepu pametni telefon. Družabne igre, ob katerih so se otroci nekoč igrali so se umaknile, na njihovo mesto pa so prišli računalniki in različne igralne konzole. Pa še bi lahko naštevali različne moderne naprave, ki jih uporabljamo. Saj je res, da nam sodobna tehnologija prinaša veliko dobrega (npr. iskanje koristnih podatkov na računalniku ipd.), pa

Karitas

vendar še tako dodelan računalnik ne bo mogel nadomestiti tople človeške besede in stiska roke. In to mladi danes potrebujemo. Potrebujemo stisk roke ter toplo in prijazno besedo. In če ne bomo začeli mladi in starejši sodelovati zdaj, bo čez nekaj let prepozno, saj bo iz človeka odšla vsaka človečnost in se vanj vsečila miselnost robota. Zato pozivam vas, dragi bralci, da se sodelovanja ne bojite in da začnete sodelovati. Mladi moramo pričeti sodelovati s starejšimi, starejši pa z mlajšimi.

Urban Hajnc, prostovoljec ŽK Limbuš

35

ŽUPNIJSKO OBČESTVO LIMBUŠKE ŽUPNIJE V LETU 2018

Romanja župnije Limbuš

Limbuška župnija ima bogato zgodovino romanj: od prvega zapisa romanja nekdanjega limbuškega župnika Antona Kocuvana v Rim v župnijski kroniki v davnem letu 1893, do leta 2017, kar je popisano v letos pripravljeni knjižici o romanjih naše župnije.

V knjigi Franja Šauperla, z naslovom »Romanja limbuške župnije«, najdemo popis in značilnosti posameznih obiskanih romarskih krajev, od romanja za mir med I. svetovno vojno, preko nekdanjih zasebnih romanj limbuških župljanov v bližnje romarske kraje, skupinskih romanj v času župnikovanja Alojzija Jesenka po Sloveniji in bližnjem zamejstvu ter številna skupinska romanja v času župnikovanja Andreja Firbasa v obdobju od 1992 do vključno lanskega leta, po katerem se romanja pod njegovim duhovnim vodstvom seveda še nadaljujejo, kot to opisuje romar Franc Mulec v romarskem potopisu letošnjega leta po francoski alpski romarski poti. Naj spomnimo, da je vse od leta 1993 dalje vsako leto na programu dvoje romanj, in sicer spomladansko, ki je bilo večdnevno, po Evropi vse do Rima, Pompejev in do konice italijanskega škornja na jugu, do Lurda in Fatime na zahodu, Prage, Čenstohove na vzhodu ter Berlina in Dresdna na severu. Na romanjih pod duhovnim vodstvom župnika Andreja Firbasa je bilo udeleženi skupno okoli 4.300 naših romarjev in prevoženih z avtobusi prek 46.400 kilometrov, ob tem pa doživetih obilje romarskih doživetij, zato velja vsem organizatorjem romanj, vključno z romarsko turistično agencijo Aritours Maribor ter številnimi turističnimi vodiči in avtobusnim prevoznikom, za našo župnijo – iskrena zahvala.

Franjo Šauperl, avtor popisa romanj

Limbuški romarji po francoskih Alpski romarski poti

Tudi v letošnjem letu je limbuški župnik Andrej Firbas popeljal svoje župljane na dve romanji: prvo, pomladansko, je bilo daljše, po francoski alpski romarski poti, drugo, jesensko enodnevno, pa je bilo po slovenski Primorski.

Tokrat naj predstavim tisto daljše, štiridnevno, ko se nas je skupina 35-ih romarjev podala v času med 8. in 11. 6. 2018 na pot v samo osrčje francoskih Alp. Sama organizacija romanja je bila v rokah Turistične agencije Aritours iz Maribora, z odličnim vodičem dr. Tadejem Jakopičem, za duhovno vodstvo pa je poskrbel domači župnik Andrej Firbas. Romanje je trajalo 4 dni, prevozili smo preko 2.300 km. Potekalo pa je takole:

1. dan: Limbuš – Sotto il Monte – Briancon: Polni napetih pričakovanj se nas je skupina limbuških romarjev ob 4.35 poslovila od Limbuša in krenila na pot. Najprej nas je pot vodila po avtocesti do slovensko-italijanske meje, nato pa smo nadaljevali do kraja Sotto il Monte blizu Bergama. Še prej pa smo bili vsi romarji na počivališču Lom deležni bogatega zajtrka, kjer sta nas zakonca Žižek počastila z odličnimi buhteljni in vročo kavo. V Sotto il Monte, ki je rojstni kraj Angela Roncalija, od leta 1958 do 1963 papeža Janeza XXIII., smo prispeli ob 13. uri. Tam smo si ogledali muzej, ki je posvečen temu papežu. Imeli pa smo tudi to srečo, da smo njegovo nestrohnjeno balzamirano telo videli še na tem svetu, saj je bilo za nekaj dni v cerkvi njegovega rojstnega kraja. Po maši smo pot nadaljevali mimo Milana in Torina, se začeli vzpenjati po alpski dolini in na višini 1.854 m prečkali italijansko-francosko mejo in že v mraku prispeli v najvišje ležeče mesto Briancon. Čudovit dan je bil za nami. Ta ni bil bogat samo za dušo, tudi telo se je naužilo neizmernih lepot narave, saj smo v ravninskem delu Italije videli nepregledne površine lepo in skrbno obdelanih vinogradov in raznih poljščin, pred Torinom pa velika riževa polja. Nikjer pa, ne ta dan in tudi druge dneve ne, nismo videli nobenih smeti ali odpadkov.

2. dan – Briancon – Gap – La Salette: Sobotni dan smo po zajtrku začeli z ogledom mesta Briancon, nad katerim kraljujejo zasneženi, preko 3.000 m visoki vršaci. Mesto je bilo skozi zgodovino pomembna utrdba pri branjenju in vdorih Napoleonove in tudi drugih vojska. V starem mestnem jedru smo se sprehodili po ozkih in s kamnom tlakovanih ulicah ter si ogledovali številne zanimive stare in pomembne zgradbe. Občudovanja vredno pa je bilo visoko in močno utrjeno kamnito obzidje okrog starega mesta. Sledilo je nadaljevanje vožnje po slikoviti alpski dolini, po kateri nas je spremljala kristalno čista deroča rečica Durance. Malo pred mestom Gap smo ob slikovitem jezeru popili še kavico, nato pa nadaljevali pot do mesta Gap, kjer smo obiskali katedralo Notre Dame (Naša Gospa), se v mestnem jedru okrepčali in že nadaljevali pot do kraja Cops, kjer smo dolino zapustili in zavili desno v hrib ter

se po slikoviti serpentinah povzpeli na višino 1.800 metrov v La Salette. Ta alpska vasica je med mnogimi verniki predvsem znana po znanem svetišču, ki ga na leto obišče več sto tisoč romarjev iz celega sveta. Tam se je namreč leta 1846 Marija prikazala dvema pastirčkoma in jima dala določena sporočila. In prav zaradi tega smo se limbuški romarji napotili tja in se tam duhovno obogatili. Tudi vreme nam je dobro služilo, da se je še telo naužilo lepot gorske narave. Sveto mašo smo imeli proti večeru, nato pa smo se udeležili še procesije z lučkami.

3. dan – La Salette – Vorion – Chambery – Aix les Bains – Anecy: V nedeljo, tretji dan našega romanja, smo nadaljevali pot proti severu, mimo olimpijskega Grenobla do Voriona, kjer smo si ogledali svetovno znano destilarno likerjev Charteuse. V tej destilarni menihi kartuzijani že od leta 1737 proizvajajo po skrivnostnem receptu dve vrsti likerjev iz 130 zelišč in cvetlic. Ti nato zorijo v 220-ih hrastovih sodih in njihova količina nikoli ni nižja od enega milijona litrov. Še smo čutili okus odličnega likerja, ko smo svojo pot nadaljevali do mesta Chambery (Šamberi) in si tam ogledali katedralo in palačo savojskih knezov, saj je mesto tesno povezano s savojsko dinastijo. Ta dan smo še obiskali mesto Aix les Bains, ki je bilo zaradi zdravnih term zaznamovano že za časa rimskega cesarstva. Tu so namreč odkrili te zdravnice termalne vrelce in sem so rade prihajale kronane glave. Sonce se je že nagnilo proti goram, ko smo še obiskali znameniti cistercijanski samostan v kraju Abbaye de Hautecombe. Sledila je še samo vožnja do mesta Annecy, kjer nas je že čakala večerja.

4. dan – Anecy – Chamonix – Limbuš: Zadnji dan našega romanja smo si ogledali mesto Annecy, ki leži na obali istoimenskega jezera. Je glavno mesto departmaja Haute Savoje z 58 tisoč prebivalci in ima bogato zgodovino, o čemer pričajo že same zgradbe. Slovi pa tudi kot romarski kraj, kjer sta delovala sv. Frančišek Saleški, zavetnik katoliškega tiska, in sv. Ivana Šantalska (Chantal). Sledila je še sveta maša v baziliki, kjer počivata ravno ta dva svetnika, nato pa vožnja do Chamonixa, ki velja za svetovno prestolnico alpinizma. Mesto z 10 tisoč prebivalci ima edinstveno lego v Evropi. Obdano je z visokimi vršaci, med njimi z najvišjo goro Evrope Mont Blanc (Beli Vrh), ki sega v višino 4.807 metrov. Po krajšem ogledu cerkve sv. Mihaela in samega mesta, smo po slabih dveh kilometrih že vstopili v tunel skozi Mont Blanc in po 11.611 m zagledali svetlobo dneva že na italijanski strani. Spet smo občudovali lepote alpskega sveta, tokrat dolino Aoste, nato pa zavili proti vzhodu, mimo Milana in naprej, od koder smo lahko opazovali planine le še v daljavi. Že v temi smo prestopili italijansko-slovensko mejo in malo po polnoči pozdravili domačo farno cerkev v Limbušu.

Za nami je bilo zopet eno prečudovito in doživeto romanje, kjer je bilo poskrbljeno za dušo in telo.

Franc Mulec, udeleženec romanja

Naši starejši krajan

MARICA ŠRAJ

Mlad fant Anton Šraj si je med dekleti izbral Marico. Kasneje ji je povedal, da jo je imel že dolgo nagledano. Poročila sta se in si našla domok v veliki hiši Zorkovih v Pekrah, današnja Vila Pekre. Družina se je povečala za sinova Toneta in Darka. Marica je po rojstvu otrok ostala doma in skrbela za družino. Anton pa je hodil v službo. Bil je dober mož in skrben oče in marsikaj je znal narediti sam. Že pred poroko je kupil zemljišče v Limbušu, kjer je pričel z gradnjo hiše. Organizacijo dela in pomoč pri gradnji je vodil mož, Marica pa je skrbela za hrano, ki jo je vozila na kolesu ali nosila peš, da delavci niso bili lačni in žejni. Ko je Anton odšel v pokoj, ga je veselilo delo pri urejanju okolice hiše. Žal se je v starosti enaindevetdeset let poslovil v letošnjem maju. Težko je Marica nadaljevala pripoved o svojem življenju, saj moža zelo pogreša. Danes šteje Marica osemindeset let. Veliko lepega in tudi žalostnega se je zgodilo v njenem življenju. Najtežja za oba je bila bolezen sina Darka. V ranem otroštvu je pri padcu utrpel hud pretres možganov, kar je pustilo posledice. Darko se je v drugem razredu osnovne šole moral posloviti od šolanja. Ostal je doma in vso skrb zanj sta prevzela starša. Danes je Darko star že enainšestdeset let. Družbo mu dela bratova družina. Tone mlajši živi doma in tako on, kot njegovi sin, hčerka in žena pomagajo Marici preboleti veliko izgubo. Marica si je ob skrbi za družino našla čas za delo v kraju. Vključila se je v humanitarno organizacijo Rdečega križa, za delo v njej je prejela priznanje. Pomagala je pri obiskovanju starejših ljudi, razdeljevanju prehrabnih paketov, zbiranju članarine in prostovoljnih prispevkov. V kraju so večkrat organizirali veselice, na katerih je sodelovala in pomagala zbirati sredstva za humanitarno dejavnost. Lepe spomine ima na Ančko Roškar in Marico Skok, ki sta takrat vodili organizacijo Rdečega križa. Obiskovala je tudi ročnodelski krožek pri Društvu upokojencev. Njen dom krasijo lepi kvačkani izdelki, pletenin pa so bili deležni njeni najbližji. Tudi zapela je skupaj s članicami krožka in z njimi nastopala na prireditvah v kraju. Pred leti se je od teh dejavnosti poslovila, saj ji je bolezen odvzela moči. Vesela je bila mojega obiska in obljubila sem ji, da se še vrnem, saj si imava še kaj povedati o času, ko sva se družili pri delu Rdečega križa in v ročnodelskem krožku.

Danila Vozelj

ZASLUŽNI KRAJANI LIMBUŠA - VREDNI SPOMINA

Gotovo so duhovniki v kraju, ki eni bolj, drugi manj, pustijo v župniji, kjer službujejo, svoj pečat, ki je sicer različno močan in časovno obsežen, a trajno zabeležen v zgodovini župnije. V zgodovini naše limbuške župnije se je od okoli leta 1517, odkar župnija Limbuš obstaja, pa do sedaj zvrstilo skupno 32 župnikov v naslednjem zaporedju: 1. Baltazar Radmansdorfer (1517–1528), 2. Mateus Ernberger (1528–1535), 3. Stephan Saubbacher (1535–1542), 4. Lorenc Lupše (1542–1543), 5. Gregor Pileator (1606–1624), 6. Johan Trojer (1624–1638), 7. Markus Krašovec (1630–1632), 8. Georg Epenperger (1632–1646), 9. Georg Pilat (1646–1699 – najdaljši staž, 53 let župnikovanja pri nas), 10. Georg Žuža (1699–1716), 11. Georg Pahor (1699–1716), 12. Henrik Sigmund Jamnik (1717–1719), 13. Paul Černigoj (1719–1725), 14. dr. Jakob Josef Jamnik (1725–1726), 15. Johan Baptist Sevšek 1726–1726), 16. Franc Josef Gril (1726–1746 – začetnik šolanja v župniji), 17. Josef Major (1746–1747), 18. Martin Hrapot (1747–1753), 19. Paul Saurer (1753–1786 – ustanovitelj prve osnovne šole v župniji) 20. Franc Ksaver Rupreht (1786–1797), 21. Simon Pukl 1798–1804), 22. Franc Anselm Belič (1805–1812), 23. Josef Hakl (1812–1817) 24. Josef Meglič (1817–1822), 25. Franc Cvetko (1822–1843 – gradnja cerkvice na Pekrski gorci), 26. Anton Lah (1843–1861 – začetnik organiziranega ljudskega knjižničarstva na Slovenskem), 27. Lavrencij Herg (1861–1880), 28. Josef Flek (1881–1886), 29. Anton Kocuvan (1887–1911), 30. Andrej Bračič (1911–1948), 31. Alojzij Jesenek (1948–1992 – drugi najdaljši staž, 44 let župnikovanja v Limbušu) ter sedanji, 32. župnik Andrej Firbas.

Poseben pečat beleži zgodovina za župnike z dolgim službenim obdobjem in posebnimi aktivnostmi, ki niso ravno običajne za župnika. To so gotovo župniki: Georg Pilat, s 53 letnim, to je najdaljšim stažem, Franc Josef Gril, začetnik šolanja v župniji mnogo pred uvedbo obveznega osnovnega šolanja otrok, Paul Saurer, ustanovitelj prve osnovne šole v Limbušu, Franc Cvetko, graditelj cerkvice na Pekrski gorci, Anton Lah, začetnik organiziranega knjižničarstva na Slovenskem, z ustanovitvijo Družbe za branje slovenskih bukvic v Lembahu, Alojzij Jesenek, z drugim najdaljšim, to je 44 let trajajočim župnikovanjem. K temu pa velja dodati še sedanjega, 32. limbuškega župnika Andreja Firbasa, z izjemno skrbjo ter prizadevnostjo za prenovo in lepoto župnijske cerkve, cerkvice na Pekrski gorci in večine verskih znamenj v župniji. Naj vsakemu posebej in vsem skupaj velja zahvala v imenu sedanjega rodu za prispevke, vgrajene v naše kraje.

Franjo Šauperl, krajevni ljubiteljski zgodovinar

V PRIHODNJEM LETU 2019 SE LAHKO SPOMNIMO IN MORDA NE VESTE

Pregled obletnic v letu 2019

- 1140 let od zaključka vladanja kneza Koclja našim krajem v letu 879;
- 850 let od prve pisne omembe ministeriala iz Lembacha (Limbuša), Leopolda Lembacha (Limbuškega), leta 1189;
- 760 let, odkar je imel leta 1259 pečat limbuške gosposčine upodobljenega leva;
- 730 let od časa, ko je leta 1289 Limbuš še sodil neposredno pod pražupnijo Hoče;
- 540 let, odkar so leta 1479 Turki lomastili, ubijali in uničevali po Limbušu;
- 420 let od smrti zadnjega posvetnega lastnika limbuške gosposčine in gradu na Grajskem griču, vicedoma Janeza Bernarda Herzenkrafta leta 1599, katerega številna družina je upodobljena na nagrobniku na vzhodnem pročelju župnijske cerkve v Limbušu;
- 190 let od izgradnje meniške zidanice nasproti Čeligijevega mlina v letu 1829;
- 160 let od smrti nadvojvode Janeza, lastnika posesti Meranovo na Prinčevem vrhu, leta 1859;
- 110 let od ustanovitve Prostovoljnega gasilskega društva v Bistrici ob Dravi v letu 1909;
- 90 let od registracije Zadruga Pohorska vzpenjača v letu 1929, z namenom izgradnje vzpenjače na trasi Bolfenk - Pekre, a je njeno delovanje prekinila II. svetovna vojna;
- 30 let od izgradnje trgovskega centra v Limbušu in razvoda omrežja kableske televizije v KS Limbuš v letu 1999;
- 25 let do ustanovitve Kolpingove družine Limbuš leta 1994, delujoče v župniji Limbuš in v sklopu Kolpingovega združenja Slovenije, ki je sestavina kontinentalne Kolpingove zveze Evrope ter svetovne organizacije Kolping International, ki deluje v 65-ih državah sveta;
- 20 let od nakupa solastništva Čeligijeve vile Ob Blažovnici 51 za sedež in dejavnost TD Limbuš v letu 1999

Če še ne veste, boste po prebiranju naslednjih novic zdaj vedeli:

- da je v zgodovinskem gradivu »Mariborska postaja deželnoknežje vizitacije in inkvizicija na Štajerskem leta 1528« zapisano: Tudi v Limbušu, po poročilu tamkajšnjega župnika Mateusa Ernbergerja sodeč, komisija sprva ni našla nobenih nepravilnosti, ne v verskem nauku ne siceršnjih. Še istega dne pa je eden izmed kasnejših zaslišancev domnevno urejeno podobo župnije spremenil. Mariborski bénéficiât Valentin Tolant je namreč med vizitacijo mariborske župnije poročal, da je limbuškemu župniku vezal več »lutrovskih« knjig, ta pa jih je nato več (število očitno ni bilo prav majhno, če mu ni posodil lastnih knjig) poslal tudi Krištofu Händlu, še enemu mariborskemu beneficiatu. Knjige sta tako Ernberger kot Händl predala komisiji. Kasneje

so jih s preostalimi, ki so jih v mestu našli, sežgali. Da so s takšno lahkoto tudi med tukajšnjo duhovščino krožile prepovedane knjige, je gotovo treba pripisati predvsem medsebojnemu poznanstvu omenjenih beneficiatov. Vendarle oziroma prav zato je lahko ta primer eden izmed reprezentativnih vzorcev širjenja (katerihkoli!) novih idej;

- da so prihodki učiteljstva koncem leta 1910 za Štajersko (v kronah) na ljudskih šolah znašali: plača 1.000 K do 2.000 K, stanarina moški od 300 K do 700 K, ženske od 300 K do 500 K, skupni prihodki učitelja s 30 leti službe so znašali 3.200 K (leta 1911 je bila krona vredna preračunano v evre 5 EUR, tako so skupni učiteljevi prihodki zanašali 640 EUR);
- da so bili v devetdesetih letih prejšnjega stoletja in na prehodu v 21. stoletje v organizaciji Turističnega društva Limbuš in Župnije Limbuš organizirani v naši cerkvi številni koncerti z nastopi New Swing Quarteta in Tria Boruta Lesjaka, Slovenskega okteta ob orgelski spremljavi Sama Hubada ter recitalom igralca Poldeta Bibiča, v njegovem otroštvu nekdanjega našega krajana, nastopal je še Nonet Certus, Moški pevski zbor Turističnega društva Limbuš, MePZ Ruše, Glasbena matica Maribor, Kvartet »Drava«, dva samostojna nastopa je imela Tereza Kesovija, nastopal je MePZ Ormož, APZ Martin Slomšek, Slovenjegoriški oktet in MPZ NKBM;
- da so naši domači kraji v zadnjih dveh desetletjih zgodovinsko opisani izpod pereša krajevnega ljubiteljskega zgodovinarja Franja Šauperla in soavtorjev, v več bolj ali manj obsežnih virih, kot so: Analiza razvojnih možnosti in razvojni program Univerzitetnega vinogradniško vinarskega centra Meranovo v segmentu Podpohorske vinske turistične ceste (1997), Cerkev in župnija svetega Jakoba v Limbušu: ... 1478–1998 (1998), Limbuš in Pekre v ogledalu časa (2009), 120 let požarne brambe in gasilstva v Pekrah (2010), Anton Lah in Družba za branje slovenskih bukvic v Lembahu kot začetek slovenskega ljudskega knjižničarstva (2012), Turistično društvo Limbuš – zbornik ob 25. obletnici delovanja (2013), Limbuška gosposčina (2015), Odsevi Limbuša in Pekar v ogledalu časa (2017), Priimki in sporočila na limbuškem pokopališču (2018) ter Romanja limbuške župnije (2018);
- da so naši kraji opremljeni z nekaj kronogrami Franja Šauperla, katerih sporočilo je vezano na nek zgodovinski dogodek, seštevek rimskih števil in njih pa daje letnico dogodka, in sicer v prezbiteriju in pred vhodom v zakristijo limbuške cerkve o njeni zadnji prenovi notranjosti ter zunanosti, pred vhodom v Župnijski dom o nastanku Lahove Družbe za branje slovenskih bukvic, na Gasilskem domu v Pekrah ob 120. obletnici delovanja PGD in v cerkvi na Pekrski gorci o njeni prenovi v letu 2011. Večina teh kronogramov je objavljenih tudi v obsežnih zbirkah kronogramov škofa msgr. dr. Jožefa Smeja.

Franjo Šauperl, krajevni ljubiteljski zgodovinar

MILAN ROBNIK

(1938 – 2018)

Milan je bil kot mavrica našega časa in kraja:

Ko se po blagodejnem dežju razprostere od ene do druge strani neba živopisna in raznobarna mavrica, je to neko posebno

navdušujoče znamenje. A ko se mavrica izgubi v meglicah neba, ohranimo njeno podobo z radostjo v svojem srcu in spominu.

Tudi nekateri ljudje so kakor mavrica, ki v nekem življenjskem obdobju na svojstven, enkrat in neponovljiv način pestrijo in bogatijo kraje ter ljudi in ustvarjajo svojo zgodbo življenja z mnogimi deli, ki ostanejo tudi potem, ko se človek, kakor mavrica na nebu, poslovi iz bivanjskega okolja.

Milan Robnik – vsestranska osebnost: Bil je naš enkrat, ustvarjal in neponovljiv krajan. Povsod v naših krajih je bil prisoten kot krajan, kot član ali predsednik organov KS in društev, kot dolgoletni tajnik KS Limbuš ter kot upokojenec in za njim ostajajo številni pomniki v obliki komunalne infrastrukture, objektov skupne rabe, turističnih danosti ter zgodovinskih pomnikov in še mnogo česa.

Milanova otroška pot: Naj se ob tej priliki, njemu v spomin in nam v vednost, razgrne njegova mavrica življenja, ki je vzniknila na Bezeni ob njegovem rojstvu, 11. marca leta 1938, ko je bil kot prvorojenec položen v zibel Robnikove družine. V to zibel sta bila kasneje položena še brata Ernest in Mirko. Ostali bi verjetno klasična družina, če ne bi že v Milanovi mladosti, ko je bil še šolar, posegla med njih kruta usoda in otrokom vzela ljubečo mamo. Ob odsotnosti očeta je Milan prevzel vlogo mame in nesebično ter zavzeto skrbel za oba brata.

Milanova poklicna in službena pot: Izučil se je za strojnega ključavničarja in svoja znanja kasneje dopolnjeval na različnih področjih, a strojništvo je ostalo neizbrisno v njem in neštivilni so njegovi izdelki povsod, kjer je bila potreba in dana priložnost. Uspešno pa se je loteval tudi mnogih drugih strokovnih in ljubiteljskih področij. Globoko se je vanj vtisnilo služenje vojaškega roka v jugoslovanski mornarici, od takrat je bil vse življenje ljubitelj morskih dobrot. Po vrnitvi iz vojske se je zaposlil v tovarni TOBI na različnih področjih dela in tudi tu so zabeleženi izjemni dosežki. S to tovarno je doživljal vzpone in padce, prehajanje iz ene v drugo prevzemno podjetje in se z njo bližal tudi njenemu koncu. Njegova zaposlitvena barka se je nekega dne ustavila v zalivu propadajočih podjetij

in poprijel je za krmilo nove barke, z imenom Krajevna skupnost Limbuš, in postal njen dolgoletni in izjemno uspešni tajnik ter to poslanstvo opravljal na njemu lasten način polnih 16 let.

Milanova družinska pot: Milan se je leta 1966 poročil s svojo izvoljenko Marto, rojeno Sršen, si z njo in njenimi starši postopoma ustvarjal svoj dom na severnem izteku centra Limbuša, ob žuboreči Blažovnici. V družinsko gnezdece sta položila sad njune ljubezni, sina Mirana. Njun dom je bil vedno odprt za sorodnike in prijatelje, poseben žar na dvorišču hiše pa je bil mnogokrat vir predvsem Milanovih morskih dobrot. Povezanost z bratoma od mladosti je ostala med njimi za vselej, tudi ko so ustvarjali družine, gradili hiše in se nadvse radi družili.

Milan kot kulturnik: Celotno aktivno življenje je bil izjemno dejaven tudi na kulturnem področju. Bil je igravec, režiser, snovalec scen, organizator kulturnih prireditev, pobudnik nastajanja pevskih zborov, snovalec razstav, organizator slikarske kolonije za risanje objektov, ki so bili zapisani rušenju, pri urejanju stvari v zvezi s Knjižnico Pekre in še in še. Bil je tudi pobudnik ustanovitve Društva upokojencev Li-Pe in tudi tu vzpodbujal izvajanje kulturnih aktivnosti.

Milanovo delo ima številne pomnike, ki ostajajo med nami: Z močnim elanom se je kot tajnik KS vključil v načrtovanje, usklajevanje, koordinacijo in realizacijo mnogih stvari v naših krajih, od Laznice, Limbuša z Limbuškim nabrežjem, limbuškega dela Hrastja, do Vrhovega Dola. Vmes je bil tudi čas prostovoljnih akcij, samoprispevkov in široko razvejanega sistema krajevne samouprave. Vse to je odlično usklajeval in načrtno je nastajala komunalna infrastruktura, objekti skupne rabe, turistične lokacije in pomniki zgodovine kraja. Naj spomnimo na ključne: vodovod, ceste, kanalizacija, javna razsvetljava, obnova Doma krajanov, pošta Limbuš, urejanje in širitev Zdravstvenega doma, gradnja mrliške vežice, trgovskega centra, Doma nabrežje, nove telovadnice, poletni oder, športno rekreacijski in turistični objekti, Dom Turističnega društva, spominski drevoredi in še bi lahko naštevali.

Milan kot turistični pospeševalec: V Turističnem društvu, kjer je bil pobudnik za ustanovitev, je prav tako ostal neizbrisni pečat njegovega dela z urejanjem krajevnih turističnih destinacij, še posebej na Limbuškem nabrežju, pri vzpodbujanju delovanja turističnega podmladka na šoli, podpore pri delovanju sekcij, pri organizaciji limbuških noči, klopotčevanj in martinovanj. Bil je dolgoletni predsednik Turističnega društva in aktiven tudi v povezanosti Turističnega društva z občinskim, področnim in republiškim nivojem turistične organizacije.

Milanova pot navzdol: V življenju pridejo, žal, tudi dnevi temine, ko začne plahneti mavrični sijaj. Mnogotere tegobe so doletele Milana v jeseni življenja, toda vsem bolezenskim oviram se je do nedavnega pogumno upiral. A so nastopile še hujše preizkušnje,

ko se je ob prejšnjih diagnozah pojavila še ena zlo-veščča in neozdravljiva. Ob njej je Milan začel pešati kljub oskrbi žene Marte in zdravstvenega osebja ter nenehne pomoči brata Ernesta in svakinje Vere. Toda življenje je ugašalo in zadnja dva tedna je svoje neizmerne bolečine preživel doma in ta ponedeljek ob čuječi ženi zaspal v večni sen. Živopisna mavrica njegovega življenja se je razkrojila, na nebu pa sije nova zvezda našega neutrudnega in častnega krajana – Milana Robnika. Spoštovani Milan, hvala Ti za vse v mavričnem življenju storjeno!

Franjo Šauperl, poslovljni nagovor na žalni slovesnosti 11. 1. 2018, v organizaciji KS Limbuš

40

MARTIN IFKO

(1938 – 2018)

Poslavljamo se z bolečino v srcu in s solzami v očeh od moža, očeta, brata, svaka, strica in dedka Martina Ifka, ki ga imamo poslednjč med nami. Začetek njegove mavrice življenja beleži 28. avgustovski dan v letu 1938 v prekmurski Gornji Bistrici na Ravenskem, ob reki Muri, v občini Črenšovci in se v njegovem otroštvu pomakne v Žiberce v Apaški dolini, tudi tam blizu reke Mure.

V družinsko gnezdece, ki sta ga spletala oče Ivan in mati Marija, je bilo položenih skupno 9 otrok in Martin je korakal kot drugi v vrsti vseh bratov in sester. V osnovno šolo je nadobudno pohajal v Apače in pil tam temeljno znanje za življenje. Njegova mladost se nadaljuje v Mariboru, kjer si je v ŽiŠ-u pridobil osnovni kovinarski poklic, a želja po znanju je presegala kovinarstvo in preusmeril se je, s študiju ob delu, še na Srednjo elektrotehnično šolo v Mariboru. Kot elektrotehnik je bil zaposlen polno delovno dobo v TVT »Boris Kidrič« in tu opravljal naloge od vodje elektro skupine, do vodje oddelka elektro lokomotiv.

In kakor sega mavrica od enega do drugega konca neba, tako se najde tudi mavrični lok ljubezni, saj se je njegovo srce ogrelo za izvoljenko Ružo, ki je iz kraja Gorjakovo v Hrvaškem Zagorju in leta 1966 sta se poročila ter stopila na skupno, 52 let trajajočo zakonsko pot. V družinsko zibelko sta bili položeni hčerki Sonja in Mojca, ki sta bili vseskozi deležni njegove velike ljubezni, vsestranske podpore pri izobraževanju in pomoči pri odločitvah.

In kakor sega mavrica od enega do drugega konca neba, tako se najde tudi mavrični lok ljubezni, saj se je njegovo srce ogrelo za izvoljenko Ružo, ki je iz kraja Gorjakovo v Hrvaškem Zagorju in leta 1966 sta se poročila ter stopila na skupno, 52 let trajajočo zakonsko pot. V družinsko zibelko sta bili položeni hčerki Sonja in Mojca, ki sta bili vseskozi deležni njegove velike ljubezni, vsestranske podpore pri izobraževanju in pomoči pri odločitvah.

Domovanje sta si zakonca Ifko urejala na Pobrežju in v Limbušu, kamor sta se z družino leta 1980 vselila v lastno, v veliki meri po njem zasnovano in s predanostjo udejanjeno hišo ter urejenim okoljem ob žuboreči Blažovnici, v Podgornikovi ulici v Limbušu. Tu je hiša postala dom v pravem žlahtnem pomenu besede, saj je bil dobrodošel vsakdo, ki je ta dom obiskal.

Rodbinske vezi pa je vseskozi vzdrževal z vsemi člani široko razvejanega in daleč razpršenega rodu. Posebej je bil navezan na rodni dom in tamkaj živečo najmlajšo sestro. Povezanost s sorodniki mu je pomenila zelo veliko in s posebnim žarom je vzdrževal z vsemi lepoto sorodstvene povezanosti.

Kakor se je nekoč veselil svojih dveh hčerk, tako se je njegovo srce radovalo, ko je postal dedek in se veselil rojstva, rasti in napredovanja vnuka Roka pri hčerki Sonji in Aljoše pri hčerki Mojci.

Poleg doma, družine in službe je bil tudi družbeno angažiran na Pobrežju in v Limbušu. Bil je vključen v krajevno samoupravo, v Turistično društvo Limbuš in v Združenje slovenskih častnikov, Enota Limbuš. Njegov poseben osebni prispevek je bil vložen s prizadevnim delom pri Turističnem društvu Limbuš v Dom Nabežje, pri Krajevni skupnosti Limbuš pa v Dom krajanov ter v tukajšnje mrliške vežice.

Njegov hobi, ki se mu je predajal v redkih trenutkih prostega časa, je bil ribolov, ob katerem se je sprostil in si nabiral miru ter se predajal potrpljenju z lovom.

Kakor na nebu mavrica počasi ob vetrovih blede, tako se je v njegov upokojski stan vrnila bolezen srca. Postal je srčni bolnik, se zdravil na različne načine, a se je v ponedeljek, 23. maja, zgodil zastoj srca, mavrica njegovega življenja se je razgubila in klonil je v večni mir.

Pokojnik je bil življenjsko skromen, družinsko in rodbinsko ljubeče povezan, umirjen, razumevajoč do ljudi, ki jih je v njihovih potrebah vedno postavljajal pred sebe, v pomoč vsakomur, ki je bil pomoči potreben in rad je imel Limbuš, v katerem je bival in ustvarjal 38 let.

Njegova knjiga življenja, popisana z množtvom dobrih del, se zapira, ostajajo pa nepozabni spomini, kakor kamenčki v vsestransko bogatem mozaiku Martinovega življenja. Naj mu bo na limbuški njivi miru in počitka poslednje domovanje okrašeno z rožami hvaležnosti in z lučkami ljubezni njegovih ljubljenih. Spoštovani Martin, spočijte se od naporov življenja, vaša dela in napor pa krasijo naš kraj in hvala vam za vse, kar ste v življenju storili za vaše domače in za naš kraj! Počivajte v miru!

Franjo Šauperl, iz pogrebnega nagovora

**RADO
ARTIČEK**

(1935 - 2018)

Rado Artiček, krajan Limbuša, je bil v času dolgoletnega bivanja med nami, nadvse angažiran krajan, za kar so mu bile dane posebne dastnosti.

Na prvem mestu je bilo zanj poleg mnogih obveznosti doma in v službi, vsekakor prepevanje. S svojim odličnim pevskim glasom je prepeval v Oktetu Marles, katerega pobudnik in ustanovitelj je bil, v Mešanem pevskem zboru DPD Svoboda Pekre, v KD Oktet TD Limbuš, v Moškem pevskem zboru TD Limbuš, Kulturnem društvu Limbuš, Moškem pevskem zboru NKBM, priložnostno tudi v neformalnih manjših pevskih skupinah, še posebej na zabavnih prireditvah v organizaciji Turističnega društva Limbuš. Petje mu je pomenilo zelo veliko in v njem je videl svoj umetniški, družabni in veseli del življenja. Njegov pevski glas je ohranjen še posebej na zvočni kaseti Okteta Marles.

Bil je ustanovni član in prvi predsednik Turističnega društva Limbuš v obdobju 1987 – 1992 in je dajal ton začetnemu delovanju, prvim množičnim prireditvam in razvoju tega društva v startnem obdobju prvih štirih let delovanja. V času njegovega predsedovanja je društvo pridobilo v najem svoj prostor za prireditve v Limbuškem nabrežju, kjer so se odvijale mnoge množične prireditve za krajanje in obiskovalce naših krajev. Tudi po prenehanju predsedniškega mandata, pa vse dokler je mogel, je bil aktivno vpet v delovanje TD Limbuš in s svojimi idejami ter pobudami. Njegovo delo je trajno vgrajeno v zgodovino TD, kjer se je posebej zrcalilo z njegovim delovanjem v Iniciativnem odboru za ustanovitev TD Limbuš, avtorstvom ustanovnih dokumentov nastajajočega TD, v prevzemu začetnega mandata predsednika TD, v mnogem udarniškem delu pri nastajanju Doma KS in TD Nabrežje ter v zapisanih njegovih spominih v Zborniku ob 25. obletnici TD Limbuš. V dneh njegove jeseni življenja smo ga videvali na sprehodih skozi našo vas. Poslovil se je tiho in sedaj v miru počiva na našem limbuškem pokopališču. Hvala mu za vse storjeno za naš kraj, neštivilne pevske nastope in za ustanovitev ter začetni razvoj dela Turističnega društva Limbuš.

Franjo Šauperl, naslednik predsedovanja TD

**ANTON
ŠRAJ**

(1927 - 2018)

V kulturnem društvu Pekre - Limbuš je spoštovani gospod Anton Šraj zapustil nepozaben spomin med nami, ki smo bili v času njegovega umetniškega ustvarjanja deležni sodelovanja

z njim. O njem je Boris Onič povedal: »Letos nas je zapustil naš sokrajan, prijatelj, igralec in režiser Anton Šraj. V naši dramski sekciji je bil dolga leta uspešen režiser in karakteren igralec. Bil je zelo uspešen. Naše društvo DPD Svoboda je zastopal tudi v Mariboru. Za svoje delo je bil večkrat nagrajen. Naše igre je v glavnem tudi posnel, da smo jih imeli za spomin. Pomagal pa je tudi pri postavljanju kulis in drugih delih na odru. Ostal nam bo v spominu kot dober režiser, igralec in prijatelj.« Škoda, da ni še vsaj nekaj let nadaljeval z delom v društvu, da bi nam zapustil še kak lep spomin.

Danila Vozelj, članica KD Pekre - Limbuš

**ERNEST
SUŽNIK**

(1933 - 2018)

Pismonošo Ernesta Sužnika smo poznali mnogi krajanje, ki bivamo na območju Pošte Limbuš, saj je bil markanten, zanesljiv, dosleden

in nadvse skrben pismonoša na območju naše pošte. Menda ni hiše v naših krajih, ki ga takrat ne bi bila poznala, pa naj je bil po naših poteh z oteženo poštno torbo s kolesom, peš in v zadnjem obdobju z mopedom, ko je našim ljudem prinašal, ne oziraje se na vreme, pisma, pakete ter pokojnine, sporočila radosti, večkrat pa tudi sporočila slovesov. Bil je pismonoša z dušo in telesom, vselej tudi v pomoč krajanom, ki niso mogli do pošte in vedno nasmejan in radostnega odnosa do vseh, ki jim je v svojem poklicu služil. Vso delovno dobo je bil zvest limbuški pošti in našim krajanom.

Ni pa bilo njegovo službeno področje edino dejavno v kraju. Njegova vseživljenjska radost je bilo petje, za kar je imel poseben talent in s svojim basom je prepeval v vrsti zborov na našem območju, od pevskega zbora v DPD Svoboda Bistrica, DPD Svoboda Pekre, Moškega pevskega zbora pri Turističnem društvu Limbuš, vse do Mešanega zbora pri Društvu upokojencev Limbuš – Pekre. Najdaljši staž prepevanja pa beleži v cerkvenem zboru limbuške župnije, kjer je nadvse zavzeto in neprekinjeno prepeval nad četrto stoletja, vse do par nedelj nazaj.

Z dejavnostjo pismonoše in zavzetega pevca pokojni Ernest Sužnik, od katerega smo se v velikem številu poslovili v ponedeljek, 5. novembra, na limbuškem pokopališču, je vgradil kot krajan Limbuša, kot pismonoša Pošte Limbuš in kot pevec številnih naših zborov svoje znanje, doslednost, prizadevnost in prijaznost v svoj neminljivi spomenik našega kraja. Dragemu Ernestu Sužniku velja stotera hvala za vse, kar je v svojem življenju storil za naše kraje na območju pošte in župnije Limbuš!

Franjo Šaupperl, Ernestov sosed

42

VESELINKA JAUK

(1929 – 2018)

30. 11. 2018 smo se na limbuškem pokopališču poslovili od spoštovane in meni posebno drage učiteljice Veselinke Jauk. Ganljivo je bilo slišati pesem Stoji učilna zidana,

ki so jo njej v slovo zapeli pevci. Njena življenjska pot se je začela 1. 4. 1929 v Kumanovem v Makedoniji. V družini je bilo šest otrok, dva fanta in štiri dekleta. Veselinki so starši po osnovni šoli in nižji gimnaziji, ki jo je obiskovala v Kumanovem, omogočili nadaljevanje šolanja v Skopju. Obiskovala je učiteljišče in po uspešnem zaključku šolanja delila usodo mnogih učiteljev v tedanji Jugoslaviji. Pošiljali so jih na delo po vsej domovini. Po službovanju v visokih hribih Makedonije jo je doletela sreča. Poslali so jo v Crikvenico na Hrvaško, lepo mesto ob morju. Vesela je bila, da si je zaslužila za življenje in postala samostojna. Za mladim lepim dekletom se je ozrl marsikateri fant. Med njimi je bil tudi Franček Jauk, ki je bil takrat zaposlen v tem kraju. Zaljubila sta se in Veselinka je sledila svojemu izbrancu v Limbuš. Poročila sta se in si ustvarila družino. Sin Danilo in hčerka Mojca sta jima s svojim odraščanjem lepšala življenje. Veselinka je kmalu dobila službo učiteljice na OŠ Rada Robiča. Poučevala je prvi in drugi razred vse do upokojitve. Hitro se je naučila slovenskega jezika. Krajanji so jo lepo sprejeli. Z možem sta se družila z vaščani na različnih prireditvah v kraju, največ s Frančkovim prijateljem Vitom Črnkom in njegovo ženo Silvo iz Pekar. Hodili so na veselice v gostilno Tomše v Pekrah. Silva mi je povedala, da se spominja prihoda Veselinke v Limbuš. Seveda so bili radovedni, koga si je limbuški fant pripeljal iz daljne Makedonije. Njuno prvo srečanje je bilo prijazno, še danes se spominja, kako lepo je bila oblečena in vedno skrbno urejena. Z leti so

druženja usahnila, ko je Veselinki umrl mož. A njuna srečanja na pokopališču v Limbušu so vselej prebudila spomine na lepe čase, ko so se skupaj družili. Veliko veselje za družino je bila selitev v novo hišo, ki so jo zgradili z veliko truda in odrekovanja. Za Veselinko pa je to pomenilo še več dela v hiši in okoli nje. Delala je z veseljem, pedantno in natančno vse, dokler ji bolezen tega ni preprečila. Čeprav ji po upokojitvi časa ni primanjkovalo, je bolezen napredovala do te mere, da se je Veselinka po pogovoru s hčerko in sinom odločila, da preostanek življenja preživi v domu za starejše na Taboru. Ob obisku pri njej je povedala: »Tako pač mora biti. Imam vso pomoč, druženje s sostanovalci, obiske domačih in prijateljev.« In prišel je čas, ko se je Veselinka za večno poslovila. Najbolj bo ostala v spominu sinu in hčeri. Pa tudi njenim učencem, sodelavcem in prijateljem. Hvala, Veselinka, za vse, kar si dala svojim in nam.

Danila Vozelj

POGREBNE STORITVE

DEŽURNI TELEFON: 041 - 678 - 322; 24 UR NA DAN
Kliknite za kontakt: yamaco1@siol.net

NUDIMO :

KOMPLETNE POGREBNE STORITVE Z VELIKO IZBIRO POGREBNE OPREME,
 PREVOZE – DOMAČE IN TUJE, ARANŽIRAMO IN DOSTAVIMO CVETJE,
 PRISKRIBIMO OBJAVO OSMRTNIC V ČASOPISU IN RADIU, ORGANIZIRAMO PEVCE,
 GODBO, IGRANJE NA TROBENTO, FOTOGRAFA, VIDEO SNEMANJE,

CVETLIČARNA
Lonček
 Sonja Knuplež s.p.

Limbuška cesta 35, 2341 Limbuš
 Tel: 059 013 924
 Gsm: 031 797 905
 E-mail: sonja@loncek.si

Ponujamo:

- lončnice in rezano cvetje
- šopke za vse priložnosti
- aranžiranje in zavijanje daril
- dekorativne izdelke
- izdelavo vencev in aranžmajev
- suhe in sveže aranžmaje
- sveče
- sprejem naročil za urejenje grobov
- prodajo zemlje in peska za grobove
- dekoracijo prostorov...

Redni delovni čas

Ponedeljek - Petek: 8:00 - 14:30
 15:00 - 18:00
 Sobota: 08:00 - 12:00

UPOGIBANJE CEVI IN PROFILOV

Ob Blažovnici 28-30, 2341 Limbuš

T: +386 (0)2 614 00 26 E: impott@siol.net W: www.impott.si

Svet krajevne skupnosti Limbuš
 vam želi lepe
 božične in
 novoletne praznike
 ter srečno,
 zdravo
 in ustvarjalno
 novo leto

2019

radio
 104,5 Mh

ognjišče založba

Slomškova knjigarna Maribor
 Slomškov trg 3, Maribor
 knjige, darila, igrače, vse za krst, birmo ...

CVETLIČARNA LUMIJA
 SIMONA LUKIČ s.p.

Limbuška cesta 47, 2341 Limbuš
 Tel.: 040/708-949; 02/330-15-79
 E-pošta: cvetlicarna.lumija@gmail.com

 Cvetličarna Lumija

ELEKTRO MARIBOR

